

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

94/981/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 22. december 1994 om indgåelse af anden tillægsprotokol til Europaaf-talen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side 1

Anden tillægsprotokol til Europaaf-talen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side ... 2

94/982/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 22. december 1994 om indgåelse af anden tillægsprotokol til Europaaf-talen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om Det Euro-pæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side ... 5

Anden tillægsprotokol til Europaaf-talen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side 6

Pris: 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionen

94/983/EKSF:

- ★ Kommissionens afgørelse af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne af anden tillægsprotokol til Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Rumænien og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Rumænien 9

94/984/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 20. december 1994 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk fjerkrækød fra visse tredjelande ⁽¹⁾ 11

94/985/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/33.218 — Far Eastern Freight Conference) ⁽¹⁾ 17

94/986/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 og EØS-aftalens artikel 53 (IV/34.252 — Philips-Osram) ⁽¹⁾ 37

94/987/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/32.948 og IV/34.590 — Tretorn m.fl.) ⁽¹⁾ 45

94/988/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om ændring af beslutning 94/24/EF om listen over de grænsekontrolsteder, som er foreløbigt udvalgt til at føre veterinærkontrol med produkter og dyr fra tredjelande ⁽¹⁾ 54

94/989/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om ændring af Kommissionens beslutning 93/495/EØF om særlige betingelser for import af fiskerivarer med oprindelse i Canada 64

94/990/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om fastsættelse af det antal østrigske Animo-enheder, som kan få EF-tilskud 67

94/991/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om ændring af visse oplysninger i listen i bilaget til forordning (EØF) nr. 55/87 om listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der i visse af Fællesskabets kystområder har tilladelse til at anvende bomtrawl 68

94/992/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om anmodning om tilbagebetaling af antidumpingtold opkrævet på import af visse CD-afspillere med oprindelse i Japan (Amroh BV, PIA HiFi) 74

⁽¹⁾ Text af betydning for EØS.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. december 1994

om indgåelse af anden tillægsprotokol til Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side

(94/981/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første-afsnit,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Essen den 9. og 10. december 1994,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabernes vegne forhandlet anden tillægsprotokol til interimsaftalen om handel og handelsanliggender ⁽¹⁾ og til Europaftalen med Republikken Bulgarien;

denne anden tillægsprotokol bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anden tillægsprotokol til Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til anden tillægsprotokol er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Bestemmelser til gennemførelse af artikel 3 i anden tillægsprotokol vedrørende landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag II til traktaten, og som inden for rammerne af den fælles markedsordning er underlagt en afgiftsordning eller underlagt told, og vedrørende produkter henhørende under KN-kode 0711 90 40, 2003 10 20 og 2003 10 30 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾ eller fremgangsmåden i de tilsvarende bestemmelser i andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter. Når der til aftalens gennemførelse kræves et snævert samarbejde med Bulgarien, kan Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger til sikring af et sådant samarbejde.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne anden tillægsprotokol på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 8 i anden tillægsprotokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 323 af 23. 12. 1993, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1880/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 21).

ANDEN TILLÆGSPROTOKOL

til Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

på den ene side, og

REPUBLIKKEN BULGARIEN

på den anden side,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Republikken Bulgarien, i det følgende benævnt »Europaftalen«, blev undertegnet i Bruxelles den 8. marts 1993, men endnu ikke er trådt i kraft,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at i afventning af Europaftalens ikrafttræden blev bestemmelserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft pr. 31. december 1993 ved interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side, i det følgende benævnt »interimsaftalen«, undertegnet i Bruxelles den 8. marts 1993,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europaftalen og interimsaftalen er blevet ændret ved tillægsprotokol- len undertegnet den 21. december 1993, i det følgende benævnt »første tillægsprotokol«,

SOM ERKENDER samhandelens afgørende betydning for overgangen til markedsøkonomi,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Fællesskabet er rede til at bringe Republikkens Bulgariens tidsplan for Europa- og interimsaftalernes handelsbestemmelser på linje med tidsplanen for de associerede Visegrad- lande,

SOM TAGER HENSYN TIL de mål, der er fastsat i Europaftalen, særlig artikel 1,

SOM HENVISER TIL interimsaftalen,

SOM HAR VEDTAGET at indgå denne protokol og med henblik herpå som befuldmægtigede har udpeget:

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB:

Dietrich von KYAW

Ambassadør

Forbundsrepublikken Tysklands faste repræsentant

Formand for De Faste Repræsentanternes Komité

REPUBLIKKEN BULGARIEN:

Evgeni IVANOV

Ambassadør

Chef for Den Bulgariske Mission ved De Europæiske Fællesskaber

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Artikel 4, stk. 3, i interimsaftalen og artikel 10, stk. 3, i Europaaf-talen, som ændret ved første tillægsprotokol, affattes således:

»3. For de varer med oprindelse i Bulgarien, der er opført i bilag III, indrømmes der importtoldsuspension inden for rammerne af Fællesskabets årlige toldkontingenter eller -lofter, som hæves gradvis i overensstemmelse med de i bilaget fastlagte betingelser, således at importtolden på de pågældende varer er fuldstændigt afskaffet ved udgangen af det andet år efter aftalens ikrafttrædelsesdato.

Samtidig afvikles gældende importtold på importerede mængder ud over ovennævnte toldkontingenter eller -lofter gradvis fra tidspunktet for aftalens ikrafttræden ved årlige nedsættelser på 15 % af basistolden. Ved udgangen af det andet år afskaffes den resterende told.«

Artikel 2

Fodnoterne i bilag III til interimsaftalen og i bilag III til Europaaf-talen finder ikke længere anvendelse.

Artikel 3

Punkt 1 b) i den indledende note, der ved første tillægsprotokol blev indsat i bilag XIa, XIIIa og XIIIb til Interimsaftalen og i bilag XIa, XIIIa og XIIIb til Europaaf-talen, affattes således:

»1. b) De mængder i tons, der er fastsat for år 4, finder ikke anvendelse, og de mængder, der er fastsat for år 5, anvendes for år 4, som begynder den 1. juli 1995.«

Artikel 4

1. I det indledende afsnit i artikel 2, stk. 1, i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til interimsaftalen og i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til Europaaf-talen, som ændret ved første tillægsprotokol, ændres »deres afskaffelse ... ved udgangen af en periode på fem år« til »deres afskaffelse ... ved udgangen af en periode på fire år«.

2. I protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til interimsaftalen og i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til Europaaf-talen, som ændret ved første tillægsprotokol, affattes de sidste to led i artikel 2, stk. 1, således:

»— ved begyndelsen af det femte år afskaffelse af resttolden.«

Artikel 5

I bilag I til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til interimsaftalen og til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til Europaaf-talen ændres det i kolonne syv anførte antal år, hvorefter den endelige toldsats finder anvendelse, fra fire til tre år for de varer, der henhører under KN-kode 1803, 1804 00 00 og 1805 00 00.

I bilag II til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til interimsaftalen og til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til Europaaf-talen slettes de mængder i tons, der er fastsat for 1996, og de mængder i tons, der er fastsat for 1997 og derefter, finder anvendelse fra 1996 og derefter.

Artikel 6

I bilag II og i bilaget til tillæg B til den supplerende protokol om handel med tekstilvarer til Europaaf-talen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Bulgarien slettes de kvantitative begrænsninger, der er fastsat for 1998. I godkendt protokollat nr. 5 ændres »en periode på fem år fra den 1. januar 1994« til »en periode på fire år fra den 1. januar 1994«.

Artikel 7

Denne protokol udgør en integrerende del af interimsaftalen og af Europaaf-talen.

Artikel 8

Denne protokol træder i kraft den første dag i måneden efter den dato, på hvilken parterne giver hinanden meddelelse om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende. Denne protokol anvendes fra den 1. januar 1995.

Såfremt denne protokol træder i kraft efter den 1. januar 1995, tilbagebetales den told, der måtte være betalt, men som ikke skulle have været betalt, hvis protokollen var trådt i kraft og dens bestemmelser gennemført på denne dato, idet en sådan tilbagebetaling skal anses som fuldstændig opfyldelse af forpligtelsen til ikke at pålægge en sådan told.

Artikel 9

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk og bulgarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Hecho en Bruselas, el treinta de diciembre de mil novecientos noventa y cuatro.

Udfærdiget i Bruxelles, den tredivte december nitten hundrede og fireoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten Dezember neunzehnhundertvierundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα τέσσερα.

Done at Brussels on the thirtieth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-four.

Fait à Bruxelles, le trente décembre mil neuf cent quatre-vingt-quatorze.

Fatto a Bruxelles, addì trenta dicembre millenovecentonovantaquattro.

Gedaan te Brussel, de dertigste december negentienhonderd vierennegentig.

Feito em Bruxelas, em trinta de Dezembro de mil novecentos e noventa e quatro.

НАПРАВЕНО В БРЮКСЕЛ НА 30 ДЕКЕМВРИ 1994 ГОДИНА

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

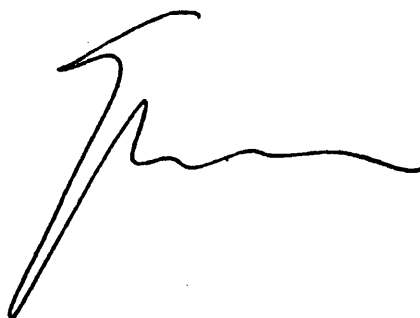
Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

За Република България

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. december 1994

om indgåelse af anden tillægsprotokol til Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side

(94/982/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 sammeholdt med artikel 228, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Essen den 9. og 10. december 1994,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabernes vegne forhandlet anden tillægsprotokol til interimsaftalen om handel og handelsanliggender ⁽¹⁾ og til Europaftalen med Rumænien;

denne anden tillægsprotokol bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anden tillægsprotokol til Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til anden tillægsprotokol er knyttet til denne afgørelse.

Bestemmelser til gennemførelse af artikel 3 i anden tillægsprotokol vedrørende landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag II til traktaten, og som inden for rammerne af den fælles markedsordning er underlagt en afgiftsordning eller underlagt told, og vedrørende produkter henhørende under KN-kode 0711 90 40, 2003 10 20 og 2003 10 30 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾ eller fremgangsmåden i de tilsvarende bestemmelser i andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter. Når der til aftalens gennemførelse kræves et snævert samarbejde med Rumænien, kan Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger til sikring af et sådant samarbejde.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne anden tillægsprotokol på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 9 i anden tillægsprotokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 81 af 2. 4. 1993, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1880/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 21).

ANDEN TILLÆGSPROTOKOL

til Europaaf-talen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

på den ene side, og

RUMÆNIEN

på den anden side,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Rumænien, i det følgende benævnt »Europaaf-talen«, blev undertegnet i Bruxelles den 1. februar 1993, men endnu ikke er trådt i kraft,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at i afventning af Europaaf-talens ikrafttræden blev bestemmelserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft pr. 1. maj 1993 ved interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side, i det følgende benævnt »interimsaf-talen«, undertegner i Bruxelles den 1. februar 1993,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europaaf-talen og interimsaftalen er blevet ændret ved tillægsprotokol- len undertegnet den 21. december 1993, i det følgende benævnt »første tillægsprotokol«,

SOM ERKENDER samhandelens afgørende betydning for overgangen til markedsøkonomi,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Fællesskabet er rede til at bringe den rumænske tidsplan for Europa- og interimsaftalernes handelsbestemmelser på linje med tidsplanen for de associerede Visegrad-lande,

SOM TAGER HENSYN TIL de mål, der er fastsat i Europaaf-talen, særlig artikel 1,

SOM HENVISER TIL interimsaftalen,

SOM HAR VEDTAGET at indgå denne protokol og med henblik herpå som befuldmægtigede har udpeget:

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB:

Dietrich von KYAW
Ambassadør
Forbundsrepublikken Tysklands faste repræsentant
Formand for De Faste Repræsentanters Komité

RUMÆNIEN:

Constantin ENE
Overordentlig og befuldmægtiget ambassadør
Chef for Den Rumænske Mission ved Den Europæiske Union

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Artikel 4, stk. 3, i interimsaftalen og artikel 10, stk. 3, i Europaaf-talen, som ændret ved første tillægsprotokol, affattes således:

»3. For de varer med oprindelse i Rumænien, der er opført i bilag III, indrømmes der importtoldssuspension inden for Fællesskabets årlige toldkontingenter eller -lofter, som hæves gradvis i overensstemmelse med de i bilaget fastlagte betingelser, således at

importtolden på de pågældende varer er fuldstændigt afskaffet ved udgangen af det andet år efter aftalens ikrafttrædelsesdato.

Samtidig afvikles den importtold, der gælder når toldkontingenterne er opbrugt, eller når der er genindført told på varer, der er omfattet af et toldloft, gradvis fra tidspunkter for aftalens ikrafttræden ved årlige nedsættelser på 15 % af basistolden. Ved udgangen af det andet år afskaffes den resterende told.«

Artikel 2

Fodnoterne i bilag III til interimsaftalen og i bilag III til Europaaftalen finder ikke længere anvendelse.

Artikel 3

Punkt 1 b) i den indledende note, der ved første tillægsprotokol blev indsat i bilag XIa, XIIa og XIIb til interimsaftalen og i bilag XIa, XIIa og XIIb til Europaaftalen, affattes således:

- »1. b) De mængder i tons, der er fastsat for år 4, finder ikke anvendelse, og de mængder, der er fastsat for år 5, anvendes for år 4, som begynder den 1. juli 1995.«

Artikel 4

1. I det indledende afsnit i artikel 2, stk. 1, i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til interimsaftalen og i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til Europaaftalen, som ændret ved første tillægsprotokol, ændres »deres afskaffelse ... ved udgangen af en periode på fem år« til »deres afskaffelse ... ved udgangen af en periode på fire år«.

2. I protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til interimsaftalen og i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til Europaaftalen, som ændret ved første tillægsprotokol, affattes de sidste to led i artikel 2, stk. 1, således:

- »— ved begyndelsen af det femte år afskaffelse af resttolden.«

Artikel 5

Artikel 2, stk. 2, i protokol nr. 2 om EKSF-produkter til interimsaftalen og protokol nr. 2 om EKSF-produkter til Europaaftalen, som ændret ved første tillægsprotokol, affattes således:

- »2. Der foretages yderligere nedsættelser til 60 %, 40 % og 0 % af basistolden ved begyndelsen af hen-

holdsvis det andet, det tredje og det fjerde år efter aftalens ikrafttræden.«

Artikel 6

I bilag A til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til interimsaftalen og til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til Europaaftalen ændres det i kolonne syv anførte antal år, hvorefter den endelige toldsats finder anvendelse, fra fire til tre år for de varer, der henhører under KN-kode 1803, 1804 00 00 og 1805 00 00.

I bilag B til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til interimsaftalen og til protokol nr. 3 om forarbejdede landbrugsprodukter til Europaaftalen slettes de mængder i tons, der er fastsat for 1996, og de mængder i tons, der er fastsat for 1997 og derefter, finder anvendelse fra 1996 og derefter.

Artikel 7

I bilag II og i bilaget til tillæg B til den supplerende protokol om handel med tekstilvarer til Europaaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Rumænien slettes de kvantitative begrænsninger, der er fastsat for 1998.

I godkendt protokollat nr. 5 ændres »en periode på fem år fra den 1. januar 1994« til »en periode på fire år fra den 1. januar 1994«.

Artikel 8

Denne protokoll udgør en integrerende del af interimsaftalen og af Europaaftalen.

Artikel 9

Denne protokol træder i kraft den første dag i måneden efter den dato, på hvilken parterne giver hinanden meddelelse om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende. Denne protokol anvendes fra den 1. januar 1995.

Såfremt denne protokol træder i kraft efter den 1. januar 1995, tilbagebetales den told, der måtte være betalt, men som ikke skulle have været betalt, hvis protokollen var trådt i kraft og dens bestemmelser gennemført på denne dato, idet en sådan tilbagebetaling skal anses som fuldstændig opfyldelse af forpligtelsen til ikke at pålægge en sådan told.

Artikel 10

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk og rumænsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 22. december 1994

om indgåelse på Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne af anden tillægsprotokol til Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Rumænien og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Rumænien

(94/983/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Essen den 9. og 10. december 1994, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabernes vegne forhandlet anden tillægsprotokol til Europaftalen med Rumænien og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender med Rumænien;

denne anden tillægsprotokol bør godkendes;

det er nødvendigt at indgå anden tillægsprotokol for at virkeliggøre Fællesskabets mål, særlig som fastsat i artikel 2 og 3 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab;

traktaten indeholder ikke bestemmelser om alle de tilfælde, der er omfattet af denne afgørelse;

efter høring af Det Rådgivende Udvalg og med enstemmig og samstemmende udtalelse fra Rådet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anden tillægsprotokol til Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side godkendes herved på Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne.

Teksten til anden tillægsprotokol er knyttet til denne afgørelse ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 6 i denne Tidende.

Artikel 2

Formanden for Kommissionen foranstalter på Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 9 i anden tillægsprotokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Kommissionen vegne

Jaques DELORS

Formand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. december 1994

om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk fjerkrækød fra visse tredjelande

(Tekst af betydning for EØS)

(94/984/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 91/494/EØF af
26. juni 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for
handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og
for indførsel heraf fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved
direktiv 93/121/EF ⁽²⁾, særlig artikel 11 og 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev ved Kommissionens beslutning 94/85/EF ⁽³⁾,
senest ændret ved beslutning 94/435/EF ⁽⁴⁾, opstillet en
liste over tredjelande, hvorfra indførsel af fersk fjerkræ-
kød er tilladt;i Kommissionens beslutning 94/438/EF ⁽⁵⁾ er de generelle
kriterier for klassificering af tredjelande med hensyn til
aviær influenza og Newcastle disease i forbindelse med
indførsel af fersk fjerkrækød fastlagt;det er nødvendigt at begrænse anvendelsen af denne
beslutning til fjerkræarter omfattet af Rådets direktiv
71/118/EØF ⁽⁶⁾, senest ændret og opdateret ved direktiv
92/116/EØF ⁽⁷⁾, og fastsætte dyresundhedsbetingelser og
veterinære certifikater for andre fjerkræarter i en særskilt
beslutning;der bør derefter fastsættes dyresundhedsmæssige betingel-
ser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat;
der eksisterer forskellige grupper ensartede sundhedssi-
tuationer i flere tredjelande, og der bør etableres forskel-
lige sundhedscertifikater i henhold hertil;det er nu muligt i henhold til oplysninger fra de relevante
tredjelande og resultater fra inspektioner udført af Kom-
missionen i nogle af de pågældende lande at fastsætte to
kategorier af certifikater.situationen i andre tredjelande, for hvilke det endnu ikke
har været muligt at fastsætte et certifikat, undersøges
opmærksomt med henblik på at afgøre, hvorvidt de
imødekommer Fællesskabets kriterier; denne beslutning
skal tages op til drøftelse senest den 31. oktober 1995
med henblik på eventuelt at tillade indførsel fra disse
lande;denne beslutning anvendes uden at foregribe eventuelle
foranstaltninger for fjerkrækød indført til andre formål
end konsum;da der er tale om indførelse af en ny certifikatordnin-
g, bør der gives en tidsfrist for gennemførelsen;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*Medlemsstaterne tillader indførsel af fersk fjerkrækød fra
tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført på
listen i bilag I, når det opfylder betingelserne i det
tilsvarende sundhedscertifikat i bilag II, og når det ledsa-
ges af et sådant behørigt udfyldt og underskrevet certifi-
kat. Certifikatet skal omfatte den generelle del i henhold
til bilag II, første del, og et af de særlige sundhedscertifi-
kater i henhold til bilag II, anden del, som anført i
modellen i bilag I.*Artikel 2*

Denne beslutning anvendes fra den 1. maj 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 35.⁽²⁾ EFT nr. L 340 af 31. 12. 1993, s. 39.⁽³⁾ EFT nr. L 44 af 17. 2. 1994, s. 31.⁽⁴⁾ EFT nr. L 187 af 22. 7. 1994, s. 11.⁽⁵⁾ EFT nr. L 181 af 15. 7. 1994, s. 35.⁽⁶⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.⁽⁷⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 1.

Artikel 3

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1994.

Denne beslutning tages op til drøftelse senest den 31. oktober 1995.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Tredjelande eller dele af tredjelande, som kan benytte certifikaterne i bilag II ved indførsel af fersk fjerkrækød til EF

ISO-kode	Land	Del af området	Model, der skal benyttes
AU	Australien		A
BR	Brasilien	Delstaterne Rio Grande do Sul e Santa Catarina	A
CA	Canada		A
CH	Schweiz		A
CL	Chile		A
CY	Cypern		A
CZ	Tjekkiet		A
HR	Kroatien	Provinserne Zagrebacka, Krapinsko-Zagorska, Varazdinska, Koprivnočko-Krizevačka, Bjelovar- sko-Bilogorska, Primorsko-Goranska, Viroviticko- Podravska, Požeško-Slavonska, Istarska, Medi- murska, Grad Zagreb	A
HU	Ungarn		A
IL	Israel		B
NZ	New Zealand		A
PL	Polen		A
RO	Rumænien		A
SK	Slovakiet		A
TH	Thailand		B
US	USA		A

NB: Bogstaverne A og B henviser til modellen i bilag II, anden del.

BILAG II

FØRSTE DEL

DYRESUNDHEDSCERTIFIKAT FOR FERSK FJERKRÆKØD TIL KONSUM ⁽¹⁾

Bemærkning til importøren: Dette certifikat tjener kun veterinærformål, og originaleksemplaret skal ledsage sendingen, indtil den ankommer til grænsekontrolstedet.

1. Afsender (fulde navn og adresse):	2. SUNDHEDSCERTIFIKAT Nr. ORIGINAL 2.1 Relevante hygiejnecertifikats ref. nr.:
4. Modtager (fulde navn og adresse):	3.1 Oprindelsesland: 3.2 Oprindelsesregion ⁽²⁾ :
	5. KOMPETENT MYNDIGHED:
8. Indladningssted:	6. KOMPETENT LOKALMYNDIGHED:
9.1 Transportmiddel ⁽³⁾ : 9.2 Plombens nr. ⁽⁴⁾ :	7. Virksomhedens navn og adresse: 7.1 Slagteri: 7.2 Opskæringsvirksomhed ⁽⁵⁾ : 7.3 Kølehus ⁽⁵⁾ :
10.1 Bestemmelsesmedlemsstat: 10.2 Endelig bestemmelse:	11. Virksomhedens autorisationsnummer: 11.1 Slagteri: 11.2 Opskæringsvirksomhed ⁽⁵⁾ : 11.3 Kølehus ⁽⁵⁾ :
12. Fjerkræart:	15. Mængde: 15.1 Nettovægt (kg): 15.2 Antal pakninger:
13. Opskæring:	
14. Oplysning til identifikation af sendingen:	
NB: <i>Der skal udstedes et særskilt certifikat for hver sending</i>	<p>⁽¹⁾ Ved fersk fjerkrækød forstås alle dele af høns, kalkuner, perlehøns og ænder, gæs holdt eller avlet i fangenskab, som er egnet til menneskeføde, og som ikke har været underkastet anden behandling end kuldebehandling med henblik på holdbarhed. Vakuumpakket kød eller kød pakket under kontrolleret atmosfære skal også ledsages af et certifikat efter denne model.</p> <p>⁽²⁾ Udfyldes kun, hvis tilladelsen til udførsel til EF er begrænset til bestemte dele af det pågældende tredjelandets område.</p> <p>⁽³⁾ Der angives transportmiddel og henholdsvis registreringsnummer eller -navn.</p> <p>⁽⁴⁾ Kan udelades.</p> <p>⁽⁵⁾ Det ikke gældende bedes overstreget.</p>

ANDEN DEL

Model A

16. Sundhedserklæring:

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter herved i henhold til direktiv 91/494/EØF nedenstående:

- 1)⁽¹⁾, region⁽²⁾ er fri for aviær influenza og Newcastle disease som defineret i OIE's zoosanitære kodeks.
- 2) Ovenfor beskrevne kød hidrører fra fjerkræ, som
 - a) har været holdt pås⁽¹⁾ område, regions⁽²⁾ område siden udrugning eller i mindst seks uger efter indførsel eller er blevet indført som daggamle kyllinger
 - b) kommer fra bedrifter:
 - som ikke har været pålagt dyresundhedsrestriktioner i forbindelse med en fjerkræsygdom
 - omkring hvilke der ikke inden for en radius på 10 km har været noget udbrud af aviær influenza eller Newcastle disease i mindst 30 døgn
 - c) ikke er blevet slagtet som led i et dyresundhedsprogram for bekæmpelse og udryddelse af fjerkræsygdomme
 - d) er blevet/ikke er blevet⁽³⁾ vaccineret mod Newcastle disease med brug af levende vaccine i de sidste 30 døgn forud for slagtning
 - e) ikke under transporten til slagteriet har været i kontakt med fjerkræ, der lider af aviær influenza eller Newcastle disease.
- 3) Ovenfor beskrevne kød:
 - a) kommer fra slagterier, som ikke på slagtetidspunktet var underkastet restriktioner på grund af et mistænkt eller faktisk tilfælde af aviær influenza eller Newcastle disease, og omkring hvilket der inden for en radius på 10 km ikke har været noget udbrud af aviær influenza eller Newcastle disease i de sidste 30 døgn
 - b) har ikke på noget tidspunkt under slagtning, opskæring, opbevaring eller transport været i kontakt med kød, der ikke opfylder kravene i direktiv 91/494/EØF.

Udfærdiget i den

STEMPEL⁽⁴⁾

(Embedsdyrlægens underskrift)⁽⁴⁾

(Navn med blokbogstaver, stilling og titel)

⁽¹⁾ Oprindelseslandets navn.

⁽²⁾ Udfyldes kun, hvis tilladelsen til udførsel til EF er begrænset til bestemte dele af det pågældende tredjelandets område.

⁽³⁾ Det overflødige bedes overstreget. Hvis fjerkræet er blevet vaccineret inden for 30 døgn før slagtning, må sendingen ikke sendes til medlemsstater eller dele deraf, som er blevet anerkendt i henhold til artikel 12 i direktiv 90/539/EØF (for tiden Danmark, Irland og for Det Forenede Kongeriges vedkommende Nordirland).

⁽⁴⁾ Stempel og underskrift skal være i en fra certifikatet afvigende farve.

Model B

16. Sundhedserklæring:

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter herved i henhold til direktiv 91/494/EØF nedenstående:

- 1)⁽¹⁾, region⁽²⁾ er fri for aviær influenza og Newcastle disease som defineret i OIE's zoosanitære kodeks.
- 2) Ovenfor beskrevne kød hidrører fra fjerkræ, som
 - a) har været holdt pås⁽¹⁾ område, regions⁽²⁾ område siden udrugning eller i mindst seks uger efter indførsel eller er blevet indført som daggamle kyllinger
 - b) kommer fra bedrifter:
 - som ikke har været pålagt dyresundhedrestriktioner i forbindelse med en fjerkræsygdom
 - omkring hvilke der ikke inden for en radius på 10 km har været noget udbrud af aviær influenza eller Newcastle disease i mindst 30 døgn
 - c) ikke er blevet slagtet som led i et dyresundhedsprogram for bekæmpelse og udryddelse af fjerkræsygdomme
 - d) er blevet/ikke er blevet⁽³⁾ vaccineret mod Newcastle disease med brug af levende vaccine i de sidste 30 døgn forud for slagtning
 - e) ikke under transporten til slagteriet har været i kontakt med fjerkræ, der lider af aviær influenza eller Newcastle disease.
- 3) Den erhvervsfjerkræflok, som kødet hidrører fra
 - a) er ikke blevet vaccineret med vacciner fremstillet af en Newcastle diseasevirusstamme, der viser større patogenicitet end lentogene stammer af viruset
 - b) har ved slagtingen ved stikprøve af kloaksvaberprøver fra mindst 60 dyr i hver af de berørte flokke været underkastet en virusisolationsprøve for Newcastle disease foretaget af et officielt laboratoium, uden at der er fundet aviær paramyxovirus med et intracerebralt patogenicitetsindeks (ICPI) på over 0,4
 - c) har i de sidste 30 døgn inden slagting ikke været i kontakt med fjerkræ, der ikke opfylder de i litra a) og b) omhandlede garantier.
- 4) Ovenfor beskrevne kød:
 - a) kommer fra slagterier, som ikke på slagtetidspunktet var underkastet restriktioner på grund af et mistænkt eller faktisk tilfælde af aviær influenza eller Newcastle disease, og omkring hvilket der inden for en radius på 10 km ikke har været noget udbrud af aviær influenza eller Newcastle disease i de sidste 30 døgn
 - b) har ikke på noget tidspunkt under slagting, opskæring, opbevaring eller transport været i kontakt med kød, der ikke opfylder kravene i direktiv 91/494/EØF.

Udfærdiget i den

STEMPEL⁽⁴⁾

(Embedsdyrlægens underskrift)⁽⁴⁾

(Navn med blokbogstaver, stilling og titel)

⁽¹⁾ Oprindelseslandets navn.

⁽²⁾ Udfyldes kun, hvis tilladelsen til udførsel til EF er begrænset til bestemte dele af det pågældende tredjelands område.

⁽³⁾ Det overflødige bedes overstreget. Hvis fjerkræet er blevet vaccineret inden for 30 døgn før slagting, må sendingen ikke sendes til medlemsstater eller dele deraf, som er blevet anerkendt i henhold til artikel 12 i direktiv 90/539/EØF (for tiden Danmark, Irland og for Det Forenede Kongeriges vedkommende Nordirland.

⁽⁴⁾ Stempel og underskrift skal være i en fra certifikatet afvigende farve.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85

(IV/33.218 — Far Eastern Freight Conference)

(Kun de danske, engelske, franske, italienske, nederlandske og tyske udgaver er autentiske)

(Tekst af betydning for EØS)

(94/985/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

SAGSFREMSTILLING

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 2 og 5 og artikel 11, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ⁽²⁾, særlig artikel 3 og artikel 11, stk. 1,

under henvisning til klage indgivet i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1017/68,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 18. december 1992 om at indlede proceduren i denne sag,

efter at have givet de deltagende virksomheder lejlighed til at udtale sig vedrørende de af Kommissionen fremførte klagepunkter samt til at fremsætte eventuelle andre bemærkninger i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1630/69 af 8. august 1969 vedrørende høringer i henhold til artikel 26, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 ⁽³⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Transportområdet den 23. november 1994, og

ud fra følgende betragtninger:

I. Klagen

- (1) Den 28. april 1989 modtog Kommissionen en klage fra Bundesverband der Deutschen Industrie (BDI), Deutscher Industrie- und Handelstag (DIHT) og Bundesverband des Deutschen Gross- und Aussenhandels (BGA), underorganisationer til Deutsche Seeverladerkomitees (DSVK eller det tyske afskiberråd), over bestemte prisfastsættelsesaktiviteter, medlemmerne af Far Eastern Freight Conference (FEFC) udøver i forbindelse med kombineret transport. Bilaget til nærværende beslutning indeholder en liste over FEFC's medlemmer. (Kommissionen blev den 21. november 1994 underrettet om, at Lloyd Triestino ophørte med at være medlem af FEFC den 31. januar 1994, og at Croatia Line ophørte med at være medlem af FEFC den 28. maj 1994).
- (2) Klagerne anførte følgende fem komponenter, som tilsammen udgør dør-til-dør-transport eller kombineret transport:
 - a) landtransport til udskibningshavnen
 - b) godshåndtering i havnen (overførsel fra landtransportformen til skibet)
 - c) søtransport (søtransport fra én havn til en anden)
 - d) godshåndtering i bestemmelsehavnen (overførsel fra skibet til landtransportformen)
 - e) landtransport fra bestemmelsehavnen til den endelige destination.
- (3) BDI/DSVK klagede over, at FEFC's medlemmer havde indgået aftaler om priser for såvel søtransport som landtransport og godshåndtering, selv om gruppefritagelsen for linjekonferencer i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 udelukkende omfattede det tredje af disse fem komponenter, nemlig søtransporten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 21. 8. 1969, s. 11.

- (4) Klagerne gør tillige gældende, at da anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 4056/86 er »international søtransport til og fra en eller flere havne i Fællesskabet bortset fra trampfart« (artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86), kan gruppefritagelsen i artikel 3 i forordningen ikke finde bredere anvendelse end selve forordningen. Derfor gælder deres opfattelse forordning (EØF) nr. 1017/68, som i artikel 2 forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, herunder prisfastsættelse, og ikke giver mulighed for fritagelse for den type prisfastsættelsesaktiviteter, som FEFC's medlemmer udøver i forbindelse med landtransport.
- (5) Klagerne anmodede Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at bringe FEFC's prisfastsættelse for landtransport til ophør.

II. Parterne

- (6) De parter, som denne beslutning er rettet til, er medlem af en eller flere af de enkelte linjekonferencer, der indgår i paraplyorganisationen Far Eastern Freight Conference. Den søtransport, de udfører, falder inden for følgende geografiske område:

Østgående

Fra visse havne i Det Forenede Kongerige, Irland, Norge, Sverige, Finland, Danmark, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig (Den Engelske Kanal og Atlanterhavskysten), Island og Polen til visse havne i Malaysia, Singapore, Thailand, Hongkong, Japan, Taiwan, Republikken Korea, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Den Kinesiske Folkerepublik (med omskibning), Macao, Indonesien (med omskibning), Demokratisk Kampuchea, Vietnam, Laos, Myanmar, Brunei og Filippinerne.

Vestgående

Fra visse havne i Malaysia, Singapore, Thailand, Hongkong, Japan, Taiwan, Republikken Korea, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Den Kinesiske Folkerepublik (med omskibning), Macao, Indonesien (med omskibning), Demokratisk Kampuchea, Vietnam, Laos, Myanmar, Brunei og Filippinerne til visse havne i Europa, havne i Sortehavet (bortset fra CIS-havne), alle ikke-europæiske havne i Middelhavet (bortset fra israelske havne) og marokkanske havne i Atlanterhavet.

III. Tjenesteydelserne

i) Tjenesteydelserne og det geografiske marked

- (7) FEFC's medlemmer tilbyder følgende tjenesteydelser:

a) søtransport

- b) håndtering i havn
c) landtransport.

- (8) Den tredje af disse tjenesteydelser er i princippet fakultativ, idet afskiberne kan vælge at benytte den landtransport, som FEC's medlemmer tilbyder (carrier haulage) eller den, som landtransportører eller speditører tilbyder (merchant haulage), jf. betragtning 16.
- (9) Denne beslutning bestrider ikke FEFC-medlemmernes ret til i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 at drive virksomhed med fælles eller ensartede priser for linjerederiers søtransport. Denne beslutning behandler heller ikke spørgsmålet om, hvorvidt aftaler om fastsættelse af priser i forbindelse med håndteringen i havn falder ind under artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86.

- (10) Denne beslutning omhandler de tjenesteydelser inden for landtransport i EF, som linjerederier, der er medlemmer af FEFC, præsterer over for afskibere som en del af en kombineret transport af containergods mellem Nordeuropa og Fjernøsten.

- (11) I denne forbindelse er det geografiske marked for levering af de pågældende tjenesteydelser det marked, hvor landtransporten af containere foretages af eller for et FEFC-medlem mellem anløbshavne i de i betragtning 6 anførte lande og de steder i indlandet, der betjenes af disse havne.

ii) Rederiernes præstering af landtransportydelser

- (12) Afskiberne fik oprindeligt tilbudt transport med de enkelte transportformer hver for sig, hvilket vil sige, at transportselskaberne normalt ikke stod for mere end en form for transport. Alle omkostninger frem til det tidspunkt, hvor godset blev afleveret på skibet, blev afholdt af afskiberen, og der blev normalt indgået aftaler om søtransport uden landtransport.

- (13) Det betød som regel, at afskiberne selv forestod organiseringen af den indledende landtransportkomponent af en samlet transport (dvs. levering til skibets ræling) ved selv at sørge for egen vej- og banetransport eller ved at bruge speditører. I bestemmelseslandet ville afskiberen eller ladningsmodtageren handle på samme måde.

- (14) I 1960'erne skabte containeriseringen (og andre former for enhedslast) en godshåndteringsrevolution. Brugen af containere gjorde det lettere at skifte fra en transportform til en anden, og lettede dermed læsning/aflysning og lastning/losning. Det

opmuntrede linjerederier til at tage andre former for transport op og begynde at tilbyde dør-til-dør-transport ved at kombinere søtransport med landtransport. Godhåndteringsrevolutionen gjorde det vanskeligere at fastlægge ansvaret, idet skader på godset ofte først blev opdaget, når containeren blev åbnet på bestemmelsesstedet. Afskiberne så som følge heraf gerne, at et transportselskab, som for eksempel et linjefartsselskab, udføre en kombineret transport, idet ansvarsproblemet dermed blev løst.

- (15) Når der ses bort fra overgangen til enhedslast og den deraf følgende udvikling af særligt udstyr, kendetegnes kombineret transport primært ved et enkelt gennemgangskonossement, der dækker transporten fra dør til dør. Dette dokument indeholder vilkårene i aftalen mellem afskiber og rederi og placerer ansvaret klart, samtidig med at det klart angiver de samlede transportomkostninger.

- (16) Godhåndteringsrevolutionen har haft konsekvenser for alle transportformer, men især for linjefart. Den har haft konsekvenser ikke alene for afskiberne og rederier, men også for mellemlid som speditører, der siden udviklingen af en bred kombineret transport konkurrerer direkte med linjefartsselskaber om at organisere kombineret transport helt eller delvis. Landtransport, der foretages af eller for linjefartsselskaber, kaldes »carrier haulage«, og landtransport, der foretages af afskibere eller af speditører, der handler på afskibernes vegne, kaldes »merchant haulage«.

- (17) Afskiberne kan frit vælge, om de vil anvende merchant haulage eller carrier haulage. I den ekspertrapport, der blev udarbejdet for FEFC og forelagt Kommissionen under den administrative procedure i sagen ⁽¹⁾, blev dette beskrevet på følgende måde:

»4.41. Valgmulighed: Selv om carrier haulage ofte foretrækkes, er det af mange grunde meget vigtigt, at merchant haulage også står til rådighed. Flere af disse grunde stammer fra containeriseringens begyndelse.

4.42. Da konferencerne begyndte at tilbyde gennemgående transport sidst i 60'erne og først i 70'erne, transportererede de stadig størstedelen af linjagodset på deres ruter og indtog en domi-

nerende stilling. Det var af stor betydning, at afskiberne ikke følte, at de blev bedt om at støtte tjenesteydelser, der medførte misbrug af denne stilling. I de tilfælde, hvor konferencerne gik ind på nye kommercielle områder, som f.eks. landtransport, var det af stor betydning, at tjenesteydelserne blev tilbudt på vilkår, som kunne tiltrække kunder og fremme ideen om integreret distribution. Herunder faldt fastsættelsen af rimelige priser for carrier haulage. Men dette var ikke tilstrækkeligt, og det var af stor betydning, at afskiberne fortsat skulle kunne vælge at gøre som tidligere og selv sørge for deres egen merchant haulage, hvis de ønskede dette.

4.43. En anden vigtig grund er valutaomkostningerne. Alle importører har valutaomkostninger, når de køber varer i udlandet, herunder også søfragtomkostninger. I forbindelse med det konventionelle system blev omkostninger ved lokal landtransport betalt i national valuta. De handlende og de nationale regeringer måtte formodes at ville gøre indsigelser over for et system, hvor landtransportomkostningerne blev omsat til en udenlandsk valuta som følge af, at den lokale transport blev inkorporeret i et enkelt tarifystem. Ved hjælp af en særskilt tarif for landtransport kan importdelen faktureres separat og betales i lokal valuta, uden at man samtidig griber ind i de enkelte delkomponenter af den fysiske og kommercielle gennemgående transport og i det gennemgående konossement.

4.44. Et tredje aspekt vedrører fob-køberens stilling. Nogle importører, hyppigst meget store og magtfulde virksomheder, foretrækker at vælge deres egne rederier, hyppigst linjer fra deres eget land. Ved at vælge det rederi, der skal forestå søtransportdelen af den samlede gennemgående transport, har de indflydelse på landtransportdelen i deres eget land. Normalt er de ikke interesseret i, hvordan eksportøren transporterer varerne til udskibningshavnen i eksportlandet, og overlader det til eksportøren at afgøre, om han vil forestå transporten selv i form af merchant haulage eller lade den udføre af det selskab, der forestår den gennemgående transport, i form af carrier haulage. Køb på fob-vilkår er neutrale i forhold til valget mellem carrier haulage og merchant haulage i begge ender af transportforløbet, men for at stille denne valgmulighed til rådighed skal der findes særskilte landtransporttariffer.«

⁽¹⁾ The Case for Conference Rate Making Authority in the Inland Sector, Report Prepared for the FEFC by Professor S. Gilman and M. Graham, juli 1990.

(18) En af de forpligtelser, der er forbundet med gruppefritagelsen for linjekonferencer, er, at afskibere frit skal kunne vælge, hvem der skal udføre deres

landtransport. Denne forpligtelse er fastholdt i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86, som lyder:

»For så vidt angår landtransport og havnefaciliteter, som ikke omfattes af fragtraten eller af betalinger, som linjerederiet og transportbrugere er blevet enige om, skal transportbrugerne have ret til at henvende sig til virksomheder efter eget valg.«

- (19) I de tilfælde, hvor en afskiber vælger carrier haulage, er det normalt ikke det pågældende linjerederi eller en med dette rederi associeret virksomhed, der foretager den fysiske transport af containeren fra oprindelsesstedet til skibets ræling. Selv om planlægningen og fastlæggelsen af containerens transportrute foretages af linjerederiet, lægger rederiet næsten altid selve transporten ud i underentreprise til en uafhængig vognmand eller et uafhængigt jernbaneselskab. Et lille antal søfartsvirksomheder har også oprettet datterselskaber på landtransportområdet.
- (20) I FEFC's tilfælde er den pris, som afskiberen betaler for landtransporten, ikke den pris, som linjerederiet og den landtransportvirksomhed, som har fået opgaven i underentreprise, har forhandlet sig frem til, men den fragtrate, der figurerer i konferencens landtarif. Tariffen afspejler tillige andre betalinger for landaktiviteter, som udøves for afskiberen af eller for FEFC's medlemmer. Landtransportraterne udregnes sædvanligvis i det lands valuta, hvor landtransporten finder sted, og ikke i US \$, der hyppigst anvendes ved beregningen af søfragtrater.
- (21) Merchant haulage foretages imidlertid på flere forskellige måder. Hvis en afskiber ikke selv gennemfører landtransporten og således leverer containeren til terminaloperatøren med henblik på lastning heraf, ikke selv klarer papirarbejdet og ikke selv indgår aftale med linjerederiet om søtransportdelen, kan afskiberen anvende en speditør, en vognmand eller et jernbaneselskab.
- (22) Speditører tilbyder en række forskellige tjenester, der spænder fra klargøring af dokumenter og bestilling af lastrum på skibe til gennemførelse af transaktioner som NVO-MTO'er (non-vessel operating multimodal transport operators). I sidstnævnte tilfælde tilbyder speditørerne de samme tjenester som linjerederier, der tilbyder kombineret transport, men i stedet for at drive rederivirksomhed charterer de slots fra rederierne.
- (23) Lige fra containeriseringens begyndelse har området været præget af øget konkurrence mellem speditører og linjefartsselskaber, der for en stor dels vedkommende skyldes overskudskapacitet på skibene, som linjerne gerne har villet afhænde til speditører til favorable priser.
- (24) Speditører kan drive landtransportvirksomhed selv, men hvis de ikke gør det, lægger de opgaverne ud i underentreprise på samme måde som VO-MTO'er. Speditører spiller en særlig vigtig rolle i forbindelse med samling og transport af mindre forsendelser i fulde containerenheder. ↗
- (25) Parterne har i deres svar på klagepunkterne samt under den mundtlige høring gjort gældende, at det produkt, som FEFC-linjerne tilbyder, ikke er et landtransportprodukt, men enten et havn-til-havnprodukt eller endnu hyppigere et produkt omfattende gennemgående transport. Parterne fremhæver især, at de ikke tilbyder landtransport, medmindre de også præsterer søtransport og terminalhåndtering.
- (26) Det er klart, at afskiberne i forbindelse med dør-til-dør-transport eller gennemgående transport frit kan vælge mellem merchant haulage og carrier haulage (se betragtning 17 til 20). Når de skal træffe deres valg, indgår der i deres overvejelser flere forskellige faktorer, herunder prisen. Som anført ovenfor er prisen for carrier haulage altid særskilt angivet i tariffen og endog i en anden valuta end de andre ydelser. De fysiske og tekniske karakteristika ved de to typer transport er imidlertid af en sådan karakter, at de funktionelt set kan erstatte hinanden.
- (27) Det interesserer derfor ikke afskiberen, om linjerederierne præsterer carrier haulage på anden måde end som en del af gennemgående kombineret transport, idet han vælger mellem to produkter, der efter hans mening er substituerbare. I så henseende leverer FEFC-linjerne et landtransportprodukt til afskibere.
- (28) Parterne har fremhævet, at carrier haulage og merchant haulage konkurrerer på priserne, hvilket bekræfter denne analyse. I henhold til FEFC⁽¹⁾ anvender omkring 70 % af de afskibere, der lader deres søtransport af containere udføre af FEFC-medlemmer, carrier haulage, selv om denne andel varierer fra tid til anden og fra land til land.

⁽¹⁾ Svar på klagepunkterne af 31. marts 1993, s. 104.

Gilman & Graham skriver følgende i punkt 6.4 i deres rapport:

»Den carrier haulage, som konferencelinjerne tilbyder, skal med hensyn til kombinationen af kvalitet og pris generelt set være konkurrencedygtig i forhold til de uafhængige linjer og merchant haulage.«

- (29) Dette viser, at salget af én type transport hurtigt påvirkes af prisændringer inden for den anden, hvilket igen viser, at substituerbarheden på efterspørgselsiden formodentlig er høj. Parterne har anført, at de landtransportrater, der fastlægges inden for rammerne af FEFC, som følge af presset fra merchant haulage tenderer til at være de rater, de mest effektive medlemmer anvender.

iii) *Konkurrencebetingelserne for ydelsen af landtransport*

- (30) I FEFC-tariffen for søtransport fastsættes der for de forskellige produkter forskellige væredirelaterede rater, selv om antallet af tariffer er betydeligt mindre end antallet af vareværdier. Med andre ord er fragtraterne højere for varer med høj værdi end for varer med lav værdi. På den anden side er landtransportraterne ikke anført efter varetype og varierer ikke alt efter værdien af containerens indhold, selv om der kan forekomme variationer alt afhængig af, om der er tale om en 20'-container (TEU) eller en 40'-container (FEU).

- (31) Bortset fra en fritagelse for visse aftaler mellem små og mellemstore transportvirksomheder er der ikke givet nogen gruppefritagelse i henhold til forordning (EØF) nr. 1017/68 for landtransportsektorens prisfastsættelse. Desuden har det på grund af konkurrencen ikke været muligt at fastholde differentierede eller diskriminerende rater i de få tilfælde, hvor de blev indført, som ved national regulering af jernbanerater, hvor man måtte afskaffe raterne igen på grund af konkurrencen fra vejtransport.

iv) *FEFC-medlemmernes landtransportaktiviteter*

- (32) Når man ser bort fra den kollektive fastsættelse af priser og betingelser for carrier haulage, organiseres der ikke direkte eller indirekte nogen landtransportaktiviteter gennem FEFC. FEFC's medlemslinjer forhandler sig individuelt frem til betingelserne for køb af landtransport. Hidtil har kun få FEFC-medlemmer investeret i egen landtransportinfrastruktur (som f.eks. depoter) eller udstyr (som f.eks. traktorer), hvoraf de mest kendte er P&O's landtransportdepoter i Det Forenede Kongerige og de forskellige rederiejede vejtransportvirksomheder

(f.eks. Nedlloyd, Maersk). Mange af dem har imidlertid foretaget store investeringer i containere og logistiske styringssystemer, som ikke blot anvendes i forbindelse med linjernes søtransport, men også i forbindelse med landtransport.

- (33) I henhold til FEFC ⁽¹⁾ udgjorde konferencens andel af linjetrafikken for ruterne inden for dens geografiske område 58 % i 1992. Ligeledes i henhold til FEFC blev omkring 70 % heraf (dvs. omkring 38,5 % af den samlede trafik) i 1993 transporteret på landjorden ved carrier haulage. I 1991 tegnede FEFC-medlemslinjernes carrier haulage i Nordeuropa sig for omkring 1 015 208 TEU eller ca. 9 276 653 weight tons. Heraf blev ca. 89 % transporteret helt eller delvis inden for EF.

- (34) Kommissionen har analyseret de oplysninger, som den har modtaget fra ti af de største medlemmer af FEFC ⁽²⁾ med henblik på at vurdere, hvor vigtige landtransportaktiviteterne er i forhold til de samlede omkostninger ved kombineret transport. I den følgende tabel angives et gennemsnit for deres omkostningsstruktur i Nordeuropa/Fjernøsten-trafikken:

Søtransportomkostninger	36,5 %
Landtransportomkostninger	18,6 %
Terminalomkostninger	27,1 %
Salgsomkostninger	13,9 %
Andre omkostninger	3,9 %

- (35) De samlede omkostninger ved at tilbyde landtransport beløb sig for de ti linjer, hvis oplysninger er blevet analyseret, i 1992 til omkring 477 200 000 ECU (valutakurser pr. august 94).

- (36) Ud over de direkte landtransportomkostninger indeholder det ovenfor anførte tal for landtransportomkostninger også investeringsomkostningerne i forbindelse med containerne på landjorden (typisk omkring 60 % af alle containere), styringen af disse containere på landjorden samt omkostningerne ved containerparker. De direkte landtransportomkostninger tegner sig formentlig for omkring 8 % af de samlede omkostninger.

- (37) En del af terminalomkostninger, salgsomkostninger og andre omkostninger bør også indregnes i landtransportomkostningerne, idet for eksempel terminalomkostningerne omfatter omkostningerne ved at transportere containere mellem havne. Dertil kommer, at salgsomkostningerne omfatter omkostningerne ved at sælge carrier haulage og andre omkostninger omfatter administrationsomkostningerne.

⁽¹⁾ Svar på klagepunkterne, s. 38 og 105.

⁽²⁾ CGM, Hapag-Lloyd, K Line, Lloyd-Triestino, Maersk, MISC, Mitsui, NYK, OOCL und P&O.

IV. Aftalen

- (38) Far Eastern Freight Conference er navnet på en række associerede linjekonferencer ⁽¹⁾ med sekretariat i Det Forenede Kongerige og områdekontorer i Hongkong, Korea, Tokyo, Singapore, Paris og Rotterdam.
- (39) De linjerederier, der er medlem af FEFC, har aftalt en tarif samt andre forhold som f.eks. betingelserne for medlemskab. FEFC's tarif fremgår p.t. af dokument NT90, som trådte i kraft pr. 1. januar 1990. I dette dokument fastsættes de almindelige transportbetingelser inklusive betalingsbetingelser.
- (40) I NT90 fastsættes raterne for FEFC-medlemmernes ydelser, herunder rater for søtransport, landtransport og terminalhåndtering samt andre ydelser. For nogle ydelsers vedkommende anføres der ingen rate, men en bemærkning om, at medlemslinjen ikke bør forlange mindre end omkostningerne ved at præstere den pågældende ydelse.
- (41) Omkring 1971, da containeriseringen tog sin begyndelse, udvidede FEFC generelt konferencens prisfastsættelse for søtransport — tariffen — til at omfatte landtransportrater. Dette afspejles i NT90, hvor tariffen anføres i fem dele, hvoraf to omhandler transportkomponenten i dør-til-dør-transport (dvs. landtransport i oprindelses- og bestemmelseslandet).

RETLIG VURDERING

I. Artikel 85, stk. 1

- (42) FEFC's medlemslinjer er virksomheder efter traktatens artikel 85, stk. 1. Deres prisfastsættelse i forbindelse med landtransport inden for Fællesskabets område for afskibere i kombination med andre ydelser og som del af en kombineret transport af containergods mellem Nordeuropa og Fjernøsten ⁽²⁾ («carrier haulage»), som fastsat i NT90, er en aftale mellem virksomheder, der falder ind under artikel 85, stk. 1.

⁽¹⁾ Far Eastern Freight Conference, Europe/Japan & Japan/Europe Freight Conferences, Hong Kong/Europe Freight Conference, Philippines/Europe Conference, Sabah, Brunei & Sarawak Freight Conference.

⁽²⁾ Omfanget af disse ydelser beskrives i betragtning 6 i denne beslutning.

i) *Hindring, begrænsning eller fordrejning af konkurrencen*

- (43) I artikel 85, stk. 1, litra a), er det udtrykkelig anført, at aftaler, som består i en direkte eller indirekte fastsættelse af salgspriser eller af andre forretningsbetingelser, udgør en konkurrencebegrænsning. EF-Domstolen har udtalt følgende om konkurrence på priser:
- »Konkurrencen på priser bevirker, at priserne holdes på det lavest mulige niveau, og at varebevægelserne mellem medlemsstaterne fremmes med henblik på således at tillade den bedst mulige fordeling af den økonomiske aktivitet under hensyn til virksomhedernes produktivitet og tilpasningsevne;« ⁽³⁾
- (44) Der er ingen grund til at vente med henblik på at konstatere en aftales faktiske følger, når det først er klart, at aftalen har til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen ⁽⁴⁾.
- (45) I nærværende tilfælde må begrænsningen af konkurrencen mellem FEFC's medlemmer med hensyn til prisen på landtransportdelen af en kombineret transport forventes at være mærkbar, idet der er tale om et meget stort antal containere og de heraf følgende omkostninger (se betragtning 33 til 37).

ii) *Påvirkning af handelen mellem medlemsstater*

- (46) I henhold til Domstolens retspraksis er kriteriet om påvirkning af handelen mellem medlemsstater opfyldt, når man på grundlag af en række objektive retlige faktorer eller kendsgerninger med en tilstrækkelig høj grad af sandsynlighed kan forudse, at den pågældende aftale eller samordnede praksis direkte eller indirekte, faktisk eller potentielt, kan påvirke mønsteret i handelen med varer og tjensteydelser mellem medlemsstater ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Sag 48/69, ICI-Dyestuffs, Sml. 1972, s. 151, præmis 115.

⁽⁴⁾ Forenede sager 56 og 58/64, Grundig/Consten, Sml. 1966, s. 245, 255. Kommissionens beslutning 84/405/EØF i Zinc Producer Group, EFT nr. L 220 af 17. 8. 1984, s. 27, betragtning 71: »Endelig er det, for at artikel 85, stk. 1, finder anvendelse, imidlertid tilstrækkeligt, at konkurrencebegrænsningerne er tilsigtede. Det er ikke nødvendigt, at målet også helt eller delvis nås, at konkurrencebegrænsningen altså også gennemføres.«

⁽⁵⁾ Grundig/Consten, tidligere citeret, s. 253.

- (47) Kommissionen mener, at aftalen mellem medlemmerne af FEFC om at fastsætte priser for carrier haulage kan påvirke handelen mellem medlemsstater mærkbart og allerede har gjort det på de nedenfor anførte måder. Disse tjenesteydelser omfatter ofte transport af varer mellem medlemsstater.
- (48) Aftalen omfatter linjerederier, der opererer i flere medlemsstater, og begrænser konkurrencen mellem sådanne linjer for så vidt angår den pris, hvortil de enkelte linjer tilbyder transportydelser, hvoraf en del foregår på landjorden. Elimineringen eller reduktionen af priskonkurrencen mellem disse selskaber i forbindelse med landtransport reducerer de fordele betydeligt, som de mere effektive af disse selskaber ville opnå.
- (49) Dette påvirker det antal kombinerede transportere, som de enkelte linjerederier måtte forventes at forestå, hvis aftalen ikke havde eksisteret. En sådan begrænsning af konkurrencen mellem rederier, der opererer i flere medlemsstater, påvirker og ændrer derfor handelsstrømme inden for transport i EF, som ville være anderledes, hvis aftalen ikke havde eksisteret.
- (50) Disse ændringer i det normale mønster for konkurrencemæssige adfærd, hvor mere effektive selskaber øger deres markedsandel, vil tillige kunne påvirke konkurrencen mellem havne i forskellige medlemsstater ved kunstigt at øge eller mindske godsomsætningen i havne ⁽¹⁾, og den markedsandel, som de enkelte linjerederier, der opererer fra de pågældende havne, har.
- (51) Ligestillingen af havne (»port equalisation«) vil formodentlig øge eller mindske godsstrømmen i visse havne. I dette ligestillingssystem baseres raterne for carrier haulage på transport til den nærmeste af konferencen godkendte havn, uanset i hvilken havn der reelt lastes eller losses. Dette system kan medføre ændringer i den kapacitet, der stilles til rådighed i de enkelte havne. Dette kan igen skabe forskydninger i handelen mellem steder i Europa og havne i Nordeuropa, så handel forlægges fra nogle havne til andre, hvorved handelen mellem medlemsstater kan påvirkes.
- (52) Den i de foregående betragtninger beskrevne virkning på carrier haulage vil formodentlig få følger-virkninger for præstationen af ydelser i tilknytning til søtransport og carrier haulage, bl.a. havnetjenester og stevedoring. Følgevirkningerne vil primært opstå på grund af ændringen af strømmen af transportydelser mellem medlemsstater.
- (53) Kommissionen mener således, at aftalen påvirker handelen mellem medlemsstater i forbindelse med carrier haulage og ydelser i tilknytning til carrier haulage. Denne virkning må i betragtning af det meget store antal containere antages at være mærkbar.
- (54) En aftale som den, FEFC's medlemmer har indgået om landtransportrater, der påvirker omkostningerne ved at eksportere varer, der er produceret inden for EF, til andre lande, kan påvirke handelen med disse varer inden for EF. Denne virkning opstår, fordi producenter forsøger at finde alternative markeder, hvortil transporten af deres varer er billigere. Sådanne alternative markeder omfatter producentens hjemmemarked samt andre EF-lande ⁽²⁾.
- (55) Kommissionen mener derfor, at FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for landtransport også påvirker handelen med varer mellem medlemsstaterne.

II. Gældende procedureforordning

- (56) FEFC har anført, at alle FEFC's prisfastsættelsesaktiviteter, herunder prisfastsættelser for landtransport, falder ind under artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86, der giver linjekonferencer gruppefritagelse. Af de årsager, der anføres i denne beslutning, anser Kommissionen ikke forordning (EØF) nr. 4056/86 for at være den forordning, som klagen skal behandles efter, og har i overensstemmelse hermed behandlet klagen og den praksis, den vedrører, efter forordning (EØF) nr. 1017/68.

⁽²⁾ Sag 136/86, BNIC mod Aubert, Sml. 1987, s. 4789, præmis 18. I de forenede sager 67, 68 og 70/85, Kwekerij Gebroeders Van der Kooy BV m.fl. mod Kommissionen, der vedrørte artikel 92, Sml. 1988, s. 219, præmis 59, udtalte Domstolen tilsvarende, at en subsidiering af prisen for naturgas til nederlandske væksthusholdninger på 5,5 % påvirkede handelen mellem medlemslande, idet energiomkostningerne (25-30 % af salgsprisen) samt markedsandelen (65 %) og eksporten (91 %) hos den virksomhed, der modtog statsstøtte, var af stor betydning.

⁽¹⁾ Se sjette betragtning i forordning (EØF) nr. 4056/86, der beskriver den virkning, som konkurrencebegrænsende foranstaltninger i forbindelse med international søtransport kan have på havne i EF.

- (57) I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1017/68 fastlægges forordningens anvendelsesområde, idet det anføres, at den finder anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af en bestemt karakter samt på misbrug af en dominerende stilling »for så vidt angår transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje«.
- (58) Carrier haulage er transport af containere med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (eller ved en kombination af disse transportformer) udført af eller for linjerederier i kombination med andre ydelser som en del af en kombineret transport. Som følge heraf falder aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af den karakter, som beskrives i forordningen, og som vedrører carrier haulage, ind under forordningen.
- (59) Kommissionen mener af de nedenfor anførte årsager, at den i nærværende beslutning omhandlede prisfastsættelse, som linjerederier, der er medlem af FEFC, har foretaget i forbindelse med landtransport inden for Det Europæiske Fællesskabs område for afskibere i kombination med andre ydelser og som del af en kombineret transport af containergods mellem Nordeuropa og Fjernøsten, falder ind under forordning (EØF) nr. 1017/68 og ikke forordning (EØF) nr. 4056/86.

III. Forordning (EØF) nr. 1017/68

i) Forholdet mellem forordning (EØF) nr. 1017/68 og EF-traktatens artikel 85 og 86

- (60) Forordning (EØF) nr. 1017/68 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje var den første forordning, der gennemførte konkurrencereglerne inden for transportsektoren. Da den er vedtaget før EF-Domstolens udtrykkelige bekræftelse af, at traktatens konkurrenceregler gælder for transportsektoren⁽¹⁾, gengiver forordning (EØF) nr. 1017/68 med ganske få ændringer blot teksten i traktatens artikel 85 og 86⁽²⁾.
- (61) Forordning (EØF) nr. 1017/68 kan som del af EF's afledte ret ikke fravige traktatens bestemmelser. Som følge heraf må forordning (EØF) nr. 1017/68 i lyset af Domstolens retspraksis⁽³⁾ fortolkes således, at den giver Kommissionen de tilstrækkelige midler til at gennemføre traktatens artikel 85 og 86 på landtransportområdet uden at afvige fra de grundlæggende konkurrenceregler i traktaten⁽⁴⁾.
- (62) En aftale, der ikke er i overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, kan ikke fritages i henhold til forordning (EØF) nr. 1017/68. Artikel 2, 5, 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 1017/68 bør derfor fortolkes på samme måde som artikel 85 og 86 i lyset af retspraksis og således, at den ikke følger noget til disse artikler.
- ii) Artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68
- (63) Artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68 bygger på og afspejler bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1. Den afviger ikke fra det substantielle indhold i artikel 85, stk. 1, og bemærkningerne i betragtning 42 til 55 om anvendelsen af artikel 85, stk. 1, gælder ligeledes for anvendelsen af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68.
- (64) I henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68 er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, herunder blandt andet sådanne som består i direkte eller indirekte fastsættelse af befordringsvedlag og -vilkår, uforenelige med fællesmarkedet og forbudt, uden at dette kræver en forudgående beslutning.
- (65) Af de årsager, der er anført i betragtning 42 til 55, samt i lyset af bemærkningerne i betragtning 56 til 59 er FEFC-medlemmernes aftale om, hvilke priser de forlanger for carrier haulage (landtransporttariffen), der foretages i kombination med andre ydelser som del af en kombineret transport, en aftale, der er omfattet af forbuddet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68.

⁽¹⁾ Sag 167/73, Kommissionen mod Den Franske Republik, Sml. 1974, s. 359, præmis 32; sag 209-213/84, Nouvelles Frontières, Sml. 1986, s. 1425, præmis 42 til 45; sag 66/86, Ahmed Saeed, Sml. 1989, s. 803, præmis 32 og 33.

⁽²⁾ Takststrukturer inden for kombineret godstransport, Kommissionens beslutning 93/174/EØF af 24. februar 1993, EFT nr. L 73 af 26. 3. 1993, s. 38, betragtning 19.

⁽³⁾ Ahmed Saeed, se fodnote 15, præmis 12, vedrørende forordning (EØF) nr. 3975/87.

⁽⁴⁾ Ahmed Saeed, se fodnote 15, præmis 25.

iii) Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68

(66) FEFC-medlemmernes aftale om rater for carrier haulage falder ikke ind under undtagelsen for tekniske aftaler i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68. Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68 er rent deklaratorisk og anfører en række forskellige typer aftaler, som ikke falder ind under traktatens artikel 85, stk. 1, når de udelukkende har tekniske forbedringer eller teknisk samarbejde til formål og til følge⁽¹⁾.

(67) Konkurrenters aftaler om priser for de tjenesteydelser, de tilbyder, er forretningsmæssige aftaler og har ikke udelukkende til formål og til følge at opnå tekniske forbedringer eller teknisk samarbejde.

(68) Artikel 3, stk. 1, litra c), henviser udelukkende til »forbindelsesbefordringer, supplerende befordringer, erstatningsbefordringer eller kombinerede befordringer« i forbindelse med landtransport og ikke i forbindelse med landtransport og søtransport. Anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1017/68 — »transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje« — viser, at fritagelsen ikke finder anvendelse, hvis den pågældende transport ikke i sin helhed finder sted i indlandet.

iv) Artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1017/68

(69) Undtagelsen for sammenslutninger af små og mellemstore virksomheder i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1017/68 finder af de nedenfor anførte årsager heller ikke anvendelse.

(70) For det første må det konstateres, at FEFC's medlemmer for størstedelens vedkommende ikke selv udøver (eller ikke ønsker selv at udøve) landtransportvirksomhed. De har således ikke det formål, der beskrives i forordningens artikel 4, stk. 1, første led.

(71) For det andet har de fleste af FEFC's medlemmer ikke — som det beskrives i artikel 4, stk. 1, andet

led, i forordning (EØF) nr. 1017/68 — til formål at udføre landtransport, ligesom de fleste af dem heller ikke finansierer eller erhverver landtransportmateriel eller -tilbehør i fællesskab.

(72) For det tredje er grænserne i artikel 4, stk. 1, ikke overholdt. Nogle af FEFC's medlemmer har nemlig slet ingen lastekapacitet, som det kræves til opfyldelse af denne betingelse, og hvis man skulle medregne lejet kapacitet eller kapacitet i underentrepriser, ville FEFC-medlemmernes samlede kapacitet overstige de anførte grænser (se betragtning 33, TEU og tons transporteret af eller for FEFC's medlemmer i 1991).

IV. Forordning (EØF) nr. 4056/86

i) Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86

(73) FEFC's medlemmer har anført, at kombineret transport falder ind under forordning (EØF) nr. 4056/86, og at denne forordnings artikel 3 (med overskriften »Fritagelse for så vidt angår aftaler mellem linjerederier«) fritager prisfastsættelse for landtransport i kombination med andre ydelser som del af en kombineret transport.

(74) Kommissionen kan af de nedenfor anførte årsager ikke godtage dette argument.

(75) Anvendelsesområdet for fritagelse i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 kan ikke være bredere end anvendelsesområdet for selve forordning (EØF) nr. 4056/86. Forordningens artikel 1, stk. 2, lyder:

»Den finder *kun* anvendelse på international søtransport til og fra en eller flere *havne* i Fællesskabet« (kursivering tilføjet).

(76) Det fremgår klart af denne formulering, at landtransport, herunder landtransportdelen af kombineret transport, ikke falder ind under forordningens anvendelsesområde og derfor ikke kan være omfattet af gruppefritagelsen i artikel 3.

(77) Under alle omstændigheder er gruppefritagelsen i artikel 3 begrænset til havn-til-havn-transport, hvilket fremgår af, at der i overskriften refereres til

(1) HOV SVZ/MCN, Kommissionens beslutning 94/210/EF, EFT nr. L 104 af 23. 4. 1994, s. 34, betragtning 91. I den engelske udgave af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68 er ordet »udelukkende« udeladt, hvorimod det er med i de originale udgaver af forordning (EØF) nr. 1017/68 samt i forordning (EØF) nr. 4056/86 (artikel 2) og i nr. 3975/87 (artikel 2).

søtransport: »Fritagelse for så vidt angår aftaler mellem linjerederier«⁽¹⁾.

- (78) Denne konklusion må også drages på grundlag af ordlyden af ellefte betragtning i forordning (EØF) nr. 4056/86, hvori der står:

»i denne henseende skal brugerne til enhver tid kunne få oplysning om de transportpriser og -betingelser, som konferencens medlemmer anvender, idet transport ad landjorden, som foretages af søtransportvirksomheder⁽²⁾, dog stadier falder ind under forordning (EØF) nr. 1017/68« (kursivering tilføjet).

- (79) Ved den mundtlige høring anførte FEFC's repræsentanter, at hensigten med ellefte betragtning i forordning (EØF) nr. 4056/86 kunne have været at behandle spørgsmålet om, hvorvidt konferencer, der kollektivt optrådte som købere af landtransport, var omfattet af gruppefritagelsen, ved at præcisere at sådanne aktiviteter falder ind under forordning (EØF) nr. 1017/68.

- (80) Den klare formulering i forordningens artikel 1, stk. 2, kan ikke tilsidesættes i en betragtning. Dertil kommer, at denne fortolkning af betragtningen ikke kan accepteres. Det giver ingen mening at sige, at afskiberne skal »kunne få oplysning om de transportpriser og -betingelser, som konferencens medlemmer anvender«, fordi disse linjerederier kan optræde som kartel ved køb af landtransportydelse.

(1) Se sag T-9/92, Automobiles Peugeot SA, dom af 22. april 1993, præmis 37 (endnu ikke offentliggjort), hvor Domstolen udtaler, at konkurrencehæmmende aftaler principielt er forbudt i henhold til traktatens artikel 85, stk. 1, hvorfor undtagelsesbestemmelser i en gruppefritagelsesforordning ikke kan fortolkes udvidende. Se tillige forslag til afgørelse fra generaladvokat Walter Van Gerven i sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991, I-955, præmis 5 »... såfremt en aftale ikke er direkte omfattet af en gruppefritagelsesforordning, er det fuldstændig udelukket at udvide gruppefritagelsen, der allerede i sig selv er en undtagelse fra artikel 85, stk. 1's forbud, og som følgelig må fortolkes strengt«. I den danske udgave af forordning (EØF) nr. 4056/86 er ordet »søtransport« fejlagtigt udeladt.

(2) I den engelske udgave af forordning (EØF) nr. 4056/86 tales der fejlagtigt om »afskibere« i stedet for »søtransportvirksomheder«. Der er mindst to årsager til, at der helt klart er tale om en fejl:

- i) betragtningen giver ingen mening i den engelske udgave, og
- ii) alle andre sprogudgaver af forordningen taler samstemmende om »søtransportvirksomheder« (f.eks. »transporteurs maritimes«, »trasportatori marittimi«, »Seeverkehrsunternehmen«).

- (81) Artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/96 skal tværtimod fortolkes således, at konferencens medlemmer underkastes et formelt krav om, at de skal fremlægge deres betingelser, herunder betingelserne for carrier haulage, med henblik på at skabe gennemsigtighed, idet individuelle linjerederiers landtransportrater ikke må være fastsat af en konference. Sådanne rater ville således ikke fremgå af konferencetariffen.

- (82) Der er desuden intet i forordning (EØF) nr. 4056/86, der tyder på, at konferencer, der kollektivt har forhandlet om køb af landtransportydelse, er omfattet af gruppefritagelsen. I så henseende er ordlyden af forordningens artikel 3 meget klar: »fastsættelse af priser og transportbetingelser« kan kun referere til fastsættelsen af en salgspris og ikke til forhandling af en købspris for en anden form for transport.

- (83) Disse konklusioner støttes fuldt ud af den omstændighed, at Europa-Parlamentet under høringerne i forbindelse med vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 4056/86 foreslog følgende tilføjet i artikel 3 i Kommissionens udkast til forordning:

»Ovennævnte fritagelse omfatter også transport ad søvejen, hvori er inkluderet transporten før og efter strækningen ad søvejen (intermodal transport)«⁽³⁾.

- (84) Rådet vedtog ikke dette ændringsforslag, idet det angav, at det ikke ønskede aftaler om prisfastsættelse for landtransport omfatter af gruppefritagelsen i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86.

- (85) Hvis parterne i en sådan aftale opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 (det vil sige de fire betingelser i artikel 85, stk. 3), kan Kommissionen dog give dem individuel fritagelse i henhold til artikel 11, stk. 4, eller artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68.

ii) Artikel 5 i forordning (EØF) nr. 4056/86

- (86) FEFC har fremført det argument, at artikel 5, stk. 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86 indeholder antydninger af, at kombineret trans-

(3) Se ændringsforslag til forslaget til Rådets forordning om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport, EFT nr. C 255 af 13. 10. 1986, s. 176.

port, der organiseres af linjekonferencer, falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 4056/86 og dermed er omfattet af gruppefritagelsen i artikel 3.

- (87) Dette argument er ikke velfunderet og beror på, at FEFC har misforstået karakteren af forpligtelserne i artikel 5, stk. 3, og artikel 5, stk. 4. Disse to bestemmelser skal ikke fortolkes som refererende til en konferencetarif, men til individuelle linjerederiers betingelser. De skal ikke fortolkes således, at de indebærer, at prisfastsættelse for landtransport i kombination med andre ydelser som del af en kombineret transport er tilladt i henhold til forordningens artikel 3. Disse bestemmelser indeholder blot udtrykkelige forpligtelser, som individuelle linjerederier, som ønsker at drage fordel af gruppefritagelsen, skal opfylde: de skal give mulighed for merchant haulage, og de skal give oplysninger om betingelserne for carrier haulage.
- (88) Artikel 5 indeholder således forpligtelser, der — som det fremgår af overskriften til artikel 5 samt af ellefte betragtning i forordningen — er forpligtelser, der er knyttet til gruppefritagelsen. Den indeholder ikke nogen eksplicit eller implicit udvidelse af gruppefritagelsen i artikel 3.

iii) *Artikel 2 i forordning (EØF) nr. 4056/86*

- (89) FEFC har tillige anført, at en udtalelse, som Kommissionen har fremsat, og som er angivet i Rådets mødereferat vedrørende vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 4056/86 ⁽¹⁾, fører til den konklusion, at prisfastsættelse for kombineret transport falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 4056/86. FEFC blander her igen spørgsmålet om gruppefritagelse for linjekonferencer sammen med en udtalelse vedrørende anvendelsen af EF's konkurrenceregler på individuelle linjerederier.
- (90) Kommissionens udtalelse henviser udtrykkeligt til tekniske fritagelser i henhold til artikel 2 i forord-

ning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68. Udtalelsen berører derfor ikke spørgsmålet om gruppefritagelse, men bekræfter, at begge forordninger finder anvendelse i tilfælde af kombineret sø-/landtransport, forordning (EØF) nr. 4056/86 på søtransportdelen og forordning (EØF) nr. 1017/68 på landtransportdelen.

- (91) Udtalelsen kan desuden kun vedrøre aftaler mellem individuelle søtransportvirksomheder og individuelle landtransportvirksomheder. Det skyldes, at aftaler mellem konkurrenter om fælles prisfastsættelse for land- eller søtransport begrænser parternes forretningsmæssige frihed og ikke udelukkende har til formål og til følge at gennemføre tekniske forbedringer eller samarbejde af teknisk karakter, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68 og artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4056/86. Da sådanne aftaler som hovedregel begrænser konkurrencen, følger det heraf — jf. blandt andet syvende betragtning i forordning (EØF) nr. 4056/86 — at de ikke falder ind under fritagelsen for tekniske aftaler.

V. Muligheden for individuel fritagelse

- (92) Der er ikke indgivet nogen anmodning om individuel fritagelse for så vidt angår FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage i kombination med andre ydelser som del af en kombineret transport. Da Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1017/68 er forpligtet til at vedtage en beslutning om anvendelsen af artikel 5 i forordningen, når den i en sag, den har taget til behandling efter en klage eller på eget initiativ, finder, at en aftale, en vedtagelse eller en samordnet praksis opfylder betingelserne i forordningens artikel 2 og artikel 5, må der foretages en vurdering af, om betingelserne i artikel 5 i dette tilfælde er opfyldt.
- (93) Kommissionen har i betragtning 63, 64 og 65 anført, hvorfor den mener, at artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68 finder anvendelse i dette tilfælde, og anfører i det følgende sin vurdering af, hvorvidt forordningens artikel 5 finder anvendelse.

- (94) Kommissionen har i sin vurdering måttet sondre mellem FEFC-medlemmernes argumenter med hensyn til

— positive aspekter kombineret transport generelt

(¹) I referatet udtalte Kommissionen, at kombineret sø-/landtransport er underkastet konkurrencereglerne for både landvejstransport og søtransport. Kommissionen gjorde samtidig opmærksom på, at artikel 85, stk. 1, som regel ikke vil finde anvendelse i praksis ved tilrettelæggelse og gennemførelse af successiv eller supplerende kombineret sø-/landtransport samt ved fastsættelse og anvendelse af totalpriser for en sådan transport, da både artikel 2 i denne forordning, dvs. forordning (EØF) nr. 4056/86, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1017/68 angiver, at det forbud, der fastsættes i traktatens artikel 85, stk. 1, ikke skal finde anvendelse på en sådan praksis (rådsdokument nr. 11584/86 MAR 84, bilag III, s. 5 (19. december 1986)).

- nødvendigheden af, at konferencen fastsætter landrater for ydelsen af kombineret transport, og
- nødvendigheden af, at konferencen fastsætter landrater med henblik på opretholdelsen af konferencesystemet.
- (95) FEFC's medlemmer har fremført omfattende argumenter vedrørende de positive aspekter ved kombineret transport og de fordele, kombineret transport medfører. Kommissionen bestrider imidlertid ikke disse fordele ⁽¹⁾. Denne beslutning vedrører prisfastsættelse, hvorfor Kommissionen kun har behandlet det andet og tredje af FEFC's hovedpunkter med hensyn til muligheden for at opnå individuel fritagelse.
- (96) Artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 indeholder bestemmelser, der er inspireret af og i alt væsentligt er de samme som bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3 ⁽²⁾. De er kumulative og skal alle være opfyldt, hvis Kommissionen skal kunne give individuel fritagelse.
- (97) Den bestemmelse i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, der svarer til første og anden betingelse i traktatens artikel 85, stk. 3 ⁽³⁾, fastsætter, at Kommissionen kan afstå fra at anvende forbuddet i forordningens artikel 2, hvis den pågældende aftale, beslutning eller samordnede praksis
- »bidrager til
- at forbedre kvaliteten af transportydelserne eller
- at fremme en større kontinuitet og stabilitet i tilfredsstillelsen af transportbehovet på de markeder, hvor udbud og efterspørgsel er underkastet stærke tidsbestemte svingninger, eller
- at forøge virksomhedernes produktivitet eller
- at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling
- under passende hensyntagen til transportforbrugernes interesser ...«.
- (98) Tredje og fjerde betingelse i artikel 85, stk. 3, er praktisk talt gengivet i anden del af artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68.
- (99) Kommissionen mener ikke, at FEFC's prisfastsættelse for landtransport opfylder betingelserne i første del af artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, idet den ikke bidrager til, at man kan nå nogen af de mål, der anføres hverken i forbindelse med landtransport eller søtransport. Det skal endvidere bemærkes, at selv hvis den bidrog til at nå et af disse mål, ville betingelserne i anden del af artikel 5 efter Kommissionens mening ikke være opfyldt, idet den pågældende praksis indebærer konkurrencebegrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå nogen af disse mål.
- a) *Forbedring af kvaliteten af transportydelserne*
- (100) Som det fremhæves i betragtning 94, må man sondre mellem positive aspekter samt fordele ved kombineret transport generelt og det bidrag, som FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage som del af en kombineret transport påstås at yde med henblik på at forbedre kvaliteten af transportydelserne. En vurdering af, hvorvidt artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 finder anvendelse, vedrører det sidstnævnte element.
- (101) Der er ikke belæg for, at man ved at anvende en kollektivt fastlagt pris for carrier haulage bidrager til at forbedre kvaliteten af landtransport. Det er i den forbindelse vigtigt at bemærke, at FEFC's medlemmer — som anført i betragtning 19 — normalt ikke selv foretager landtransporten, men lægger den ud i underentreprise til landtransportvirksomheder.
- (102) Dertil kommer, at de enkelte FEFC-medlemmer forhandler individuelt med landtransportvirksomhederne, selv om prisen for carrier haulage fastlægges i FEFC's regi. Det er ikke konferencens prisfastsættelse, men forhandlingerne mellem individuelle afskibere og individuelle linjerederier, der som en reaktion på afskibernes ønsker fører til kvalitetsforbedringer.

⁽¹⁾ Se for eksempel Kommissionens rapport til Rådet af 8. juni 1994 om anvendelse af EF's konkurrenceregler på søtransport, hvor følgende anføres i punkt 3.1: »Kommissionen ønsker derfor at bidrage positivt til udviklingen af den kombinerede transport, der er en moderne transportform, som svarer til afskibernes behov.« SEK(94) 933 endelig udg.

⁽²⁾ Tarifstrukturer, se fodnote 16.

⁽³⁾ »... som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved ...«.

- (103) Det er heller ikke påvist, af FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage bidrager til at forbedre kvaliteten af FEFC-medlemmernes søtransporttydelser.
- b) *Fremme af kontinuiteten og stabiliteten på markeder med stærke tidsbestemte svingninger*
- (104) Stabiliteten på markedet for containertransport i linjefart behandles i betragtning 123 til 137.
- (105) FEFC's medlemmer har ikke fremlagt belæg for, at markedet for carrier haulage er et marked, hvor udbud og efterspørgsel er underkastet stærke tidsbestemte svingninger. Selv hvis det pågældende marked var af en sådan karakter, ville der mangle belæg for, at FEFC-medlemmernes kollektive fastsættelse af landtransportrater vil bidrage til at fremme kontinuiteten og stabiliteten på markedet.
- c) *Forøgelse af virksomhedernes produktivitet*
- (106) FEFC's medlemmer har ikke fremlagt belæg for, at konferencens prisfastsættelse for carrier haulage har medført eller må formodes at ville medføre en forøgelse af de pågældende virksomheders produktivitet. Det skal igen understreges, at det er vigtigt at sondre mellem kombineret transport og prisfastsættelse for landtransportkomponenten heraf.
- (107) FEFC's prisfastsættelse berører ikke direkte de tjenesteydelser, som de reelle landtransportvirksomheder præsterer, eller den måde, hvorpå de præsterer, idet de sælger deres ydelser til FEFC's medlemmer til gældende markedsrater og ikke til den af konferencen fastsatte rate. FEFC's medlemmer foretager som helhed ikke selv landtransport, hvorfor prisfastsættelsesaftalerne i forbindelse med carrier haulage ikke direkte påvirker tjenesteydelser, som de selv faktisk præsterer.
- (108) Det er heller ikke påvist, at FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage bidrager til at forøge FEFC-medlemmernes produktivitet med hensyn til deres søtransport.
- d) *Fremme af den tekniske eller økonomiske udvikling*
- (109) FEFC's medlemmer har ikke fremlagt belæg for, at prisfastsættelse for carrier haulage bidrager til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling — hverken i forbindelse med landtransport eller kombineret transport.
- (110) FEFC's medlemslinjer har gjort gældende, at prisfastsættelse for carrier haulage giver dem mulighed for at investere i de dele af gennemgående transport, som de selv foretager (logistik, tracking osv. — se betragtning 19), idet dette øger sikkerheden for, at de pågældende investeringer giver et afkast.
- (111) Dette argument kan fremsættes i forbindelse med en hvilken som helst prisfastsættelsesaftale. Det holder imidlertid ikke stik. I stedet for at fremme indførelsen af ny teknik kan de konkurrencebegrænsninger, der hidrører fra FEFC-medlemmernes prisfastsættelse, modvirke nye investeringer ved at reducere de konkurrencemæssige fordele, som de virksomheder, der var bedre til at udnytte deres investeringer, ellers ville have opnået.
- (112) Dette skyldes, at reduktionen eller elimineringen af priskonkurrencen mellem FEFC's medlemmer formodentlig vil afholde nogle linjerederier fra at videregive omkostningsbesparelser, der hidrører fra anvendelsen af nyt udstyr og nye teknikker, til deres kunder. Når det er mindre sandsynligt, at mere effektive linjerederier vil kunne drage fordel af deres effektivitet og øge deres markedsandel som følge heraf, er det ligeledes mindre sandsynligt, at effektive linjerederier vil investere i nye teknikker.
- (113) Det er således ikke blevet påvist, at FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage bidrager til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling.
- (114) Det er heller ikke blevet påvist, at FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage bidrager til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling i forbindelse med FEFC-medlemmernes søtransporttydelser.
- e) *Passende hensyntagen til forbrugernes interesser*
- (115) Kommissionen mener, at FEFC's aftale ikke tager passende hensyn til forbrugernes interesser⁽¹⁾, for så vidt som den vedrører prisfastsættelse for land-

⁽¹⁾ Artikel 1, stk. 3, litra c), i forordning (EØF) nr. 4056/86 anfører blandt andet »afskibere, ladningsmodtagere, speditorer« som transportbrugere.

transport. FEFC-medlemmernes aftale om prisen for carrier haulage tager i sig selv ikke passende hensyn til afskiberes og andre transportforbrugeres interesser. Den skal alene sikre, at priserne fastholdes på et højere niveau, end tilfældet ellers ville have været. Dette er i direkte modstrid med forbrugernes interesser.

- (116) I den udstrækning individuelle rederier kan reducere deres omkostninger ved at organisere deres containerflåde mere effektivt end andre rederier, forhindrer en konferencens prisfastsættelse for carrier haulage de mere effektive rederier i at videregive omkostningsbesparelser. Dette er ligeledes i modstrid med forbrugernes interesser.
- (117) Kommissionen har i sin vurdering af, om der ved den pågældende praksis tages passende hensyn til forbrugernes interesser, noteret sig de klager, som er fremsat af organisationer, der repræsenterer forbrugerne af de landtransportydelse, som FEFC's medlemmer præsterer, nemlig det tyske afskiberråd støttet af det britiske og det franske afskiberråd (CNUT) samt af de europæiske afskiberes hovedorgan, de europæiske afskiberråd. Gennem deres organisation CLECAT (Comité de liaison européen des commissionnaires et auxiliaires de transport) har speditørerne ligesom UIRR (Union internationale des sociétés de transport combine rail-route) givet udtryk for deres bekymringer over de konkurrencefordrejninger på landtransportområdet, som den i denne beslutning behandlede praksis giver anledning til.
- (118) Hvis forbrugerne skal sikres en rimelig andel af fordelene, må der i dette tilfælde opretholdes en høj grad af konkurrence om salg af landtransportydelser til afskibere. Kommissionen skal således forsøge at sikre, at afskibere får så bredt et udvalg med hensyn til kvalitet og pris som muligt, når de skal købe landtransportydelser. I praksis ville det være langt lettere at sikre forbrugerne en rimelig andel af fordelene ved dør-til-dør-transport, hvis der overhovedet ikke fandtes nogen prisfastsættelse såsom FEFC's.

f) *Nødvendigheden af begrænsningerne*

- (119) Som anført i betragtning 94 skal det vurderes, om konkurrencebegrænsningerne som følge af FEFC's prisfastsættelse for carrier haulage er nødvendige

— for at man kan præstere kombinerede transportydelser, eller

— for at man kan opretholde konferencsystemet med fastsættelse af rater for søtransport.

- (120) Med hensyn til det første af disse mål skal det understreges, at FEFC's medlemmer for hovedpartens vedkommende ikke selv foretager landtransport. FEFC udøver heller ikke aktiviteter på landtransportområdet bortset fra, at konferencen udgør et forum, hvori der fastsættes priser for carrier haulage i kombination med andre ydelser som del af FEFC-medlemmers kombinerede transport.
- (121) En kollektiv prisfastsættelse for carrier haulage er ikke af afgørende betydning for, at disse ydelser kan præsteres, hvilket fremgår af, at mange uafhængige rederier og speditører tilbyder tilsvarende eller lignende ydelser uden for FEFC eller andre konferencer og uden i fællesskab med andre linjer at fastsætte priser for carrier haulage.
- (122) Speditørerne konkurrerer direkte med linjerederierne om at præstere transportydelser, og begge fungerer som mellemed mellem dem, der reelt præsterer landtransporten, og dem, der køber landtransportydelser. Speditører har desuden præsteret dør-til-dør-ydelser over for afskibere lige så længe som linjerederier — om ikke længere. Hverken speditører eller jernbaneselskaber har fået fritagelse for prisfastsættelse i forbindelse med deres aktiviteter.
- (123) Med hensyn til det andet af disse mål har FEFC gjort gældende, at linjekonferencernes stabiliserende rolle ⁽¹⁾ vil blive sat på spil, hvis linjekonferencer ikke kan fastsætte landtransportrater kollektivt. FEFC har hævdet, at medlemmerne vil fristes til at underminere de af konferencen fastsatte søtransportrater, idet de i forbindelse med landtransportrater vil konkurrere på prisen, hvis deres medlemmer fastsætter landtransportraterne på individuelt i stedet for på kollektivt grundlag. Dette argument finder støtte i Gilman & Graham-rapporten, hvori bl.a. følgende anføres:

»konferencer kan i forbindelse med integreret kombineret transport ikke udføre de opgaver, det er at stabilisere raterne eller øge effektiviteten og rationaliseringen, medmindre deres bemyndigelse til at fastsætte rater også omfatter landtransportsektoren« ⁽²⁾.

⁽¹⁾ »... linjekonferencerne har en stabiliserende rolle, der kan give afskibere en garanti for pålidelige tjenesteydelser; ...«, ottende betragtning i forordning (EØF) nr. 4056/86.

⁽²⁾ Gilman & Graham-rapporten, punkt 4.30.

- (124) Gilman & Graham anfører, at den primære årsag til, at stabiliteten i forbindelse med søfragtraterne går tabt, skal findes i forholdet mellem indtægterne fra søfragt og landtransport.
- »Når et rederi konkurrerer om at få og faktisk sikrer sig landtransportdelen, sikrer det sig tillige søtransporten. Det er klart, at det (så længe der er slots til overs på skibene) ville kunne betale sig for konferencerederierne at absorbere en betydelig del af landtransportomkostningerne for at opnå fragt«⁽¹⁾.
- (125) Gilman & Graham anfører, at transportkapacitetens forgængelige karakter bidrager til denne tendens i retning af ustabile priser. Idet de fremhæver, at der har fundet en betydelig rationalisering af netværket sted i konferencesystemets regi⁽²⁾, anfører de, at konkurrencen kan udvides til at omfatte »et bredt opland ved at anvende landtransportformer« (punkt 4.19).
- (126) Kommissionen er af følgende årsager ikke enig i, at disse argumenter viser, at prisfastsættelse for carrier haulage er nødvendige for opretholdelsen af den stabilitet i søfragtraterne, som konferencer som FEFC skaber. Det skal bemærkes, at parterne for at opfylde »nødvendighedskravet« skal påvise, at de ikke kan nå deres mål på en måde, der er mindre konkurrencebegrænsende.
- (127) En konference skaber stabilitet i den trafik, den omfatter, ved at fastsætte en ensartet tarif, der tjener som referencepunkt for markedet. De priser, der fastsættes på denne måde, må formodes at forblive uændret i en længere periode end dem, der fastsættes af individuelle linjer. Denne mindskelse af de prisudsving, som måtte forventes at forekomme på et marked med normal konkurrence, kan være til afskibernes fordel, idet den reducerer usikkerheden omkring fremtidige handelsbetingelser.
- (128) Den stabilitet, der nævnes i forordning (EØF) nr. 4056/86, giver som følge af afskibernes garanti for pålidelige tjenesteydelser. Linjerederiers tjenesteydelser er af natur regelmæssige i den forstand, at fartplanen i tidsmæssig henseende er jævnt fordelt. Pålidelige tjenesteydelser er tjenesteydelser, der er af rimelig kvalitet, således at afskibernes varer ikke lider skade, og af samme pris, uanset hvilken dag varerne afsendes, og hvilket rederi der benyttes. Pålidelighed med hensyn til præstation af transportydelser er opretholdelsen i længere tid af en planmæssig service, der giver afskibere garanti for en tjenesteydelse, der passer til deres behov.
- (129) Det forhold, at en karteldannelse i forbindelse med en del af linjerederiers aktiviteter betragtes som forenelig med konkurrencereglerne, er ikke i sig selv en begrundelse for at fritage alle disse selskabers aktiviteter. At argumentere sådan er det samme som at påstå, at en linjekonferences medlemmer skulle have lov til at fastsætte priserne for enhver tjenesteydelse, de måtte ønske at præstere i kombination med søtransport, af frygt for at pris-konkurrencen i forbindelse med sådan supplerende ydelser underminerer konferencens tarif for søtransport.
- (130) En accept af, at stabilitet med hensyn til én indtægtsskabende aktivitet i overensstemmelse med EF's konkurrenceregler kan begrunde en fritagelse med hensyn til prisfastsættelse for alle andre indtægtsskabende aktiviteter, der præsteres i kombination med den fritagede aktivitet, vil ikke være forenelig med EF's mål om at skabe et system, der sikrer, at konkurrencen på det indre marked ikke fordrejes.
- (131) Det er desuden ikke påvist, at en prisfastsættelse for carrier haulage er nødvendig for at kunne bevare konferencernes »stabiliserende rolle«. Selv om parterne har argumenteret udførligt for, at alle de aktiviteter, konferencesmedlemmer udøver, må være underkastet prisfastsættelse, har de ikke kunnet påvise, at det er afgørende for, at man kan opretholde ratedisciplinen med hensyn til søtransportdelen, hvorfra den omhandlede stabilitet hidrører, og at der ikke findes en mindre restriktiv måde at gøre det på.
- (132) FEFC er ingen undtagelse fra den almindelige regel om, at alle karteller er følsomme over for »snyderi« og hemmelig rabatgivning i perioder, hvor kartellets medlemmer har overskuds kapacitet⁽³⁾. Dette indrømmede FEFC's repræsentanter under den mundtlige høring, hvor de erkendte⁽⁴⁾, at der både eksisterede godkendte rabatter, såsom servicekontrakter⁽⁵⁾ og loyalitetsaftaler⁽⁶⁾, og ikke-godkendte rabatter.

(1) Gilman & Graham-rapporten, punkt 4.16.

(2) Det vil sige, at konferencesmedlemmerne af rationaliserings-hensyn er blevet enige om at betjene et begrænset antal havne.

(3) »Afsøring og forhindring af snyderi er blevet det mest centrale problem i karteller, og da dette problem er så svært at løse, påstår mange økonomer, at prisfastsættelseskarteller ifølge deres natur er ustabile«. F. M. Scherer og David Ross, *Industrial Market Structure and Economic Performance*, Houghton Mifflin, 1990, s. 245.

(4) Se side 131 i gengivelsen af den mundtlige høring i denne sag.

(5) Servicekontrakter er aftaler mellem individuelle afskibere og individuelle linjerederier eller grupper af linjerederier om transport af et minimumsantal containere og tilvejebringelsen af specielle ydelser til en individuelt aftalt pris.

(6) Såsom dem, der omhandles i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86.

- (133) Dette er en fuldstændig normal konsekvens af en karteladfærd. Kartellets medlemmer forsøger både at maksimere profitten ved at aftale priser med hinanden og at maksimere indtægterne ved at vinde markedsandele fra hinanden. Selv i de mest disciplinerede karteller resulterer en sådan adfærd normalt i en vis grad af instabilitet. Karteller rammes tillige af den uundgåelige instabilitet, der stammer fra, at det altid kan betale sig at være det eneste selskab, der driver virksomhed uden for kartellet.
- (134) Både med hensyn til søtransporttarifferne og landtransporttarifferne står FEFC således allerede over for en vis grad af instabilitet, som hidrører fra medlemmernes konkurrencemæssige rabatter. En fuldstændig disciplin er ikke nødvendig for at opretholde den stabilitet, som konferencesystemet skaber, det vil sige pålidelige tjenesteydelser til priser, som ikke svinger meget over en kortere periode. Således ødelægger konkurrencemæssige rabatter ikke den i forordning (EØF) nr. 4056/86 nævnte stabilitet, idet det ikke er påvist, at de resulterer i, at der i en periode ikke længere forekommer pålidelige tjenesteydelser eller stabile priser.
- (135) I den forbindelse er det vigtigt at bemærke, at visse aktiviteter ikke udføres på grundlag af en aftalt konferencepris, men på et meget mindre restriktivt grundlag, nemlig på grundlag af en aftale om ikke at forlange mindre end omkostningerne (se betragtning 40). Parterne har ikke fremlagt belæg for, at dette system i overdreven grad eller i det hele taget underminerer stabiliteten.
- (136) Kommissionen erkender, at FEFC's medlemmer, hvis der ikke findes nogen kollektiv prisfastsættelse for carrier haulage, kan tilbyde afskiberne carrier haulage til rater, der ligger under det, som medlemmerne selv skal betale herfor. Virkningen heraf vil være den samme, som hvis der tilbydes rabat på konferencetariffen for søtransport. Der er en risiko for, at dette ville underminere den stabilitet, som FEFC skaber, i et større omfang end den allerede undermineres af andre former for rabatter i forbindelse med FEFC's søtransporttarif samt af konkurrence fra linjerederier, som ikke er medlem af FEFC.
- (137) Selv hvis man anerkender, at man ved at lade FEFC fastsætte priser for den carrier haulage, som konferencens medlemmer tilbyder, faktisk bidrager til at skabe stabilitet, er det ikke godtgjort, at foranstaltninger, der begrænser konkurrencen mindre, ikke vil have tilstrækkelig virkning til, at man kan nå dette mål ved hjælp af disse. De foranstaltninger, der kan træffes med henblik på at sikre en konferencens søtransporttarif, er anført i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og omfatter bl.a. fordelingen af godsmængder eller indtægter mellem medlemmerne af en konference.
- (138) Konklusionen er, at FEFC-medlemmernes prisfastsættelse for carrier haulage ikke fremstår som nødvendig for, at de anførte mål kan nås.
- (139) Denne konklusion gælder udelukkende for FEFC's nuværende praksis i forbindelse med prisfastsættelse for landtransport. Denne beslutning behandler i særdeleshed ikke spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang andre typer aftaler i forbindelse med kombineret transport kan opfylde betingelserne i artikel 85, stk. 3 ⁽¹⁾.
- g) *Udelukkelse af konkurrencen for en væsentlig del af markedet*
- (140) Da det er godtgjort, at de tre første betingelser i traktatens artikel 85, stk. 3, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 ikke er opfyldt i denne sag, er det ikke nødvendigt at vurdere, om parterne har mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende tjenesteydelser.
- h) *Konklusioner*
- (141) På grundlag af ovennævnte overvejelser må det konkluderes, at medens udviklingen af kombineret transport kan være et middel til at forbedre transportydelserne, er dette ikke tilfældet for kollektiv prisfastsættelse for carrier haulage. Transportforbrugerne får desuden ikke en rimelig andel af fordelene ved prisfastsættelse for carrier haulage, ligesom konkurrencebegrænsningerne ikke er nødvendige. Som følge heraf er betingelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 ikke opfyldt.
- (142) I en tid hvor man bestræber sig på at liberalisere og deregulere europæisk landtransport, ville det

⁽¹⁾ Man bør mærke sig, at Kommissionen i sin rapport til Rådet om søtransport udtaler, at den mener,
 »at særlige samarbejdsaftaler mellem grupper af rederier eller mellem rederier og landtransportselskaber under visse omstændigheder kunne fremme den økonomiske og tekniske udvikling, og det kunne således komme på tale at indrømme en individuel fritagelse med hensyn til fælles prisfastsættelse for landtransport.«
 Kommissionen udtale ligeledes i rapporten, at den i givet fald er parat til at overveje at give individuelle fritagelser, som indebærer,
 »at der i den conferenceaftale, som rederierne i sammenslutningen [der nyder godt af den individuelle fritagelse] er med i, indsættes en bestemmelse, hvorefter priserne i tariffen for landtransport ... ikke kan være lavere end omkostningerne, således at det i så vidt omfang som muligt undgås, at der skabes ustabilitet for linjekonferencerne som følge af en eventuel »krydssubsidiering« til land- eller søstrækningen.«

desuden være ulogisk og inkonsekvent at give konferencer en fritagelse med henblik på prisfastsættelse for visse landtransportydelse, men ikke deres konkurrenter, der præsterer tilsvarende ydelser⁽¹⁾.

VI. Artikel 22, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68

(143) I henhold til artikel 22, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68 kan Kommissionen pålægge virksomheder bøder på 1 000 til 1 000 000 ECU, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10 % af omsætningen i det sidste regnskabsår i hver af de virksomheder, som har medvirket ved overtrædelsen, såfremt de forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelserne i artikel 2 eller artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1017/68. Ved fastsættelse af bødens størrelse skal Kommissionen tage hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.

i) *Vurdering med hensyn til grovhed og varighed*

(144) Kommissionen har ved vurderingen af overtrædelsens grovhed og dens varighed i dette tilfælde lagt følgende kriterier til grund:

- a) overtrædelsens karakter
- b) parternes hensigt
- c) parternes undladelse af at bringe overtrædelsen til ophør
- d) de pågældende tjenesteydelsers karakter og værdi
- e) omfanget af hver enkelt parts deltagelse i overtrædelsen og
- f) overtrædelsens varighed.

a) *Overtrædelsens karakter*

(145) Kommissionen mener, at en praksis, der tilsigter at begrænse priskonkurrencen, principielt er af ubestridelig grovhed⁽²⁾. Det fremgår både af, at prisfastsættelse er udtrykkelig anført i artikel 85, stk. 1, samt af EF-Domstolens faste retspraksis⁽³⁾.

⁽¹⁾ Se tillige Kommissionens rapport til Rådet om søtransport.

⁽²⁾ HOV SVZ/MCN, tidligere citeret, nr. 259.

⁽³⁾ Se for eksempel sag 26/76, Metro mod Kommissionen, Sml. 1977, s. 1875: »priskonkurrence har en sådan betydning, at den aldrig helt må fjernes«.

Overtrædelsen fjerner i dette tilfælde priskonkurrencen mellem FEFC's medlemmer med hensyn til de landtransportydelse, de præsterer.

b) *Parternes hensigt*

(146) Domstolen har statueret, at:

»for at en overtrædelse af traktatens konkurrenceregler kan anses for at være begået forsætligt, er det uden betydning, om en virksomhed vidste, den overtrådte forbuddet efter disse regler; det er tilstrækkeligt, at den ikke kunne være uvidende om, at formålet med den pågældende adfærd var at begrænse konkurrencen«⁽⁴⁾.

(147) Kommissionen mener, at FEFC's medlemmer havde til hensigt at eliminere den indbyrdes priskonkurrence med hensyn til de landtransportydelse, de præsterer. Som følge heraf kunne de ikke have været uvidende om, at formålet med deres prisfastsættelse i forbindelse med landtransportydelse var at begrænse konkurrencen.

c) *Parternes undladelse af at bringe overtrædelsen til ophør*

(148) FEFC's medlemmer har mindst siden den 23. juni 1989, hvor de fik tilsendt den klage, som BDI/DSVK havde indgivet til Kommissionen, vidst, at det var muligt, at den praksis, der behandles i denne beslutning, udgjorde en overtrædelse af artikel 85, stk. 1, i traktaten og artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1071/68, og at den ikke faldt ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4056/86.

(149) På trods af denne klage og på trods af gentagne tilkendegivelser fra Kommissionen (herunder et brev fra det daværende kommissionsmedlem med ansvar for konkurrencepolitikken til formanden for FEFC i juni 1990) om, at den pågældende praksis faldt ind under artikel 85, stk. 1, og ikke kunne fritages i henhold til artikel 85, stk. 3, har parterne fastholdt denne praksis i fuldt omfang. Parterne har på intet tidspunkt, end ikke efter meddelelsen af klagepunkterne i december 1992, formelt anmeldt deres praksis til Kommissionen med henblik på individuel fritagelse.

d) *De pågældende tjenesteydelsers karakter og værdi*

(150) Som anført i betragtning 34 til 37 udgjorde de ti største FEFC-medlemmers omkostninger ved landtransport i 1992 omkring 477 mio. ECU. Dette

⁽⁴⁾ Sag C-279/87, Tipp-Ex mod Kommissionen, Sml. 1990, s. I-261.

beløb svarer sandsynligvis, i faktiske tal, til de omkostninger, som disse ti linjer har haft ved landtransport er derfor betydelig, ligesom den udgør en betydning omkostning for erhvervslivet i EF.

e) Omfanget af hver enkelt parts deltagelse i overtrædelsen

- (151) Når der ses bort fra Wilh. Wilhelmsen, er der intet der tyder på, at nogle linjer deltog mere eller mindre end andre i den fælles beslutning om at fastsætte priserne for de tjenesteydelser, der behandles i denne beslutning. Wilh. Wilhelmsen er ikke aktivt medlem af FEFC og driver ikke sejlads på de pågældende ruter.

f) Overtrædelsens varighed

- (152) Som anført i betragtning 39, 40 og 41 tog FEFC's prisfastsættelse for landtransport sin begyndelse i generaliseret omfang omkring 1971 og har været i kraft siden da. Den gældende FEFC-tarif for carrier haulage, som indgår i NT90, trådte i kraft den 1. januar 1990. Forordning (EØF) nr. 1017/68, der er den forordning, der finder anvendelse på denne overtrædelse, trådte i kraft den 21. juli 1968.

ii) *Konklusioner med hensyn til overtrædelsernes grovhed og varighed*

- (153) Kommissionen mener, at den pågældende overtrædelse er en meget alvorlig overtrædelse af EF's konkurrenceregler og må antages at have haft en betydelig økonomisk virkning. Desuden har overtrædelsen fundet sted generelt siden 1971 og med vished, siden DSVK indgav sin klage til Kommissionen i april 1989.

- (154) Selv om parterne har gjort gældende, at den pågældende praksis falder ind under gruppefritagelsen i forordning (EØF) nr. 4056/86 for linjekonferencers prisfastsættelsesaftaler, kan fritagelsen umuligt finde bredere anvendelse end selve forordningen. Følgende fastsættes i forordningens artikel 1, stk. 2:

»Den finder kun anvendelse på international søtransport til og fra en eller flere havne i Fællesskabet«.

- (155) Ved fortolkningen af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4056/86 er det nødvendigt at holde sig det generelle princip i EF-retten for øje, nemlig at undtagelser, såsom gruppefritagelser, ikke må fortolkes bredt (se fodnote 22).

- (156) Kommissionens rapport til Rådet i juni 1994 om anvendelsen af EF's konkurrenceregler (se fodnote 24) på linjerederier indeholdte desuden meget klare angivelser af Kommissionens konklusioner med hensyn til fastsættelse af rater for kombineret transport i almindelighed. FEFC's repræsentanter tilsendte den 12. august 1994 Kommissionen konferencens foreløbige kommentarer til rapporten.

- (157) Kommissionen mener, at FEFC's medlemmer ikke kan have været udvidende om, at aftalen faldt ind under traktatens artikel 85, stk. 1, og at de burde have vidst, at den ikke faldt ind under gruppefritagelsen for linjekonferencer eller en hvilken som helst anden fritagelse. Kommissionen mener derfor, at der bør pålægges bøder i denne sag.

- (158) På trods af disse konklusioner med hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed har Kommissionen dog tillige taget hensyn til det forhold, at den omhandlede praksis var vidt kendt og at det af forskellige grunde har taget længere tid at vedtage denne beslutning, end det ellers ville have været tilfældet. Kommissionen har også taget følgende omstændigheder i betragtning:

i) Kommissionens indstilling med hensyn til linjekonferencers prisfastsættelse for kombineret transport var ikke alment kendt, før Kommissionen fremsendte ovennævnte rapport til Rådet.

ii) Det har taget nogen tid at fastlægge Kommissionens indstilling hertil, hvorfor behandlingen af denne sag har varet længere, end det normalt ville have været tilfældet. FEFC's medlemmer bør ikke straffes med hensyn til denne yderligere periode.

iii) Denne beslutning er den første, hvori bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1017/68 anvendes på en linjekonferencens medlemmer.

- (159) På baggrund af det ovenfor anførte mener Kommissionen, at bøderne i denne sag bør fastsættes på et symbolsk niveau for at gøre det klart, at der foreligger en overtrædelse, samt at de pågældende virksomheder og andre virksomheder, der har indladt sig på en tilsvarende praksis, i fremtiden skal overholde EF's konkurrenceregler. Der bør ikke pålægges Wilh. Wilhelmsen en bøde, da virksomheden ikke har deltaget i overtrædelsen (se betragtning 151) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De i bilaget anførte medlemmer af Far Eastern Freight Conference har overtrådt bestemmelserne i artikel 85 i EF-traktaten og artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68 ved at aftale rater for landtransport inden for Det Europæiske Fællesskabs område for afskibere i kombination med andre tjenesteydelser som del af en kombineret transport af containergods mellem Nordeuropa og Fjernøsten.

Artikel 2

Betingelserne i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 er ikke opfyldt.

Artikel 3

De i bilaget anførte medlemmer af Far Eastern Freight Conference bringer den i artikel 1 omhandlede overtrædelse til ophør.

Artikel 4

De virksomheder, som denne beslutning er rettet til, afstår i fremtiden fra at deltage i enhver aftale eller samordnet praksis, der har det samme eller tilsvarende formål eller følge som den i artikel 1 omhandlede aftale.

Artikel 5

De virksomheder, som denne beslutning er rettet til, pålægges de nedenfor anførte bøder for den i artikel 1 omhandlede overtrædelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 85 og artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68.

Compagnie Générale Maritime	10 000 ECU
Hapag-Lloyd Aktiengesellschaft	10 000 ECU
Croatia Line	10 000 ECU
Kawasaki Kisen Kaisha Limited	10 000 ECU
Lloyd Triestino di Navigazione SpA	10 000 ECU
A. P. Møller-Maersk Line	10 000 ECU
Malaysian International Shipping Corporation Berhad	10 000 ECU
Mitsui OSK Lines Ltd	10 000 ECU
Nedlloyd Lijnen BV	10 000 ECU
Neptune Orient Lines Ltd	10 000 ECU
Nippon Yusen Kabushiki Kaisha	10 000 ECU
Orient Overseas Container Line	10 000 ECU
P&C Containers Ltd	10 000 ECU

Artikel 6

De i artikel 5 pålagte bøder indbetales i ecu inden for en periode på tre måneder regnet fra datoen for meddelelsen af denne beslutning på konto nr. 310-0933000-43, tilhørende Kommissionen for Det Europæiske Fællesskab, i Banque Bruxelles Lambert, Agence Européenne, Rond-Point Schumann 5, B-1040 Bruxelles.

Efter udløbet af denne periode påløber der automatisk renter på bøden efter den sats, som Det Europæiske Monetære Institut har fastsat for sine transaktioner i ecu første hverdag i den måned, hvori denne beslutning er vedtaget, med tillæg af 3,5 procentpoint, i alt 9,25 %.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til de i bilaget anførte virksomheder.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i henhold til EF-traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BILAG

Compagnie Générale Maritime
Quai Galliéni, 22
F-92158 Suresnex Cedex

Hapag-Lloyd Aktiengesellschaft
Postfach 102626
Ballindamm 25
D-20095 Hamburg

Croatia Line
8 Riva
5100 Rijeka
Republikken Kroatien

Kawasaki Kisen Kaisha Limited
Hibiya Central Building
2-9 Nishi — Shinbashi 1 — Chome
Minato-ku
Tokyo 105
Japan

Lloyd Triestino di Navigazione SpA
Passaggio S. Andrea 4
I-34123 Trieste

A. P. Møller-Maersk Line
Esplanaden 50
DK-1098 København K

Malaysian International Shipping Corporation Berhad
2nd Floor Wisma MISC
1 Jalan Conlay
P O Box 10371
50712 Kuala Lumpur
Malaysia

Mitsui O. S. K. Lines Ltd
1-1 Toranomom 2-Chome
Minato-Ku
Tokyo 107
Japan

Nedlloyd Lijnen BV
Boompjes 40
NL-3011 XB Rotterdam

Neptune Orient Lines Ltd
456 Alexandra Road
N° 06-00 NOL Building
Singapore 0511
Republikken Singapore

Nippon Yusen Kabushiki Kaisha
3 — 2 Marunouchi 2-Chome
Chiyoda-Ku
Tokyo
Japan

Orient Overseas Container Line
30th—31st Floor Harbour Centre
25 Harbour Road
Wan Chai
Hongkong

P&O Containers Ltd
Beagle House
Braham Street
GB-London E1 8EP

Wilh. Wilhelmsen Limited A/S
Olav V's G5
P O B 1359
N-0161 Oslo

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 og EØS-aftalens artikel 53

(IV/34.252 — Philips-Osram)

(Kun den nederlandske og den tyske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(94/986/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økono-
miske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. fe-
bruar 1962, første forordning om anvendelse af trakta-
tens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrø-
rende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 2, 6
og 8,under henvisning til den begæring om negativattest og
anmeldelse med henblik på fritagelse, der blev indgivet
den 3. marts 1992, jf. artikel 2 og 4 i forordning
nr. 17,under henvisning til den anmodning, parterne indgav den
15. februar 1994, om også at behandle deres begæring og
anmeldelse efter artikel 53 i aftalen om Det Europæiske
Økonomiske Samarbejdsområde,under henvisning til det resumé af begæringen og anmel-
delsen, der er offentliggjort ⁽²⁾ i overensstemmelse med
artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17, og artikel 3 i
protokol nr. 21 til EØS-aftalen,efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og
Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

A. Indledning

- (1) Den 3. marts 1992 indgav Philips International BV og Osram GmbH (Osram) anmeldelse til Kommissionen angående en hensigtserklæring med henblik på indgåelse af en joint venture-aftale om produk-

tion og salg af visse blyglasrør (og komponenter hertil) til glødelamper og lysstofrør. I joint venture-virksomheden agter moderselskaberne at samle og udbygge deres nuværende aktiviteter inden for blyglasrør i Europa, og det er meningen, at det skal levere blyglasrør til moderselskaberne og til uafhængige lampefabrikanter, som ikke selv har en tilstrækkelig stor produktion af blyglasrør.

- (2) Joint venture-virksomheden skal placeres i Philips Lighting BV's nuværende fabriksanlæg i Lommel (Belgien). Fabrikens nuværende tre ovne skal udelukkende anvendes til at procedure blyglasrør til lamper, og der skal desuden installeres nye samlebånd. Samtidig skal Philips' nuværende aktiviteter i Lommel inden for blyglasrør til tv-apparater og natronkalkglasrør overføres til andre Philips' fabrikker.

Fabrikken i Lommel har det fornødne udstyr til at afhjælpe de miljøproblemer, der er forbundet med fremstilling af blyglasrør (emission af bly, nitrogenoxid og antimon), idet den er udstyret med elektrostatiske filtre og kostbart, kompliceret udstyr til selektiv omdannelse af farlige gaskomponenter.

- (3) Desuden har Osram lukket sine hidtidige fabrikker i Berlin, der var blevet forældede og ikke havde det ovenfor nævnte udstyr til begrænsning af forureningen.
- (4) Moderselskaberne har for øjeblikket to andre joint ventures inden for belysningssektoren. Det ene — EMGO — der også er beliggende i Lommel, fremstiller pærer til glødelamper, og det andet, der ligger i Argentina, fremstiller glas. Det bemærkes, at EMGO har eksisteret i over 25 år.

B. Parterne

- (5) *Philips Lighting Holding BV* (Philips) er holding-selskabet i Philips Lighting Group, der indgår i Philips-koncernen.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. C 22 af 26. 1. 1994, s. 4, og EFT nr. C 267 af 24. 9. 1994, s. 3.

Philips Electronic NV, som er det overordnede moderselskab i Philips-koncernen, er et af verdens

største elektronikselskaber. Dets aktiviteter omfatter belysning, elektroniske forbrugervarer, elektroniske komponenter, kommunikationssystemer, halvledere, toiletartikler, systemer til sundhedssektoren og husholdningsapparater. Philips Electronic NV havde i 1991 en omsætning på i alt 57 mia. hfl., hvoraf belysningsartikler tegnede sig for 7,4 mia. hfl.

Philips har datterselskaber i alle EU-lande inden for produktion og/eller salg af belysningsartikler.

Med hensyn til blyglas producerer Philips for øjeblikket blyglasrør til lamper i fem fabrikker fordelt over hele verden. Lommel-fabrikken, som er den fabrik, der skal overføres til joint venture-virksomheden, er den eneste, der ligger i Europa, og er langt den største af Philips' blyglasfabrikker. Ifølge Philips er fabrikkerne uden for Europa (i USA, Colombia, Indien og Pakistan) af kapacitetsmæssige årsager udelukkende beregnet til at dække den lokale efterspørgsel.

- (6) *Osram* er et helejet datterselskab af konglomeratet Siemens AG. *Osram GmbH* beskæftiger sig med udvikling fremstilling og salg af lamper samt komponenter og materialer hertil. I 1990/91 lå *Osram*-gruppens samlede verdensomsætning på 2,971 mia. DM.

I februar 1993 købte *Osram* det amerikanske selskab *GTE's* lampeproducerende virksomhed, *GTE Sylvania International*, som blev døbt om til *Osram Sylvania Inc.* Overtagelsen omfattede ikke *Sylvanias* aktiviteter i Europa, som nu er samlet i et særskilt selskab, *EDIL*.

Osram har nedlagt alle sine blyglasrør-fabrikker i Berlin. Desuden solgte *Osram* i maj 1994 alle sine aktier i det britiske selskab, *GB Glass Lighting*, som var et joint venture mellem *Osram* og *GE-Thorn Lighting*, der producerer blyglasrør og elektriske pærer.

C. Markedet

Produktmarkedet

- (7) Joint venture-virksomhedens produktmarked er det åbne marked for fremstilling og salg af blyglas til lysstofrør og glødelamper, dvs. det marked, hvor lampefabrikanter uden egen blyglasproduktion skaffer sig deres forsyninger. Blyglas er et mellemprodukt, som bruges til fremstilling af lamper. Det tegner sig typisk for blot 2 % af salgsprisen på lysstofrør og for 3 % af prisen på glødelamper. Blyglas anvendes også til andre formål, og det ser ud til, at det i det mindste i et vist omfang er teknologisk muligt at fremstille blyglas til brug i

lamper i anlæg, der bruges til fremstilling af blyglas til katodestrålerør i tv-apparater. Det forekommer dog ikke at kunne betale sig, specielt ikke i betragtning af den målestok, produktionen måtte foregå i.

Det geografiske marked

- (8) Ved afgrænsningen af det relevante geografiske marked må der tages hensyn til følgende faktorer ⁽¹⁾:

— Blyglas er et produkt, som det er let og billigt at transportere — i forhold til dets volumen har det en forholdsvis høj værdi, og transportomkostningerne repræsenterer typisk ikke mere end 2-3 % af den samlede kostpris. I modsætning til andre glastyper forringes kvaliteten af blyglas ikke med tiden, hvilket giver mulighed for at lægge det på lager.

— På efterspørgselssiden betyder det, at lampefabrikanterne er i stand til at udnytte eventuelle gunstige markedsvilkår i andre dele af verden med det resultat, at kontinuitet i leverancerne har mindre betydning, end det ellers kunne have været tilfældet, ligesom prisstigninger og udsving i de relevante valutakurser spiller en vigtig rolle. Deuden ligger de fleste lampefabrikanter inde med store stødpudelage, dels fordi det ikke kræver særlig store investeringer, og dels for at rationalisere transporten mest muligt.

— På udbudssiden leverer både Philips (fra Lommel) og *Osram* (fra Berlin, indtil fabrikken blev lukket i september 1992) blyglas til uafhængige aftagere i EØS-området (og uden for EØS primært til kunder i Nordafrika og Asien). Det samme gælder for *GB Glass* (UK), *Telux Spezialglas* (D) og *GE* i USA. Sidstnævnte leverer blyglas til sine egne fabrikker og til andre aftagere i EØS fra USA og Ungarn (*Tungsram*). Blandt andre leverandører af blyglas til EØS må endelig nævnes *Slovenské Závody Technické Skla* (Slovakiet) og *Toshiba* (Japan). Desuden leverer *Osram* nu betydelige mængder blyglas til EØS-markedet via sit amerikanske datterselskab *Osram Sylvania* (hovedsagelig til *GTE Sylvania's* tidligere kunder og specielt til [...]) ⁽²⁾. Importen til det åbne marked i EØS

(1) Se nærmere herom under betragtning 9 og 10.

(2) [...]: En tom kantet parentes betyder, at der er tale om forretningshemmeligheder, som jf. artikel 21, stk. 2, i forordning nr. 17, er blevet slettet.

tegner sig for 28 % ⁽¹⁾ af de uafhængige lampefabrikanter behov (heri ikke medregnet import fra Osram Sylvania ⁽²⁾).

De europæiske lampefabrikanter, der ikke har adgang til egne forsyninger af blyglas, køber ikke alene det blyglas, de har brug for, fra de eksisterende udbydere i EØS (Philips, Telux og/eller GB Glass), men i stigende grad også fra udbydere i USA (specielt GE og også Osram Sylvania) og fra central- og østeuropæiske udbydere (som Slovenské Zadovy Technickeho Skla).

Da der ikke er væsentlige hindringer for handel med blyglas, og da transportomkostningerne er meget små, må det konkluderes, at det relevante geografiske marked mindst omfatter EU og EØS. Det er ikke nødvendigt at afgøre, om det relevante geografiske marked i realiteten er hele verden, da det ikke ændrer noget ved vurderingen, at man lægger det snævrere geografiske marked (dvs. EØS) til grund.

Markedets struktur

- (9) Verdens samlede produktion af blyglas udgjorde i 1990 ca. 100 000 tons og har siden holdt sig stabil. Den europæiske produktion ligger på omkring 30 000 tons, svarende til en værdi af ca. 33 mio. ECU med de aktuelle markedspriser. Heraf tegnede Philips' produktion i Lommel sig for [...] tons, medens Osrams i Berlin tegnede sig for [...] tons. Tilsammen tegnede Philips og Osram sig altså for ca. 66 % af den europæiske produktion af blyglas. De andre store producenter i Europa er Tungstram i Ungarn, som tilhører GE-koncernen ⁽³⁾, og som i 1993 producerede [...] tons, GB Glass i Det Forenede Kongerige, som i 1993 producerede [...] tons, Telux Spezialglas i Tyskland, som i 1991 producerede [...] tons, og Slovenské Zadovy Technickeho Skla. Alle de nævnte producenter har ledig kapacitet.
- (10) Bortset fra GB Glass, Telux og Slovenské Zadovy Technickeho Skla hører blyglasproducenterne også til de førende lampefabrikanter (det er tilfældet med Philips, Osram og GE/Tungstram). Det blyglas, disse fabrikanter producerer, bruges primært til egen lampeproduktion. Men eftersom blyglas-

ovnene normalt er i drift i alle døgnets 24 timer, og der kun slukkes for dem i tilfælde af større vedligeholdelsesarbejder, er det i praksis stort set umuligt at undgå overproduktion. Denne overskydende produktion sælges sammen med produktionen fra de blyglasproducenter, der ikke er lampefabrikanter, på det åbne marked til de små og mellemstore fabrikanter af almindelige lamper eller speciallamper ⁽⁴⁾, som ikke selv producerer blyglas.

Størrelsen af det åbne marked er blevet anslået til ca. 4 500 tons om året inden for EØS. De største udbydere på dette marked er i den nævnte rækkefølge Philips, som afsætter ca. [...] tons om året til aftagere uden for koncernen i EØS ⁽⁵⁾, GB Glass, som i 1993 solgte [...] tons på det åbne marked (plus yderligere [...] tons til GE), GE/Tungstram med [...] tons i 1993, Telux Spezialglas GmbH med [...] tons om året siden 1991 og Slovenské Zadovy Technickeho Skla (Slovakiet) med [...] tons i 1992. Før 1993 optrådte det amerikanske selskab Sylvania også som udbyder af blyglas på det åbne marked i Europa med et salg på noget over 1 000 tons om året. Fra Osrams fabrik i Berlin blev der før 1992 solgt gennemsnitligt [...] tons om året på det åbne marked. Kun en mindre del heraf — reelt under [...] tons — blev dog aftaget af kunder inden for EØS ⁽⁶⁾. Ud over disse producenter ⁽⁷⁾ vil der i fremtiden også kunne blive tale om Krosno ⁽⁸⁾ (Polen) og Tesla (Tjekkiet).

- (11) Brugen af bly giver anledning til alvorlige miljøproblemer, som nu løses ved, at man i fabrikkerne installerer dyre filtre og andet udstyr. Der er imidlertid et voksende pres på blyglasproducenterne, primært på grund af den skærpede miljølovgivning, for at udvikle nye typer blyfrie produkter, der kan erstatte blyglas. Et af formålene med joint venture-aftalen er netop at gennemføre forskning og udvikling på det område. Flere andre producenter af lamper og glas arbejder også hermed. Dette gælder i det mindste GE (USA), Corning Glass (USA), Owens Illinois (USA), Schott (USA), Asahi Glass Co. (Japan) og Nippon Electric Glass (Japan).
- (12) Som tidligere nævnt, er blyglas et mellemprodukt, som anvendes til fremstilling af lamper. Markedet for glødelamper og lysstofrør er et mættet marked.

⁽¹⁾ Dette tal fremkommer ved en sammenlægning af leverancerne fra GE/Tungstram og Slovenské Zadovy Technickeho Skla, jf. betragtning 10.

⁽²⁾ Osram Sylvania's maksimale produktionskapacitet ligger på [...] tons, hvoraf [...] tons aftages af Osram selv, [...] tons sælges til uafhængige aftagere, og den resterende del, ca. [...] tons holdes i reserve. I 1993 udgjorde importen til uafhængige aftagere inden for EØS ca. [...] tons.

⁽³⁾ I USA producerer GE yderligere [...] tons og har derudover en reserve-produktionskapacitet på ca. [...] tons.

⁽⁴⁾ De største af disse aftagere er ifølge Kommissionens undersøgelser EDIL (Schweiz), Lindner (Tyskland), Lumalampan (Sverige), File (Italien), Imperia (Italien), Falma (Schweiz), Alba (Tyskland), Guy Daric (Frankrig), Portalux (Tyskland) og VCH (Det Forenede Kongerige). De mængder, de aftager, svinger mellem godt 1 000 tons og en snes tons om året.

⁽⁵⁾ Og godt [...] tons om året til kunder uden for EØS.

⁽⁶⁾ Størstedelen gik til Algeriet og Tyrkiet.

⁽⁷⁾ Kommissionen har også konstateret, at der importeres ganske små mængder blyglas fra Toshiba i Japan.

⁽⁸⁾ Ifølge parterne leverer Krosno allerede til EØS. Dette har Kommissionen dog ikke kunnet få bekræftet.

Der er blevet indført nye kompakt-lysstofrør og halogenlamper som erstatning for de traditionelle lampetyper. Desuden importeres der i stigende omfang billige glødelamper fra Ungarn, Slovakiet, Kina og Indien samt visse andre lande (i mange tilfælde sælges disse lamper i store detailkæder under disses egne mærker). Som følge heraf er det ikke sandsynligt, at parternes egen efterspørgsel efter blyglas til deres lampeproduktion vil stige i større omfang i de kommende år. Desuden er efterspørgslen efter blyglas på det åbne marked, specielt fra de europæiske lampefabrikanter, ikke steget i de seneste par år, og der kan derfor ikke antages at være sandsynlighed for, at der vil kunne opstå en knaphed på disse produkter til skade for aftagerne på det åbne marked.

D. Den anmeldte hensigtserklæring

- (13) Parterne har anmeldt en hensigtserklæring, der indeholder de vigtigste retningslinjer for deres indbyrdes forhold og driften af joint venture-virksomheden. Disse principper har bindende virkning og vil blive iværksat umiddelbart efter Kommissionens godkendelse af det anmeldte joint venture. Kommissionens stillingtagen omfatter imidlertid alene det anmeldte joint venture.
- (14) Hovedpunkterne i hensigtserklæringen er:
- Joint venture-aftalen skal i første omgang bestå i 30 år, med mulighed for forlængelse på ubestemt tid, med mindre den bringes til ophør forinden, hvilket kan ske efter skriftlig opsigelse fra hver af parterne med fem års varsel.
 - Kapitalen i og kontrollen med joint venture-virksomheden deles ligeligt mellem aktionærerne. Større beslutninger kræver enstemmig vedtagelse.
 - Bestyrelsen i joint venture-virksomheden skal bestå af fire medlemmer, hvoraf moderselskaberne hver især udpeger to. Den daglige ledelse skal varetages af to direktører udpeget af parterne.
 - Philips og Osram skal købe mindst 80 % af de blyglasrør, de har brug for i Europa, af deres joint venture. Den del af joint venture-virksomhedens produktion, der overstiger denne mængde, afsættes på det åbne marked i Europa og andetsteds.
 - I tilfælde af en mangelsituation skal joint venture-virksomheden give sine moderselskaber fortrinsret til at aftage blyglas svarende til deres respektive aftagerandel. I den forbindelse har parterne anført, at deres joint venture vil få en strukturel overkapacitet på 4 000 tons mere end Philips' og Osrams nuværende overkapacitet tilsammen.

- Det nye selskab vil sælge sine produkter til moderselskaberne til samme fakturapriser, inklusive transportomkostninger, fra fabrikken i Lommel til parternes forskellige lampefabrikker i Europa.
- Begge moderselskaber forpligter sig til at afstå fra at konkurrere med det nye joint venture i Europa med hensyn til produktion eller salg af produkter, der konkurrerer med blyglas.
- Det nye joint venture skal benytte Philips' teknologi. Til gengæld hefor skal det betale Philips en afgift baseret på nettosalget af blyglas.

E. Bemærkninger fra tredjemand

- (15) Der indkom ingen bemærkninger fra tredjemand efter de to meddelelser, der blev offentliggjort jf. artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 i relation til henholdsvis EF-traktatens artikel 85 og EØS-aftalens artikel 53.

II. RETLIG VURDERING

A. EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1

1. Joint venture-aftalen

- (16) Det anmeldte joint venture falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1. Osram GmbH har den nødvendige finansielle, tekniske og forskningsmæssige kapacitet til at bygge en ny fabrik til produktion af blyglas i EØS. Oprettelsen af joint venture-virksomheden medfører derfor i det mindste udelukkelse af potentiel konkurrence fra Osram GmbH som uafhængig producent af blyglas i EØS. Som følge heraf vil lampefabrikanterne, navnlig de af dem, der ikke selv producerer blyglas, få indskrænket deres mulighed for frit at vælge leverandør blandt alternative blyglasudbydere med konkurrencedygtige priser. Disse konkurrencebegrænsende virkninger har særlig betydning, fordi der kun findes ganske få blyglasproducenter i EØS, og fordi moderselskaberne har en meget stor markedsandel på blyglasmarkedet.
- (17) Kommissionen har søgt at klarlægge, om joint venture-virksomheden kan give parterne mulighed for at hindre de uafhængige fabrikanter i at få adgang til blyglasforsyninger. Den har konkluderet, at dette ikke er tilfældet, hovedsagelig på grund af den overkapacitet, der findes ikke blot i EØS, men også i andre dele af verden, bl.a. USA, produktets egenskaber, der gør det let at transportere, og de forholdsvis ubetydelige transportomkostninger samt den omstændighed, at der findes adskillige

andre faktiske og potentielle udbydere i og uden for EØS.

- (18) Oprettelsen af joint venture-virksomheden vil også i et vist omfang smitte af på lampemarkedet, hvor parterne er langt de største udbydere af lamper i Europa med en markedsandel på to tredjedele og konkurrerer direkte med hinanden på alle markedssegmenter. Joint venture-virksomheden vil resultere i en begrænset standardisering af produktionsomkostningerne. Parterne vil få identiske enheds-produktionsomkostninger for blyglaskomponenter, som tegner sig for 2-3 % af omkostningerne ved at producere en lampe (glødelampe eller lysstofrør). Desuden fremstiller parterne allerede nu pærer til glødelamper (der repræsenterer ca. 7,5-8 % af omkostningerne ved en glødelampe) i fællesskab. Denne standardisering af omkostningerne forstærkes i et vist omfang af den puljeordning, parterne har indført for fragtomkostninger, hvor de samlede transportomkostninger pr. kg — som tegner sig for 2 % af kostprisen på blyglas⁽¹⁾ — deles ligeligt mellem parterne. Men eftersom blyglas tegner sig for en ubetydelig andel af de samlede omkostningerne ved at fremstille lamper, kan en sådan standardisering ikke betragtes som værende af tilstrækkelig stor betydning til, at der kan antages at være tale om konkurrencebegrænsning. Dette underbygges af, at der ikke er noget, der tyder på, at oprettelsen af dette joint venture vil få nogen større indvirkning på konkurrencen på lampemarkedet, hvor parterne fortsat konkurrerer direkte med hinanden. Der er heller ikke noget, der tyder på, at konkurrencen på lampemarkedet vil blive mindsket, i betragtning af det voksende pres, som import af lamper fra lande uden for EØS-området vil lægge på EØS-markedet, og ikke mindst i kraft af, at verdens største producent, GE, som omfatter Tungstram og Thorn, er direkte til stede på EØS-markedet med en markedsandel på ca. 20 %, sammen med EDIL (tidligere Sylvania Europe, nu en uafhængig virksomhed, der har erobret en betydelig markedsandel — ca. 10 % — på EØS-markedet) og et stort antal små og mellemstore producenter.

2. Bestemmelserne i aftalen

- (19) Hensigtserklæringen indeholder flere bestemmelser, der også er konkurrencebegrænsende. Det gælder således:
- konkurrenceforbuddet, der skal gælde i hele aftalens løbetid
 - moderselskabernes forpligtelse til at aftage størstedelen af det blyglas, de har brug for i Europa, fra deres joint venture
- c) moderselskabernes fortrinsret til at købe blyglas i tilfælde af en mangelsituation (i forhold til deres respektive aftagerandel).
- (20) Alle de under betragtning 19 omhandlede konkurrencebegrænsninger er accessoriske i forhold til joint venture-virksomhedens oprettelse og drift. De betragtes derfor som uløseligt knyttet til oprettelsen af det planlagte joint venture og vil derfor ikke blive vurderet særskilt efter EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.
- Konkurrenceforbuddet er en konkretisering af hvert af moderselskabernes varige, gensidige engagement i deres joint venture. Det gælder desuden kun for aktiviteter inden for Europa. Osram Sylvania Inc. er således ikke afskåret fra at levere til nye eller hidtidige kunder inden for EØS, og selskabet leverer faktisk til EØS.
 - Moderselskabernes forpligtelse til at aftage størstedelen af det blyglas, de har brug for i Europa, fra deres joint venture sikrer en effektiv og økonomisk udnyttelse af joint venture-virksomhedens produktionskapacitet, hvilket er særlig vigtigt i betragtning af, at ovnene kører døgnet rundt. En sådan udnyttelse af joint venture-virksomhedens produktionskapacitet vil give fuld sikkerhed, hvad angår omkostninger, kvalitet og kontinuitet i blyglasleverancerne til joint venture-virksomhedens moderselskaber og andre kunder. Dertil kommer, at eftersom en større udnyttelse af produktionskapaciteten vil hjælpe med til at reducere produktionsomkostningerne pr. blyglasenhed, er den pågældende forpligtelse også i moderselskabernes interesse, da de vil få deres forsyninger på kostprisbasis.
 - Selv om moderselskabernes fortrinsret til blyglasleverancer potentielt kunne virke konkurrencebegrænsende, hvis der i stedet for den nuværende overkapacitet inden for blyglas i EØS pludselig skulle opstå en mangelsituation, kan den accepteres som en accessorisk begrænsning, eftersom hensigten med oprettelsen af dette joint venture er, at det skal fungere som en intern produktionsenhed i EØS for de to moderselskaber, der har investeret i det. Enhver produktionsvirksomhed tilhørende en lampefabrikant vil fortrinsvis sælge til den lampefabrikant, den tilhører, og kun sælge den overskydende del af produktionen, som ikke aftages af moderselskabet, på det åbne marked. Som allerede nævnt kan overproduktion ikke undgås, fordi ovnene normalt er i drift døgnet rundt, hvilket indebærer, at produktionsomkostningerne bliver lavere, jo større en del af kapaciteten man udnytter. I den forbindelse vil den nye enhed få en større kapacitet end de to moderselskaber hidtil har haft tilsammen inden for EØS, og Philips og Osram har erklæret, at de fortsat vil være interesseret i, at deres joint

⁽¹⁾ Faktisk resulterer denne fragt-puljeordning i lidt større omkostninger for Philips og lidt lavere omkostninger for Osram, målt på grundlag af % tons/pris.

venture i størst muligt omfang leverer blyglas til andre end moderselskaberne. De har også udtalt, at joint venture-virksomheden i nødstillfælde (f.eks. hvis ovnene bryder sammen) vil honorere deres leveringsaftaler med moderselskaberne og andre aftagere uden forskel i forhold til deres andel af salget forud for nødsituationen.

- (21) Accessoriske begrænsninger godkendes normalt kun i et begrænset tidsrum. I den foreliggende sag vil de imidlertid kunne godkendes som værende accessoriske i hele det tidsrum, for hvilket der ved denne beslutning indrømmes fritagelse for det anmeldte joint venture.

B. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og EFTA-lande

- (22) Joint venture-aftalen vil mærkbart påvirke samhandelen med blyglas mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og EFTA-lande, fordi den omfatter den fælles fremstilling af et produkt, som skal sælges overalt i EØS, og som er af stor betydning for uafhængige lampeproducenter.

C. Konklusion angående traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.

- (23) Det må konkluderes, at oprettelsen af dette joint venture falder ind under traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1. I betragtning af moderselskabernes stærke stilling på det relevante marked må det antages mærkbart at ville begrænse konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og EFTA-lande.

D. EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3

- (24) I det omfang, hvor den anmeldte hensigtserklæring fander ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, opfylder den betingelserne for fritagelse efter EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.

Forbedring af produktionen eller fordelingen

- (25) Det anmeldte joint venture vil føre til en rationalisering af produktionen ved at gøre det muligt for Osram at lukke sine forældede fabrikker i Berlin og sætte Philips i stand til at flytte produktionen af visse andre produkter end blyglas fra Lommel til

andre glasfabrikker i Philipskoncernen. Oprettelsen af dette joint venture vil resultere i en øget fleksibilitet med hensyn til produktmængder og -typer⁽¹⁾ og mindske risikoen for driftsafbrydelser, og det vil få en væsentligt større kapacitet, end moderselskaberne tilsammen havde på deres anlæg inden for EØS til produktion af blyglas før dette joint venture. Det anmeldte joint venture vil føre til en mindskelse af det samlede energiforbrug og give bedre muligheder for at gennemføre energibesparelser og miljøprojekter.

Parterne vil desuden koncentrere deres F&U-aktiviteter i Philips' laboratorier, hvilket vil give besparelser og stordriftsfordele og resultere i en effektivisering af bestræbelserne på at få udviklet blyfrie materialer.

- (26) Parterne har fremlagt tal for de forventede årlige besparelser, der viser, at Philips vil spare [...] mio.] hfl. ([...] mio.] ECU) og Osram [...] mio.] DM ([...] mio.] ECU) inden for blyglas, medens Osram vil spare [...] DM ([...] mio.] ECU) inden for F&U. Disse besparelser skyldes navnlig udvidet produktionsspillerum, rationalisering, reduktion af de faste omkostninger, fleksibel udnyttelse af ovnene, lavere energi- og miljøomkostninger samt deling af udgifterne til F&U inden for blyglasalternativer. Betydningen heraf fremgår helt klart, når man betænker, at markedsprisen på blyglas ligger på omkring 2,5 hfl. (1,16 ECU) pr. kg, og besparelserne vil således repræsentere tæt ved 1 800 tons blyglas om året til markedspris, hvilket svarer til ca. 10 % af parternes samlede årsproduktion før oprettelsen af det nye joint venture og til ca. 7 % af dettes maksimale produktionskapacitet (26 000 tons om året). Det er f.eks. langt mere end den mængde blyglas, den største uafhængige lampefabrikant inden for EØS har brug for om året.

Forbrugerne

- (27) Mere miljøvenlige produktionsanlæg vil resultere i mindre luftforurening og dermed også både direkte og indirekte give forbrugerne fordele. Denne positive virkning vil blive væsentligt forstærket, hvis og når den forskning og udvikling, der skal gennemføres på området, resulterer i blyfrie materialer.

Desuden vil de omkostningsbesparelser, der opnås ved de ovennævnte forbedringer, også blive givet videre til forbrugerne i form af lavere lampepriser — lampepriserne har været støt faldende, bl.a. på grund af udviklingen af nye, mere moderne lampe typer og konkurrencen fra de central- og østeuropæiske lande.

⁽¹⁾ Joint venture-virksomheden vil blive udstyret med tre ovne og syv samlebånd, medens Philips for øjeblikket benytter en ovn og fire samlebånd til produktion af blyglas i Lommel, og Osram havde en ovn og to samlebånd i Berlin.

Konkurrencebegrænsningernes nødvendighed

- (28) Det planlagte joint venture er nødvendigt for at opnå de fordele med hensyn til rationalisering, fleksibilitet, energi- og omkostningsbesparelser, koncentrationen af F&U-indsatsen og mindskelse af forureningen, som hensigtserklæringen vil føre til.

Et alternativ til joint venture-aftalen ville for Osram have været at bygge en ny fabrik. Dette ville imidlertid have resulteret i en uforholdsmæssigt stor og risikofyldt investering, både for så vidt angår den tid, der ville gå, før den nye fabrik var driftsklar, og for så vidt angår beløbet, der ville være påkrævet, ikke blot til at bygge fabrikken men også til at installere det nødvendige udstyr for at overholde miljøkravene. I så henseende kan Philips' eksisterende fabrik blive indrettet meget hurtigere, og den har allerede miljøbeskyttelsesudstyret installeret.

Et andet alternativ for Osram ville have været at indgå en langsigtet leveringsaftale med Philips (og eventuelt andre leverandører). Osram har imidlertid udtrykkeligt erklæret ikke at være interesseret i en sådan aftale, fordi det ville have bragt Osram i et afhængighedsforhold. For Philips kunne en sådan aftale ikke have givet tilstrækkelig sikkerhed til, at Philips ville bekoste de investeringer, der nu gennemføres, ikke mindst i betragtning af markedets begrænsede størrelse og udviklingsstade. De forbedringer, joint venture-virksomheden vil føre til, ville således måske ikke være blevet opnået. Det er mest sandsynligt, at et sådant alternativ derfor ville have ført til, at aftagerne på det åbne marked fik adgang til mindre mængder blyglas, end det bliver tilfældet efter oprettelsen af det planlagte joint venture, hvis kapacitet helt klart bliver større end de to moderselskabers hidtidige kapacitet i EØS tilsammen.

Med hensyn til Osrams muligheder for at få sine forsyninger fra sine Sylvania-anlæg i USA, kan der blot henvises til, at Osram Sylvania's reservekapacitet i USA ikke er stor nok til at dække hele Osrams behov for blyglas i Europa.

Ingen udelukkelse af konkurrencen

- (29) Hvad angår udbuddet af blyglas, har lampefabrikanter i Europa i almindelighed, og navnlig de uafhængige lampefabrikanter, der ikke har adgang til egne blyglasforsyninger, ingen vanskeligheder ved at skaffe sig bygglaskomponenter fremstillet efter egne, præcise specifikationer, ikke blot fra de alternative leverandører, der faktisk findes i EF (som f.eks. GB Glass og Telux Spezialglas), men også fra faktiske og potentielle alternative leverandører fra lande uden for Europa. Som allerede nævnt, er der med den førstnævnte kategori tale

om Tungsram og GE, Slovenské Zadovy Technického Skla, Toshiba og også Osram Sylvania, som ikke er afskåret fra at sælge til EF, og i den anden kategori drejer det sig om Krosno og Tesla. De har allesammen en betydelig uudnyttet produktionskapacitet.

Desuden har adskillige af nævnte uafhængige lampefabrikanter udtalt, at deres beslutninger om, hvor de vil købe deres blyglasforsyninger, hovedsagelig træffes på basis af omregningskurserne for de pågældende valutaer.

På baggrund heraf, og i betragtning af den overkapacitet der for øjeblikket findes på markedet for blyglas i såvel EF som i andre dele af verden, i hvert fald i USA, drager Kommissionen den konklusion, at det anmeldte joint venture ikke mærkbart vil begrænse den langsigtede forsyningskontinuitet, idet tredjeparter, specielt de lampefabrikanter, der ikke har adgang til egne blyglasforsyninger, fortsat vil råde over flere alternative forsyningskilder.

- (30) Endelig skal bemærkes, at skulle joint venture-virksomheden få held med at udvikle blyfrie erstatningsprodukter, vil den omstændighed, at flere andre producenter af lamper og glas også er aktive på dette felt og endda har patenter på området, sikre, at der i fremtiden vil være flere forskellige forsyningskilder.

Konklusion

- (31) Det må konkluderes, at det anmeldte joint venture opfylder alle de fire betingelser for individuel fritagelse efter EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.

E. Fritagelsens varighed

- (32) I henhold til artikel 8 i forordning nr. 17 (og i henhold til protokol nr. 21 til EØS-aftalen for så vidt angår EØS-aftalens artikel 53, stk. 3) skal beslutninger om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, vedtages for et nærmere fastsat tidsrum. I henhold til nævnte forordnings artikel 6 kan beslutningen ikke have virkning fra et tidspunkt, der ligger forud for anmeldelsesdagen. I den foreliggende sag bør en beslutning vedrørende det joint venture, Philips og Osram opretter, gælde fra den dag, hvor en fuldstændig anmeldelse blev indgivet, dvs. fra den 3. marts 1992 til den 2. marts 2002. Dette vil give Kommissionen mulighed for at tage sagen op til fornyet overvejelse på et tidspunkt, hvor de fordele, joint venture-aftalen ventes at ville give, vil have haft tid til at slå igennem —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, erklæres bestemmelserne i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, uanvendelige i tidsrummet fra den 3. marts 1992 til den 2. marts 2002 på det joint venture, Philips Lighting Holding BV og Osram GmbH opretter i henhold til den hensigtserklæring, der er anmeldt til Kommissionen af Philips International BV og Osram GmbH.

Artikel 2

Konkurrenceforbuddet, der er pålagt Philips Lighting Holding BV og Osram GmbH, disses forpligtes til at aftage størstedelen af det blyglas, de har brug for i Europa, fra deres joint venture og deres fortrinsret betragtes som værende accessoriske begrænsninger til oprettelsen af joint venture-virksomheden i det tidsrum,

for hvilket der meddeles fritagelse i henhold til artikel 1.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til:

Philips Lighting Holding BV
c/o Philips International BV
Corporate Legal Department
Building VO-1
Groenewoudseweg 1
P. O. Box 218
NL-5600 MD Eindhoven

Osram GmbH
Rechtsabteilung
Wittelsbacherplatz 2
D-80333 München 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85

(IV/32.948 og IV/34.590 — Tretorn m.fl.)

(Kun de engelske, franske, italienske, nederlandske og tyske udgaver er autentiske)

(Tekst af betydning for EØS)

(94/987/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. fe-
bruar 1962, første forordning om anvendelse af bestem-
melserne i traktatens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret
ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,
særlig artikel 3 og artikel 15, stk. 2,under henvisning til Kommissionens beslutning af 14. maj
1993 om indlede en procedure i denne sag,efter at have givet de pågældende virksomheder lejlighed
til at udtale sig vedrørende de af Kommissionen fremførte
klagepunkter, jf. artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17
samt Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af
25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1
og 2, i Rådets forordning nr. 17 ⁽²⁾,efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og
Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFREMSTILLING

I. PARTERNE

- (1) Tretorn AB (herefter benævnt »Tretorn AB«) er en svensk industrivirksomhed. Den opererer inden for EF på markedet for tennisbolde gennem sit datterselskab Tretorn Sport Ltd, Irland. I 1992 androg Tretorn AB's omsætning ca. 16,5 mio. ECU.
- (2) Tretorn Sport Ltd (herefter benævnt »Tretorn«), et datterselskab af Tretorn AB, fremstiller tennis-

bolde. I 1992 havde Tretorn en omsætning på ca
[. . .] ECU ⁽³⁾.

- (3) Formula Sport International Ltd (herefter benævnt »Formula«) var Tretorns eneforhandler i Det Forenede Kongerige indtil 1989.
- (4) Fabra SpA (herefter benævnt »Fabra«) var Tretorns eneforhandler for Italien indtil midten af 1993.
- (5) Tenimport SA (herefter benævnt »Tenimport«) var Tretorns eneforhandler i Belgien.
- (6) Zürcher AG (herefter benævnt »Zürcher«) er Tretorns eneforhandler i Schweiz.
- (7) Van Megen Tennis BV (herefter benævnt »Van Megen«) er Tretorns eneforhandler i Nederlandene.

II. MARKEDET FOR TENNISBOLDE

- (8) Markedet er oligopolistisk. Fire producenter deler hovedparten (ca. 80 %) af EF-markedet for turneringsbolde mellem sig:

— Dunlop Slazenger International:	39 %
(Dunlop 28 %, Slazenger 11 %)	
— Dunlop France:	19 %
— Penn:	16 %
— Tretorn:	11 %

Disse tal stammer fra beregninger foretaget af Dunlop Slazenger International (1986) (se Kommissionens beslutning 92/261/EØF ⁽⁴⁾), Newitt mod Dunlop Slazenger International m.fl.). Kommissionen har ingen grund til at antage, at der er sket

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

⁽³⁾ [. . .]: I den offentliggjorte udgave af beslutningen er visse oplysninger udeladt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i forordning nr. 17 vedrørende beskyttelse af forretningshemmeligheder.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 131 af 16. 5. 1992, s. 32.

nogen væsentlig ændring siden da. Tretorns salg er hovedsagelig rettet mod Europa.

- (9) Ifølge producenterne findes der ingen større teknologiske hindringer for adgang til markedet. Hindringerne er af økonomisk karakter, herunder de for rentabiliteten nødvendige produktionsmængder og tilstedeværelsen på markedet af et lille antal veletablerede virksomheder, der nyder fordel af den udbredte mærkeloyalitet, som forstærkes af sponsoreringer af større turneringer og det forhold, at de nationale tennisforbund giver visse boldmærker status som »officiel bold«.
- (10) Skønt »turneringsbolde« er fuldstændig substituerbare teknisk set, medfører mærkeloyaliteten en langt lavere substitutionsgrad end forventet. Efterspørgslen er også temmelig prisuelastisk.

III. TRETORNS FORHANDLINGSSYSTEM

- (11) Tretorn AB benytter sine egne datterselskaber til forhandling af tennisbolde i Tyskland og Danmark, og i andre medlemsstater har Tretorn AB eller dets datterselskab Tretorn oprettet et netværk af eneforhandlere.

IV. UDGANGSPUNKTET FOR INDSIGELSEN

- (12) På grundlag af de foreliggende oplysninger foretog Kommissionen kontrolundersøgelser hos forskellige producenter af tennisbolde, herunder Tretorn. Undersøgelsen afslørede dokumenter og korrespondance, der viser, at Tretorn bevidst havde lagt hindringer i vejen for parallelimport af sine produkter inden for EF.

V. GENERELT EKSPORTFORBUD OG TRETORN'S HINDRINGER FOR PARALLELIMPORT

- (13) Siden i hvert fald 1987 har Tretorn i samarbejde med sine eneforhandlere inden og uden for EF gennemført et generelt eksportforbud som led i sit eneforhandlingssystem og anvendt en række mekanismer beregnet til at håndhæve og styrke dette forbud.
- (14) Disse mekanismer har bestået af en systematisk indberetning og undersøgelse af tilfælde af parallelimport, mærkning af produkter med henblik på identifikation af parallelimporterede varers oprindelse og afbrydelse af leverancer til bestemte markeder for at hindre faktisk eller potentiel parallelimport.
- (15) At Tretorn generelt set har til hensigt at gennemføre alle de ovennævnte foranstaltninger fremgår af en telefax af 6. juni 1989 fra Tretorn AB til

Zürcher, selskabets schweiziske forhandler. I denne telefax anfører Tretorn AB:

»... vores politik går ud på at beskytte samtlige vore forhandlere mod importen på det grå marked.

Vi har også ... indført en række kontrolforanstaltninger, designet nye emballager, afvist adskillige ordrer osv. for at begrænse det grå marked så vidt muligt.

... vi er altid lydhøre over for nye ideer og forslag til, hvordan denne aktivitet kan standses.«

1. Eksportforbud

- (16) Det fremgår af forskellige dokumenter, at der eksisterede en aftale eller en samordnet praksis mellem Tretorn og virksomhedens forhandler i Det Forenede Kongerige, som gik ud på at hindre leverancer til forhandlere, der kunne forventes at ville paralleleksportere.
- (17) I et telex af 13. februar 1987 til Formula advarede Tretorn udtrykkeligt Formula mod at levere tennisbolde til Newitt Ltd (herefter benævnt »Newitt«) i York. Tretorn meddelte også Formula, at Dunlop Slazenger International Ltd (herefter benævnt »DSI«) allerede var holdt op med at handle med Newitt og havde inkrænket sine forretninger med JJB (en anden, men mindre, potentiel paralleleksportør).
- (18) Newitt blev igen fremhævet — sammen med JJB — på et møde mellem Tretorn og Formula i Wellebourne den 18. februar 1987. Tretorn udtalte, at forholdet mellem Formula og Tretorn ville blive bragt i fare, hvis bolde leveret til Formula dukkede op som parallelimporterede bolde i andre europæiske lande. Formula forsikrede, at virksomheden ikke ville levere bolde til kunder, der kunne forventes at eksportere.
- (19) I en telefax af 17. april 1987 meddelte Tretorn Formula, at der var dukket billige parallelimporterede bolde op i visse forretninger i Schweiz. Ifølge datokoderne var de alle blevet leveret til Formula. Ved skrivelse af 6. maj 1987 forsikrede Formula Tretorn om, at leverancer via Newitt ikke længere ville komme på tale.
- (20) At det generelle eksportforbud var resultatet af en aftale mellem Tretorn og Tretorns forhandlere, og ikke resultatet af ensidige handlinger fra Tretorns side, fremgår delvis af følgende korrespondance: en skrivelse af 7. november 1986 fra Formula til Newitt, et telex af 20. januar 1987 fra Formula til Newitt samt skrivelser af 6. maj 1987 og 11. maj 1987 fra Formula til Tretorn.
- I skrivelsen af 7. november 1986 meddelte Formula Newitt, at Formulas »umiddelbare bestræbel-

ser går ud på at trænge ind på det britiske marked og ikke aktivt drive eksportvirksomhed, da dette meget vel kan forstyrre Tretorns eksisterende netværk«.

I telexet af 20. januar 1987 meddelte Formula Newitt, at Formulas forhandlingsaftale med Tretorn AB indeholdt et forbud mod eksport til »bestemte europæiske lande«, og Formula opfordrede Newitt til »klart at angive enhver form for potentiel eksport«. I disse tilfælde ville Formula »om nødvendigt levere direkte til disse lande, hvis dette ikke er i strid med Tretorns etablerede forhandlingssystem«.

I skrivelsen af 11. maj 1987 underrettede Formula Tretorn om, at Formula havde accepteret en ordre fra Newitt, på den betingelse af boldene kun blev solgt videre på det britiske marked. Formulas faktura bar påskriften »Kun til videresalg i Det Forenede Kongerige«. I samme skrivelse lovede Formula at indstille sine leverancer til Newitt.

- (21) Selv med disse forsikringer fra Formula, som med al tydelighed viser, at Formula deltog i aftalen om eksportforbuddet, var Tretorn ikke overbevist om, at Formula ikke ville levere til Newitt, og Tretorn tog derfor skridt til at skifte til en anden britisk forhandler (jf. Tretorns interne notat af 11. maj 1987).

2. Indberetning og undersøgelse af tilfælde af parallelimport

- (22) Tretorn selv eller Tretorns forhandlere indberettede tilfælde af parallelimport, når de fandt beviser herfor.
- (23) Der henvises til telefax af henholdsvis 6. juni 1989 og 17. april 1987, der er i henholdsvis betragtning 15 og 19.
- (24) I juli 1987 meddelte Van Megen Tretorn, at der »igen dukkede Tretorn-bolde op« i Nederlandene. Tretorn bad Van Megen om at sende kodenummeret til Tretorn, således at selskabet kunne finde ud af, »hvilket land de var afsendt fra« (telefax af 16. juli 1987 fra Tretorn til Tretorn AB).
- (25) I et internt Tretorn-notat af 20. juni 1988 anføres det, at Van Megen havde fundet parallelimporterede bolde fra to forskellige kilder. Man håbede at modtage datokoderne.
- (26) I en telefax af 15. november 1988 underrettede Fabra Tretorn om, at Fabra havde afsløret en parallelimportør i Italien. Fabra var nemlig kommet i besiddelse af en faktura fra en kunde, der havde købt et karton bolde hos parallelimportøren. Fabra ønskede Tretorns kommentarer til sagen. Tretorn svarede ved telefax af 21. november 1988 og bad om oplysninger om emballagetype og den oprindelige sending. Fabra besvarede disse spørgsmål ved et telex af 24. november 1986.
- (27) I et telex dateret 5. december 1988 indberettede Fabra navnet på en anden italiensk parallelimportør til Tretorn.
- (28) I en telefax af 10. januar 1989 indberettede Tretorn AB's tyske datterselskab en »tysk eksportør«, der forsøgte at opkøbe Tretorn-bolde. Det tyske datterselskab havde nægtet at sælge bolde til vedkommende. Eksportøren havde tilkendegivet, at han agtede at købe Tretorn-bolde direkte fra USA. Tretorns tyske datterselskab underrettede Tretorn AB herom og anmodede selskabet om at give oplysningerne videre til Tretorn og Tretorn USA for at forhindre salg til denne formodede parallelimportør.
- (29) Ifølge referatet af 22. februar 1989 af et møde mellem Fabra og Tretorn var Fabra bekymret over visse afbestillinger som følge af parallelimport. Det blev besluttet, at Fabra straks skulle underrette Tretorn om enhver forværring af situationen.
- (30) I en telefax dateret 27. februar 1989 meddelte Tenimport Tretorn, at der var parallelimporterede bolde på vej til Italien via Belgien, og Tenimport gav udtryk for sin bekymring over, at Tretorn tilbød andre forhandlere langt lavere priser.
- (31) Foranlediget af Tenimports telefax af 27. februar 1989 anmodede Tretorn, i et telex dateret 28. februar 1989, Fabra om oplysninger om parallelimportøren. I telexet anføres det, at Tretorn overvågede situationen for at sikre sig, at parallelimportøren ikke modtog nogen parallelimporterede bolde. I en telefax fra Fabra til Tretorn samme dag svarede Fabra, at virksomheden ikke havde kunnet opspore parallelimportøren, og Fabra udbad sig derfor supplerende oplysninger.
- (32) I en telefax dateret 21. marts 1989 gav Fabra oplysning om navn og adresse i Frankrig på en såkaldt »parallel« og anmodede om en undersøgelse.
- (33) Ifølge referatet af et møde afholdt den 5. april 1989 »er begge parter bekymrede over parallelimporten . . . , og Tretorn enedes med Fabra om at dele omkostningerne i forbindelse med en undersøgelse af, hvilken af Fabras kunder i Frankrig der eksporterede til Italien.
- (34) I en telefax af 6. juni 1989 beklagede Tretorn AB sig til Tretorns tyske datterselskab over, at bolde

beregnet til de amerikanske styrker i Tyskland endte i Schweiz, hvilket gav anledning til »store problemer« for Tretorn og Tretorns schweiziske forhandler. Tretorns tyske datterselskab fik at vide, at Tretorns AB's bidrag til markedsføringen af disse bolde ville blive annulleret, og hr. Alven anmodede det tyske datterselskab om at finde ud af, »hvordan dette kunne være sket« og hvilke foranstaltninger der burde træffes.

3. Mærkning af produkter

- (35) Kommissionen er i besiddelse af beviser for, at Tretorn mærkede sine bolde med datokoder, som gjorde det muligt at spore en parallelimports oprindelse. Tretorns korrespondance indeholder adskillige henvisninger til disse koder og deres anvendelse. Desuden erkender Tretorn at have benyttet forskellige former for emballage med henblik på at gøre paralleleksport mindre attraktiv.
- (36) I en skrivelse dateret 13. april 1987 underrettede Zürcher Tretorn om parallelimport i Schweiz, opgav bestemte datokoder og anmodede Tretorn om at skride ind.
- (37) I en telefax af 17. april 1987 påpegede Tretorn over for Formula, at datokoderne på bolde, som var blevet parallelimporteret til Schweiz, viste, at boldene stammede fra en forsendelse til Formula.
- (38) I en telefax af 15. maj 1987 meddelte Tretorn Formula, at datokoderne tydeligt viste, at bolde afsendt til Formula var endt i Schweiz som parallelimporterede bolde, og Tretorn konkluderede, at Formula var skyldig, fordi virksomheden havde solgt til Newitt.
- (39) Referatet af et møde mellem Tretorn og Fabra den 6. oktober 1988 viser, at Tretorn havde indvilget i at sætte en mærkat på boldkartonerne for at vise, at Fabra var Tretorns forhandler. Af referatet fremgår det, at mærkaten ville sætte Fabras sælgere i stand til at afsløre parallelimporterede bolde hos detailhandlerne.
- (40) I en skrivelse af 17. marts 1989 gav Fabra Tretorn oplysninger om koderne på boldkartoner solgt af parallelimportører, og hensigten hermed var helt klart at finde frem til boldenes oprindelse.
- (41) I et internt Tretorn-notat af 17. april 1989 hedder det, at farven på emballagen til Tretorn-bolde til det amerikanske marked var blevet ændret, så den ikke længere var den samme, som farven på emballagen til bolde til det europæiske marked. Tretorn

mente imidlertid ikke, at dette ville »mindske problemet« med reeksport af bolde fra USA til Europa, som var taget til »med uhørt styrke, trods vore amerikanske kollegers bestræbelser på at kontrollere/standse denne adfærd«.

- (42) I den telefax af 6. juni 1989, der er citeret i betragtning 15, er også omtalt nye emballageformer som et middel til at hindre parallelimport.
- (43) Ligeså i en udateret markedsundersøgelse (som formentlig stammer fra begyndelsen af 1988) anførte Tretorn, at en af boldtyperne ville blive solgt i rør i Italien for at bekæmpe parallelimporten fra Frankrig.

Ifølge et internt notat af 23. august 1988 overvejede Tretorn også at ændre navnene på boldene til USA for at gøre det vanskeligere at reeksportere dem til Europa. Tretorn mente imidlertid, at »erfaringerne fra Schweiz viser, at dette ikke vil løse problemet«.

4. Afbrydelse af leverancer for at hindre parallelimport

- (44) Som anført af Tretorn i telefaxen af 6. juni 1989 (se betragtning 15) afbrød Tretorn eller Tretorns forhandlere leverancerne til forskellige markeder for at hindre parallelimport.
- (45) Der henvises til skrivelserne af 6. maj 1987 og 11. maj 1987, omtalt i betragtning 19 og 20, og til den i betragtning 28 nævnte telefax af 10. januar 1989.
- (46) I et internt Tretorn-notat dateret 23. august 1988 anbefales det at standse leverancerne til det amerikanske marked, fordi Tretorn USA ikke var i stand til at hindre reeksporten. Bolde afsendt til USA dukkede op som parallelimporterede bolde i Nederlandene og Schweiz. De amerikanske bolde blev solgt til halv pris i forhold til de bolde, som blev markedsført i Schweiz af Tretorns forhandler, Zürcher.
- (47) I et internt notat af 2. november 1988 anføres det, at Tretorn USA igen havde lovet at gøre alt, hvad der stod i selskabets magt for at hindre paralleleksport fra USA. Tretorn USA meddelte Tretorn, at man havde standset en forsendelse i San Diego ugen forinden.
- (48) I samme notat af 2. november 1988 anførte Tretorn, at det var blevet besluttet at standse forsyningerne til det amerikanske marked, hvis der

opstod »større problemer« med parallelimporterede bolde i foråret 1989.

- (49) I en telefax dateret 6. februar 1989 fra Tretorn til Fabra indeholdende referatet af et møde mellem de to parter anføres det, at Fabra havde visse problemer med »grå import« fra Frankrig, og at Tretorn ville gøre alt for at standse denne import. Tretorns notat til Fabra af 22. februar 1989 gør det klart, at forsyningerne til Frankrig faktisk blev afbrudt i februar og marts 1989, medens undersøgelsen af parallelimporten stod på. Tretorn angav, at afbrydelsen sikrede en eliminering af parallelimporten.
- (50) I et internt notat af 17. april 1989 foreslog Tretorn en øjeblikkelig afbrydelse af alle leverancer til postordrefirmaer og bestemte store kæder i USA i et forsøg på at hindre paralleleksporten til Europa.

B. RETLIG VURDERING

I. Artikel 85, stk. 1

- (51) Det generelle eksportforbud og de hindringer, som blev lagt i vejen for parallelimporten, jf. beskrivelsen i det foregående, skal ikke betragtes som resultatet af en ensidig handling fra Tretorns side⁽¹⁾, men som en integrerende — omend uskrevet — del af Tretorns forhandlings- og salgsaftaler, eller i hvert fald som resultatet af en samordnet praksis mellem Tretorn og Tretorns forhandlere.

Det generelle eksportforbud og hindringerne havde direkte til formål og følge at begrænse konkurrencen, påvirke handelen mellem medlemsstaterne og opdele fællesmarkedet. Dette er i direkte strid med et af traktatens fundamentale målsætninger, nemlig integreringen af det fælles marked. Den udviste adfærd gjorde det også muligt for Tretorn og selskabets forhandlere at anvende en differentieret prispolitik.

A. Aftaler og/eller samordnet praksis: Konkurrencebegrænsninger

1. Generelt eksportforbud (betragtning 15 og 16 til 21)

- (52) Telefaxen af 6. juni 1989 fra Tretorn til Zürcher og især korrespondancen mellem Tretorn og For-

mula viser, at Tretorn, sammen med sin eneforhandler i Det Forenede Kongerige, opbyggede et forhandlingssystem, der indebar en absolut territorial beskyttelse og således tog sigte på at hindre enhver form for parallel handel.

Det fremgår heraf:

— at Tretorns eneforhandlingsarrangementer omfatter et uskrevet tilsagn om, at Tretorn yder sine forhandlere absolut territorial beskyttelse, og

— at salgsaftalerne mellem Tretorn og detailhandlerne og forhandlerne omfatter en uskreven salgsbetingelse, der forbyder dem at eksportere eller at levere til firmaer, der kan forventes at ville eksportere.

- (53) Ifølge den i betragtning 52 nævnte telefax går aftalen eller den samordnede praksis ud på »at beskytte samtlige forhandlere mod import«. Som tidligere nævnt har Tretorn eneforhandlere i alle medlemsstater undtagen Tyskland og Danmark, hvor Tretorn benytter sine egne datterselskaber som forhandlere.

- (54) At Tretorn har været fast besluttet på at gennemføre denne aftale eller samordnede praksis bevidnes af referatet af mødet mellem Tretorn og Formula Sport den 18. februar 1987 (se betragtning 18).

- (55) Det er tydeligt, at denne politik ikke blot blev håndhævet af Tretorn, men i særdeleshed også af Tretorns britiske forhandler (se betragtning 20).

- (56) Disse aftaler eller denne samordnede praksis mellem Tretorn og Tretorns eneforhandlere med henblik på at hindre parallel handel og kontrollere håndhævelsen heraf er udtrykkeligt forbudt i henhold til artikel 85, stk. 1.

2. Indberetning og undersøgelse af parallelimport (betragtning 15 og 22 til 34)

- (57) Tretorns politik med at hindre parallelimport blev understøttet af Tretorns forhandlere, der indberettede tilfælde af parallelimport til Tretorn.

- (58) Dette system med indberetninger og undersøgelser med henblik på at identificere parallelimportørerne og hindre leverancer er tydeligvis resultatet af en aftale eller samordnet praksis mellem Tretorn og forhandlere, og det styrker forbuddet mod parallelimport i strid med artikel 85, stk. 1.

(¹) For nemheds skyld anvendes navnet »Tretorn« i denne del af beslutningen til at betegne enten Tretorn Sport Ltd eller Tretorn AB.

3. Mærkning af produkter (betragtning 15 og 35 til 43)

- (59) Mærkningen af produkter udgør et fast element i forbindelse med gennemførelsen af Tretorns parallelimportforhindrende politik. Tennisboldene blev mærket med datokoder og/eller eneforhandlernes mærkat med det udtrykkelige formål at finde frem til de parallelimporterede boldes oprindelse.
- (60) Tretorns forhandlere gjorde tydeligvis brug af dette mærkningssystem ved indberetningen af tilfælde af parallelimport.
- (61) Mærkningssystemet udgør også en aftale eller en samordnet praksis beregnet til at håndhæve og forstærke forbuddet mod parallel handel og derigennem beskytte Tretorns forhandlere i strid med artikel 85, stk. 1.

4. Afbrydelse af leverancer (betragtning 15 og 44 til 50)

- (62) Som nævnt i betragtning 44 til 50 afbrød Tretorn tydeligvis leverancerne til forskellige markeder for at hindre parallelimport.
- (63) Det er tydeligt, at afbrydelsen af leverancerne blev koordineret med Tretorns forhandlere, som anmodede Tretorn om at skride ind, når der dukkede parallelimporterede bolde op på deres markeder. Disse handlinger, som styrkede og bidrog til håndhævelsen af forbuddet mod parallelhandel, er tydelige eksempler på en samordnet praksis i strid med artikel 85, stk. 1.

B. Påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne

- (64) Eksportforbuddet i Tretorns forhandlingsaftaler har direkte til formål at hæmme handelen mellem medlemsstaterne. Der er tale om et generelt forbud, som påvirker handelen overalt i Fællesskabet, eftersom Tretorn har forhandlere eller datterselskaber i næsten alle medlemsstaterne. Dette resulterer i en opdeling af fællesmarkedet.
- (65) Tretorns hindringer af paralleleksport fra Fællesskabet til Schweiz betød, at kun Tretorn kunne sælge virksomhedens produkter på det schweiziske marked gennem dens forhandler Zürcher, medens andre i Fællesskabet fik frataget muligheden for sådanne eksportforretninger. Hindringen af paralleleksport fra Fællesskabet til Schweiz påvirkede handelen mellem medlemsstaterne, da schweiziske forhandlere derved blev forhindret i at købe ind i en medlemsstat og reeksportere til en anden medlemsstat.

Tretorn hævder i sine svar på klagepunkterne, at denne situation er meget usandsynlig, eftersom muligheden for reeksport ikke er til stede, da prisen på tennisbolde i Schweiz er 15-20 % højere end i Fællesskabet.

Denne påstand må afvises, da det er tænkeligt, at schweiziske forhandlere, dersom den samordnede praksis ikke fandtes, ville købe tennisbolde til den laveste pris i Fællesskabet og — endog uden fysisk at fragte dem til Schweiz — videresælge dem i medlemsstater, hvor prisen er højere.

Virkningen af den restriktive adfærd er derfor at vedligeholde prisforskelle mellem medlemsstater.

- (66) Tretorns hindring af paralleleksport fra USA og til Schweiz havde også en mærkbar virkning for handelen mellem medlemsstaterne, eftersom prisstrukturen i henholdsvis Europa og USA gjorde en reeksport til Fællesskabet meget sandsynlig.

C. Tretorns og forhandlernes synspunkter i hovedtræk

- (67) Kun Tretorn, Tenimport og Van Megen besvarede Kommissionens klagepunktsmeddelelse. Formula er gået konkurs, og Zürcher mente ikke, at traktaten fandt anvendelse. Der blev afholdt en høring den 16. november 1993.
- (68) I sine skriftlige og mundtlige svar på klagepunktsmeddelelsen benægter Tretorn helt generelt, at concernen har haft til hensigt at hindre parallelimport eller paralleleksport, eller at den har truffet foranstaltninger med sådanne virkninger. Tretorn hævder, at selv om nogle af dokumenterne kunne tyde på, at Tretorn har lagt hindringer i vejen for parallel handel, var disse dokumenter blevet udarbejdet for »at stille forhandlerne tilfredse«, og der var aldrig blevet truffet konkrete foranstaltninger.

Desuden hævder Tretorn, at det er initiativer taget af forhandlingerne, der har ført til de omstridte handlinger.

Denne argumentation kan ikke godtages.

For det første viser de dokumenter, der er nævnt i betragtning 13 til 50, at Tretorn og Tretorns forhandlere har taget initiativ til at opbygge en række barrierer med henblik på at hindre parallelimport og paralleleksport, og at Tretorn endda har straffet en af sine egne forhandlere for at have solgt tennisbolde til en paralleleksportør.

Hvad Tretorns intentioner angår, skal det bemærkes, at ordvalget i Tretorns korrespondance til forhandlere eller i Tretorns interne dokumenter ikke støtter påstanden om, at Tretorn kun traf foranstaltninger for at efterkomme forhandlernes krav.

Selv hvis det antages, at Tretorn ikke traf foranstaltninger med henblik på at hindre parallelimport eller paralleleksport, resulterede det forhandlings-system, som Tretorn opbyggede sammen med sine forhandlere, i en opdeling af fællesmarkedet, for så vidt angår Tretorns tennisbolde, og de barrierer, der blev rejst, tilskyndede forhandlerne til at hindre parallel handel. Dette erkender Tretorn selv i sit svar på klagepunktsmeddelelsen.

Tretorn hævder også, at for så vidt angår Formula var det de dårlige salgstal i Det Forenede Kongerige, der var årsagen til, at Formula blev forhindret i at sælge til paralleleksportører. Selv hvis det er sandt, kan dette ikke berettige den pågældende adfærd. Desuden er det ikke Kommissionens opgave at vurdere, hvordan Tretorns forhandlere klarer sig. Korrespondancen mellem Tretorn og Formula (se betragtning 16 til 21) viser tydeligt, at formålet med at hindre paralleleksport var at undgå forstyrrelser af Tretorns lukkede forhandlingssystem i andre lande.

Endelig hævder Tretorn, at Tretorn selv har leveret tennisbolde direkte til forhandlere, som Tretorn vidste var parallelimportører. Selv om dette var tilfældet, rækker det dog ikke ved den kendsgerning, at Tretorns øvrige hindringer mod paralleleksport og parallelimport udgør en overtrædelse af traktaten.

Tenimport

- (69) Tenimport påpeger, at den af Kommissionen nævnte telefax (se betragtning 30) skal vurderes i sin rette kontekst. Tenimport mente, at Tretorn forlangte de højeste priser fra Tenimport, og formålet med den pågældende telefax var ikke at hindre parallelimport, men at få Tretorns forklaring på, hvorfor nogle forhandlere blev tilgodeset med langt lavere priser.

Selv hvis denne fortolkning af den pågældende telefax er korrekt, forbliver det dog en kendsgerning, at oplysningerne fra Tenimport bevirkede, at Tretorn og Fabra traf foranstaltninger med henblik på at eliminere parallelimportkilden (se betragtning 31). Da Tenimports adfærd, endog selv om den var utilsigtet, resulterede i en begrænsning af konkurrencen og en opdeling af fællesmarkedet, udgjorde den en overtrædelse af artikel 85, stk. 1.

Van Megen

- (70) Van Megen har forklaret, at firmaets formål med indberetningen af datokoder til Tretorn ikke var at hindre parallelimport, men at undersøge, om Tretorn ikke selv leverede direkte til Van Megens aftaleområde. Van Megen har erklæret, at firmaet selv leverer bolde til andre firmaer, som det ved er paralleleksportører.

Selv hvis det antages, at Van Megens fortolkning er korrekt, forholder det sig stadig således, at oplysningerne blev angivet i tilknytning til et forbud mod paralleleksport, som Van Megen var vel vidende om, og firmaet deltog aktivt i identifikationen af kilden til parallelimporten med henblik på at eliminere den (se betragtning 24 og 25).

II. FORORDNING (EØF) NR. 1983/83

- (71) Ifølge artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/83 ⁽¹⁾ er eneforhandlingsaftaler generelt undtaget fra forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1, hvis de opfylder de i forordningen nævnte betingelser.

Tretorns eneforhandlingssystem kan imidlertid ikke henføres under en gruppefritagelse, da det omfatter et uskrevet tilsagn om absolut områdebeskyttelse af Tretorns forhandlere, og som nævnt ovenfor indebar gennemførelsen af systemet aftaler eller samordnet praksis, der tog sigte på at hindre parallelimport. Systemet falder derfor ind under artikel 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 1983/83.

III. ARTIKEL 85, STK. 3

- (72) Tretorns forhandlingsaftaler er ikke blevet anmeldt til Kommissionen, og der kan derfor ikke indrømmes en individuel fritagelse. Selv om de var blevet anmeldt, ville det ikke have været muligt at fritage dem som følge af de eksportforbud, som aftalerne indebar, som ikke er nødvendige for at sikre effektiviteten af Tretorns forhandlingssystem.

IV. ARTIKEL 3 I FORORDNING NR. 17

- (73) Konstaterer Kommissionen, at der foreligger en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85, kan den i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17 ved en beslutning pålægge de deltagende virksomheder at bringe overtrædelsen til ophør.
- (74) For det tilfælde at det ikke allerede er sket, bør Tretorn forpligtes til at afskaffe de eksportforbud, der indgår i Tretorns salgsaftaler, og den absolutte områdebeskyttelse, der er en del af Tretorns forhandlingssystem. Tretorn og de af koncernens førnævnte eneforhandlere, der stadig er aktive på markedet, dvs. Tenimport, Zürcher og Van Megen, skal ligeledes bringe de i betragtning 13 til 50 beskrevne aftaler eller former for samordnet praksis til ophør.

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.

V. ARTIKEL 15, STK. 2, I FORORDNING NR. 17

- (75) I henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 17 kan Kommissionen ved beslutning pålægge virksomheder bøder på mindst 1 000 og højst 1 000 000 ECU, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10% af omsætningen i det sidste regnskabsår, såfremt de forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelserne i artikel 85. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.
- (76) Tretorn kan ikke have været uvidende om, at det eksportforbud, som selskabets forhandlingssystem og dets salgsbetingelser indebar, var i strid med artikel 85, stk. 1, samt at sådanne forbud ifølge Domstolens retspraksis og Kommissionens administrative praksis altid har været anset for særligt grove overtrædelser. Tretorn og de relevante forhandlere kan heller ikke have været udvidende om, at det samme var tilfældet med de forskellige former for samordnet praksis, der tog sigte på at hindre parallelimport. Der bør derfor pålægges Tretorn og de relevante forhandlere (med undtagelse af Tenimport) en bøde. Dokumenter i Kommissionens besiddelse beviser, at overtrædelsen var samordnet mellem Tretorn og virksomhedens datterselskaber, navnlig Tretorn Sport; det er derfor passende at pålægge Tretorn AB og Tretorn Sport solidarisk en bøde.
- (77) Den overtrædelse, som Tretorn og selskabets forhandlere har begået, går tilbage til mindst 1987 (se betragtning 13 til 50). Der er intet, der tyder på, at overtrædelsen er blevet bragt til ophør. Med henblik på beregningen af bøden tages der imidlertid kun hensyn til perioden fra 1987 til 1989.

Endelig skal det nævnes, at Tenimport samarbejdede med Kommissionen og bekræftede under høringsen, at der eksisterede et uskrevet, men dog reelt eksportforbud. Tenimport var af den opfattelse, at den nylige afbrydelse af firmaets forhandlingsaftale med Tretorn kun kunne forklares som en følge af den omstændighed, at Tenimport ikke overholdt dette eksportforbud.

- (78) Ved beslutningen om, hvorvidt der skulle idømmes bøder og, i bekræftende fald, i hvilken størrelsesorden, har Kommissionen taget hensyn til, at nogle af Tretorns forhandlere har taget særdeles aktiv del i bestræbelserne på at hindre parallelimport, men den har også taget hensyn til, at denne deltagelse i andre tilfælde har været mere begrænset og skal ses i sammenhæng med Tretorns generelle politik bestående i et forbud mod enhver eksport af Tretorns produkter. I øvrigt er den rolle, som Tenimport spillede, mindre væsentlig, og det er derfor berettiget at undlade at pålægge denne virksomhed en bøde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tretorn Sport Ltd og Tretorn AB har overtrådt EF-traktatens forordning (EØF) nr. 85, stk. 1, idet de med henblik på at hindre parallelimport og paralleleksport af tennisbolde har pålagt deres forhandlere af tennisbolde et generelt eksportforbud, som er blevet håndhævet ved hjælp af kontrolforanstaltninger og sanktioner, indberetning og undersøgelse af tilfælde af parallelimport af tennisbolde samt mærkning af tennisbolde og leveringsstop.

Formula Sport International Ltd har overtrådt artikel 85, stk. 1, ved i Det Forenede Kongerige at have deltaget i gennemførelsen af eksportforbuddet og leveringsstopet med henblik på at håndhæve Tretorn Sport Ltd's politik, der tilsigtede at hindre parallelimport og paralleleksport af tennisbolde.

Fabra SpA har overtrådt artikel 85, stk. 1, ved i Italien at have deltaget i gennemførelsen af eksportforbuddet og leveringsstopet gennem indberetninger og undersøgelser af tilfælde af parallelimport af tennisbolde, mærkning af tennisbolde og leveringsstop med henblik på at håndhæve Tretorn Sport Ltd's politik, der tilsigtede at hindre parallelimport og paralleleksport af tennisbolde.

Tenimport SA har overtrådt artikel 85, stk. 1, ved at have deltaget i eksportforbuddet og leveringsstopet gennem indberetning af tilfælde af parallelimport til Tretorn, hvilket medførte, at Tretorn og Tretorns italienske eneforhandler traf foranstaltninger til at hindre denne import.

Zürcher AG har overtrådt artikel 85, stk. 1, ved i Schweiz at have deltaget i gennemførelsen af eksportforbuddet og leveringsstopet gennem indberetninger og undersøgelser af tilfælde af parallelimport af tennisbolde og mærkning af tennisbolde med henblik på at håndhæve Tretorn Sport Ltd's politik, der tilsigtede at hindre parallelimport og paralleleksport af tennisbolde.

Van Megen Tennis BV har overtrådt artikel 85, stk. 1, ved i Nederlandene at have deltaget i indberetningen og undersøgelsen af tilfælde af parallelimport af tennisbolde med henblik på at håndhæve Tretorn Sport Ltd's politik, der tilsigtede at hindre parallelimport og paralleleksport af tennisbolde.

Artikel 2

Tretorn Sport Limited og Tretorn AB pålægges solidarisk en bøde på 600 000 ECU, og Formula Sport International Ltd, Fabra SpA Zürcher AG og Van Megen Tennis BV pålægges hver en bøde på 10 000 ECU for de i artikel 1 omhandlede overtrædelser.

Bøderne indbetales i ecu til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på konto nr. 310-0933000-43, Banque Bruxelles Lambert, Agence Européenne, Rond Point Schuman 5, B-1040 Bruxelles, senest tre måneder efter meddelelsen af denne beslutning.

Herefter påløber der automatisk renter efter den sats, som Det Europæiske Monetære Institut anvendte på sine transaktioner i ecu den første arbejdsdag i den måned, hvor denne beslutning blev vedtaget, plus 3,5 procentpoint, i alt 9,25 %.

Artikel 3

Tretorn Sport Ltd, Tretorn AB, Fabra SpA, Tenimport SA, Zürcher AG og Van Megen Tennis BV bringer, hvis det ikke allerede er sket, de i artikel 1 omhandlede overtrædelser til ophør. De afstår fra at træffe nogen form for foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til:

Tretorn Sport Ltd
Industrial Estate
Portaloise
IRL-Co Laois

Tretorn AB
Rönösweg 10
Box 931
S-251 00 Helsingborg

Formula Sport International Limited
c/o Arthur Andersen
P. O. Box 55
1 Surrey Street
GB-London WC2R 2NT

Fabra SpA
Via Sansovino 243/60
I-10151 Torino

Tenimport SA
Rue des Cottages 73
B-1180 Bruxelles

Zürcher AG
Gewerbestr. 18
CH-8800 Thalwil

Van Megen Tennis BV
Parmentierweg 5
NL-5657 EH-Eindhoven.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om ændring af beslutning 94/24/EF om listen over de grænsekontrolsteder, som er foreløbigt udvalgt til at føre veterinærkontrol med produkter og dyr fra tredjelande

(Tekst af betydning for EØS)

(94/988/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 30,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 92/438/EØF ⁽⁴⁾, særlig artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens beslutning 94/24/EF ⁽⁵⁾ opstilles der en liste over grænsekontrolsteder, der er foreløbigt udvalgt til at føre veterinærkontrol med produkter og dyr fra tredjelande;

Kommissionens tjenestegrene har aflagt inspektionsbesøg på en række grænsekontrolsteder; medlemsstaterne kan i øvrigt foreslå, at der tilføjes nye grænsekontrolsteder på listen, og at allerede opførte grænsekontrolsteder slettes af listen;

på baggrund af resultatet af inspektionsbesøgene og forslagene fra de kompetente myndigheder i Belgien, Tyskland, Frankrig, Holland og Portugal må beslutning 94/24/EF ændres;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 94/24/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 243 af 25. 8. 1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 18 af 21. 1. 1994, s. 16.

BILAG

ÆNDRING TIL LISTE OVER FORELØBIGT UDVALGTE GRÆNSEKONTROLSTEDER

Grænsekontrolsred		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (3)	Temperatur (2)	Andet (3)	(4)	Hovbærende dyr (5)	Registrerede fæste (6)	Andre dyr	
»BELGIQUE										
Antwerpen	Havn	x	x	x	x					
Oostende	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
	Havn	x	x				x		x	
Zeebrugge	Havn	x	x	x	x					
Bruxelles-Zaventem	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
Gent	Havn	x	x	x	x					
DEUTSCHLAND										
Stuttgart	Lufthavn	x	x	x	x					
Weil/Rhein	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
	Jernbane						x	x	x	
Bietingen	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
München	Lufthavn	x	x	x	x					
Furth im Wald — Schafberg	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
Schirnding-Landstraße	Landevej	x	x	x	x					
Waidhaus	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
Suben-Autobahn	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
Lindau-Hörbranz-Autobahn	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
Kiefersfelden-Autobahn	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
Berlin-Tegel	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
Frankfurt/Oder	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
	Jernbane									
Forst	Landevej						x	x	x	
Schönefeld	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
Bremen	Havn	x	x	x	x					

Kun små dyr og dyr i zoologiske haver

Kun tarne, skind, huder, hår og fjer

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (3)	Temperatur (2)	Andet (3)	(4)	Hovbærende dyr (5)	Registrerede fæste (6)	Andre dyr	
Bremerhaven	Havn	x	x	x	x					
Hamburg Hafen	Havn	x	x	x	x			x	x	
Frankfurt/Main	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
Pomellen	Landevej	x	x	x	x					
Rügen	Havn	x	x	x	x			x		
Rostock	Havn	x	x	x	x			x	x	
Brake	Havn						x			
Cuxhaven	Havn	x	x	x	x					
Langenhagen	Lufthavn						x		x	
Köln	Lufthavn	x	x	x	x				x	
Zinnwald	Landevej	x	x	x	x		x		x	
Schönberg	Landevej	x	x	x	x				x	
Kiel	Havn									
Lübeck	Havn	x	x	x	x		x		x	
Bad Reichenhall	Landevej	x	x	x	x					
Hamburg Flughafen	Lufthavn	x	x	x	x				x	
Konstanz Straße	Landevej	x	x	x	x					
Simbach Kirchdorf	Landevej									
Bad Schandau	Jernbane	x	x	x	x					
FRANCE										
Boulogne	Havn	x	x	x	x					
Dunkerque	Havn	x	x	x	x					
Le Havre	Havn	x	x	x	x					
Saint-Malo	Havn	x	x	x	x					
Brest	Lufthavn	x	x	x	x					
Concarneau-Douarnenez	Havn									
Nantes-Saint-Nazaire	Havn									
	Lufthavn	x	x	x	x					
	Havn	x	x	x	x					

Kun kvæg fra Østrig

Animalsk oprindelse

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (3)	Temperatur (2)	Andet (3)	(4)	Hovbærende dyr (5)	Registrerede heste (6)	Andre dyr	
Bordeaux	Lufthavn	x	x	x	x	x				
	Havn	x	x	x	x	x				
Sète	Havn	x	x	x	x	x				
Marseille (port)	Havn	x	x	x	x	x	x	x	x	Kun fiskemel
La Rochelle-Rochefort	Havn	x	x	x	x	x				
Marseille-Provence	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Lorient	Havn	x	x	x	x	x				
Roissy-Charles-de-Gaulle	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Orly	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Lyon-Satolas	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Nice	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Toulouse-Blagnac	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Saint Louis	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Båle	Landevej	x	x	x	x	x				
Saint Julien	Jernbane	x	x	x	x	x				
Bardonnex	Landevej	x	x	x	x	x				
Beauvais	Lufthavn							x		
Deauville	Lufthavn							x		
Rouen	Havn	x	x			x				
Ferney-Voltaire	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Divonne	Landevej							x		
Pontarlier	Landevej	slettes								
IRELAND										
Dublin-Port	Havn	x	x	x	x	x				
Cork	Havn	x	x	x	x	x				
Shannon	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Waterford	Havn	x	x	x	x	x				
Killybegs	Havn									
Rosslare	Havn									
Dublin-Airport	Lufthavn	x	x	x	x	x				

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (3)	Temperatur (2)	Andet (3)	(4)	Hovbærende dyr (5)	Registrerede heste (6)	Andre dyr	
ITALIA										
Torino-Caselle	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
Chiasso	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
	Jernbane	x	x	x	x		x		x	
Milano-Linate	Lufthavn	x	x	x	x				x	
Milano-Malpensa	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	
Campo di Trens-Fortezza	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
	Jernbane	x	x	x	x		x		x	
Campocologno	Jernbane						x			
Pontebba-Coccau	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
	Jernbane	x	x	x	x		x		x	
Gorizia	Lufthavn	x	x	x	x					
	Landevej	x	x	x	x		x			
Gaeta	Havn	x								
Prosecco-Fernetti	Landevej	x	x	x	x		x	x	x	
	Jernbane	x	x	x	x		x	x	x	
Trieste	Havn	x	x	x	x		x	x	x	
	Landevej	x	x	x	x		x			
Venezia	Lufthavn	x	x	x	x					
	Havn	x	x	x	x					
Ancona	Havn	x	x	x	x					
	Lufthavn	x	x	x	x					
Bari	Havn	x	x	x	x					
Genova	Lufthavn	x	x	x	x					
	Havn	x	x	x	x					
Livorno	Havn	x	x	x	x					
Roma-Fiumicino	Lufthavn	x	x	x	x					
Napoli	Lufthavn	x	x	x	x					
	Havn									
Palermo	Lufthavn	x	x	x	x					
	Havn	x	x	x	x					

Kun fiskeprodukter

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger	
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (2)	Temperatur (2)	Andet (2)	(4)	Hovbærende dyr (3)	Registrerede heste (3)	Andre dyr		
Catania	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	Kun fiskeprodukter	
Roma-Ciampino	Lufthavn	x	x	x	x						
Olbia	Havn	x									
Salerno	Havn	x	x								
Reggio Calabria	Lufthavn	x	x								
Bologna-Borgo Panigale	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x		
Verona-Villafranca	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x		
Domodossola-Iselle	Landevej	x	x	x	x						
Grand San Bernardo-Pollein	Landevej	x	x	x	x		x	x	x		
La Spezia	Havn	x	x	x	x						
Taranto	Havn	x	x	x	x						
Ravenna	Havn	x	x	x	x						
Pisa	Lufthavn	x	x	x	x						
NEDERLAND											
Amsterdam	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x	Kun sæd	
	Havn	x	x	x	x						
Rotterdam	Lufthavn	x	x	x	x						
	Havn	x	x	x	x						
Eemshaven	Havn	x	x	x	x						
Harlingen	Havn	x	x	x	x						
Vlissingen	Havn	x	x	x	x						
Maastricht	Lufthavn	x	x	x	x						
Moerdijk	Havn	x	x	x	x						
PORTUGAL											
Porto	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x		
	Havn	x	x	x	x						
Lisboa	Lufthavn	x	x	x	x		x	x	x		
	Havn	x	x	x	x						
Funchal (Madeira)	Lufthavn	x	x	x	x						

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (3)	Temperatur (2)	Andet (3)	(4)	Hovbærende dyr (5)	Registrerede heste (6)	Andre dyr	
Weymouth	Havn	x	x	x	x	x				Animalsk protein
Mostyn	Havn				x					
Heysham	Havn	x	x	x	x	x				
Tyne-Northshields	Havn	x	x	x	x	x				
Milford Haven incorporating Pembroke	Havn	x	x	x	x	x				
Greenock	Havn			x						Animalsk protein
Scrabster	Havn				x					
Aberdeen	Lufthavn				x					
Fraserburgh	Havn	x	x	x	x	x				Animalsk protein
Falmouth	Havn				x					
Invergordon	Havn	x	x	x	x	x				Animalsk protein
Lerwick	Havn				x					
Belfast	Lufthavn	x	x	x	x	x			x	Animalsk protein
Glasgow	Havn	x	x	x	x	x			x	Animalsk protein
Portsmouth	Havn	x	x	x	x	x				
Runcorn-Ellesmere	Havn				x					
Prestwick	Lufthavn	x	x	x	x	x				
Peterhead	Havn				x					
Leith	Havn	x	x	x	x	x				
Harwich	Havn	x	x	x	x	x			x	
Great Yarmouth	Havn	x	x	x	x	x				
Ipswich	Havn	x	x	x	x	x				
Sheerness	Havn	x	x	x	x	x				
Thamesport	Havn	x	x	x	x	x				

(1) Det ikke gældende overstrøges.

(2) Produkter, for hvilke der er fastsat temperaturkrav.

(3) Produkter uden temperaturkrav.

(4) Fisk, der kontrolleres i henhold til Kommissionens beslutning 93/52/EØF, som er vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 4, i Rådets direktiv 90/675/EØF.

(5) Hovbærende dyr: især kvæg, svin, får, geder og hovdyr, også vilde.

(6) Registrerede heste som omhandlet i Rådets direktiv 90/426/EØF.

LISTE OVER FORELØBIGT UDVALGTE GRÆNSEKONTROLSTEDER FOR »BALAI«-PRODUKTER

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type (1)	Temperatur (2)	Andet (3)	Temperatur (2)	Andet (3)	(4)	Hovbærende dyr (5)	Registrerede heste (6)	Andre dyr	
UNITED KINGDOM										
North Killingholme Wharf	Havn				x					Animalsk protein
Grove Wharf Whartons	Havn				x					Animalsk protein + huder og skind
New Holland	Havn				x					Animalsk protein
Keadby Wharf	Havn				x					Animalsk protein
Howdendyke Wharf	Havn				x					Animalsk protein
Selby Wharf	Havn				x					Animalsk protein
Boston	Havn				x					Animalsk protein
Fosdyke	Havn				x					Animalsk protein
Sutton Bridge	Havn				x					Animalsk protein
Teignmouth	Havn				x					Animalsk protein
Sharpness Docks	Havn				x					Animalsk protein
Kings Lynn	Havn				x					Animalsk protein
Wells-next-the-Sea	Havn				x					Animalsk protein
Colchester	Havn				x					Animalsk protein
Mistley	Havn				x					Animalsk protein + huder og skind
Dunball	Havn				x					Animalsk protein
Kirkwall Port	Havn				x					Animalsk protein
Dundee Port	Havn				x					Animalsk protein
Perth Port	Havn				x					Animalsk protein
Glasgow/George IV Dock	Havn				x					Animalsk protein
Edinburgh Airport	Lufthavn				x					Biologiske produkter
Avonmouth	Havn				x					Animalsk protein
Glasgow	Havn				x					Animalsk protein
Gunness	Havn				x					Animalsk protein

Grænsekontrolsted		Produkter til konsum		Andre produkter		Fisk	Levende dyr			Bemærkninger
Navn	Type ⁽¹⁾	Temperatur ⁽²⁾	Andet ⁽³⁾	Temperatur ⁽²⁾	Andet ⁽³⁾	(4)	Hovbærende dyr ⁽⁵⁾	Registrerede heste ⁽⁶⁾	Andre dyr	
Inverness	Havn				x					Animalsk protein
Ullapool	Havn	slettes			x					Animalsk protein
Seaham	Havn				x					Animalsk protein
Goole	Havn				x					Animalsk protein
Garston	Havn				x					Animalsk protein

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstrøges.

⁽²⁾ Produkter, for hvilke der er fastsat temperaturkrav.

⁽³⁾ Produkter uden temperaturkrav.

⁽⁴⁾ Fisk, der kontrolleres i henhold til Kommissionens beslutning 93/352/EØF, som er vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 4, i Rådets direktiv 90/675/EØF.

⁽⁵⁾ Hovbærende dyr: især kvæg, svin, får, geder og hovdyr, også vilde.

⁽⁶⁾ Registrerede heste som omhandlet i Rådets direktiv 90/426/EØF.⁴

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om ændring af Kommissionens beslutning 93/495/EØF om særlige betingelser for import af fiskerivarer med oprindelse i Canada

(94/989/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Listen over de virksomheder og fabriksfartøjer, der er godkendt af Canada til import af fiskerivarer til EF blev fastsat ved Kommissionens beslutning 93/495/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved beslutning 94/674/EF ⁽³⁾; denne liste kan ændres, når den canadiske kompetente myndighed har fremsendt en ny liste;

den canadiske kompetente myndighed har fremsendt en ny liste, hvor der er tilføjet 39 virksomheder, slettet ni virksomheder og ændret informationen på seks virksomheder;

det er nødvendigt at ændre listen over godkendte virksomheder i overensstemmelse hermed;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er fastsat i overensstemmelse med den procedure, der blev indført ved Kommissionens beslutning 90/13/EØF ⁽⁴⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I bilag B til beslutning 93/495/EØF foretages følgende ændringer:

1. Følgende virksomheder er slettet:

» 0638	Canadian Arctic Smoked Product	Edmonton	Alberta
0731	Leader Marine Ltd	Vancouver	British Columbia
0944	S.S.I. Sea Products Ltd	Saltspring Island	British Columbia
1635	Harry's Roadside	Meadow Portage	Manitoba
1740	Agpro Fish Farms	Winnipeg	Manitoba
1945	Nuxalk Fish Traders Ltd	Bella Coola	British Columbia
1977	Associated Freezers of Canada Inc.	Vancouver	British Columbia
1981	Valley Marine Ltd	Langley	British Columbia
1990	Mari Fish Ltd	Alert Bay	British Columbia

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 15.⁽²⁾ EFT nr. L 232 af 15. 9. 1993, s. 43.⁽³⁾ EFT nr. L 267 af 18. 10. 1994, s. 15.⁽⁴⁾ EFT nr. L 8 af 11. 1. 1990, s. 70.

2. Følgende virksomheder indsættes i numerisk orden:

» 0012	Hollis Fowler & Brothers Enterprises Ltd	Capstan Island, Labrador	Newfoundland
0017	Shell Fresh Farms	Pool's Cove	Newfoundland
0049	Sharp's Frozen Foods Limited	Humber Village	Newfoundland
0050	Dorman Roberts Limited	Triton	Newfoundland
0135	Torngat Fish Producers Co-operative Society Ltd	Hopedale	Newfoundland
0624	Port Dover Fish Co. Ltd	Port Dover	Ontario
0646	Gimli Fish Co. Ltd	Winnipeg	Manitoba
0651	Keewatin in Fish and Meats	Port Dover	Ontario
0926	Westcoast Harvester Ltd	Vancouver	British Columbia
0927	Blue Star Cold Storage Ltd	Surrey	British Columbia
0930	454307 BC Ltd	Alert Bay	British Columbia
0931	Great Blue Heron Enterprises Ltd	Powell River	British Columbia
0932	Nuyaltwa Fish Plant	Bella Coola	British Columbia
0934	Nisga'a Tribal Council	New Aiyansh	British Columbia
0935	Hardy Buoys Smoked Fish Inc.	Port Hardy	British Columbia
0936	Triumph Seafood Ltd	Richmond	British Columbia
0945	Norden Food Ltd	North Vancouver	British Columbia
0946	Campbell River Seafoods & Lockers Ltd	Campbell River	British Columbia
0948	Inpac Sea Products (1993) Ltd	Richmond	British Columbia
0949	Douglas's Custom Smoking	Port Hardy	British Columbia
0950	Alpha Processing Ltd	Port Hardy	British Columbia
0953	Blue Pacific Seafoods Ltd	Abbotsford	British Columbia
1071	Petty Harbour Fishermens Producers Co-operative Society, Limited	Petty Harbour	Newfoundland
1073	J. W. Hiscock Sons Limited	Campbellton	Newfoundland
1095	Torngat Fish Producers Co-operative Society, Ltd	Postville	Newfoundland
1114	P & G Farms Limited	Centreville	Newfoundland
1639	Hale Fisheries	Eagle River	Ontario
1649	S. Long Fisheries	Kenora	Ontario
1746	Interlake Kingo Products Ltd	St Laurent	Manitoba
1757	Aliments Piatto-Mare Food Inc.	Hawkesbury	Ontario
1758	Pangnirtung Fisheries Ltd	Pangnirtung	Northwest Territories
1847	Whattam Fishery	Picton	Ontario
1897	Sameluk Fisheries	Thunder Bay	Ontario
1987	Sealand Foods International Inc.	Richmond	British Columbia
2456	058158 Inc. NB Limited	Pointe Du Chêne	New Brunswick
3169	Weekend Fisheries Limited	Metaghan	Nova Scotia
3308	Thorburn Wharf Fisheries Ltd	Sandy Point	Nova Scotia
3312	Captain Earl's Seafoods Limited	Lockeport	Nova Scotia
3313	N. LeBlanc Enterprises Limited	Sandy Point	Nova Scotia«.

3. Informationen på følgende virksomheder:

» 0715	Hywave (Fairview Plant)	Prince Rupert	British Columbia
0721	Vancouver ShellFish and Fish	Vancouver	British Columbia
0916	Bornstein Seafoods Canada Ltd	Port Albion	British Columbia
0923	Wood Bay Salmon Farms Ltd	Sechelt	British Columbia
1640	Ikaluktutiak Co-op Ltd	Cambridge Bay	Northwest Territories
2134	Conpak Seafoods Inc.	Anchor Point	Newfoundland«

er ændret til:

» 0715	J. S. McMillan Ltd — Fairview Plant	Prince Rupert	British Columbia
0721	Vancouver Shell Fish and Fish Co. Ltd	Vancouver	British Columbia
0916	Salish Seafood Services	Port Albion	British Columbia
0923	Wood Bay Seafood Ltd	Sechelt	British Columbia
1640	Kitikmeot Fish Plant	Cambridge Bay	Northwest Territories
2134	Anchor Shellfish Inc.	Anchor Point	Newfoundland«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om fastsættelse af det antal østrigske Animo-enheder, som kan få EF-tilskud

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(94/990/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,under henvisning til Kommissionens beslutning 91/539/
EØF af 4. oktober 1991 om gennemførelsesbestemmelser
til beslutning 91/426/EØF (ANIMO) ⁽¹⁾, som ændret ved
akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges,
Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeri-
get Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater,
der danner grundlag for Den Europæiske Union, særlig
artikel 1a, og

ud fra følgende betragtninger:

De østrigske myndigheder har meddelt Kommissionen,
hvor mange Animo-enheder der skal oprettes på østrigsk
område, jf. artikel 1 i Kommissionens beslutning 91/
398/EØF af 19. juli 1991 om et edb-baseret kommunika-
tionsnet mellem veterinærmyndighederne (Animo) ⁽²⁾;det bør fastsættes, hvor mange enheder der kan ydes
EF-tilskud til —

VEDTAGET FØLGENDE BERSLUTNING:

*Artikel 1*Antallet af enheder, jf. artikel 1 i beslutning 91/398/EØF,
hvortil der kan ydes EF-tilskud til etablering af det
edb-baserede kommunikationsnet Animo i Østrig, fast-
sættes til 74.*Artikel 2*Denne beslutning får virkning på datoen for og med
forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Nor-
ges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 294 af 25. 10. 1991, s. 47.⁽²⁾ EFT nr. L 221 af 9. 8. 1991, s. 30.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om ændring af visse oplysninger i listen i bilaget til forordning (EØF) nr. 55/87 om listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der i visse af Fællesskabets kystområder har tilladelse til at anvende bomtrawl

(94/991/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7. oktober 1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1796/94⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 55/87 af 30. december 1986 om listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der i visse af Fællesskabets kystområder har tilladelse til at anvende bomtrawl⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3410/93⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtning:

Myndighederne i de berørte medlemsstater har anmodet om at få ændret oplysningerne i den liste, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 3094/86; anmodningerne indeholder alle fornødne oplysninger til begrundelse for anmodningerne i henhold

til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 55/87; disse oplysninger er blevet vurderet, og Kommissionen har fastslået, at de opfylder ovennævnte bestemmelse; oplysningerne i listen i bilaget til nævnte forordning bør derfor ændres —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Oplysningerne i listen i bilaget til forordning (EØF) nr. 55/87 ændres som anført i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne
Yannis PALEOKRASSAS
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 288 af 11. 10. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 187 af 22. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 8 af 10. 1. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 310 af 14. 12. 1993, s. 27.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO

Matrícula y folio	Nombre del barco	Indicativo de llamada de radio	Puerto base	Potencia del motor (kW)
Havnekendingsbogstaver og -nummer	Fartøjets navn	Radio-kaldesignal	Registreringshavn	Maskineffekt (kW)
Äußere Identifizierungskennbuchstaben und -nummern	Name des Schiffes	Rufzeichen	Registrierhafen	Motorstärke (kW)
Εξωτερικά στοιχεία και αριθμοί αναγνώρισης	Όνομα σκάφους	Αριθμός κλήσης ασυρμάτου	Λιμένας νηολόγησης	Ισχύς κινητήρα (kW)
External identification letters + numbers	Name of vessel	Radio call sign	Port of registry	Engine power (kW)
Numéro d'immatriculation lettres + chiffres	Nom du bateau	Indicatif d'appel radio	Port d'attache	Puissance motrice (kW)
Identificazione esterna lettere + numeri	Nome del peschereccio	Indicativo di chiamata	Porto di immatricolazione	Potenza motrice (kW)
Op de romp aangebrachte identificatieletters en -cijfers	Naam van het vaartuig	Roepletters	Haven van registratie	Motorvermogen (kW)
Identificação externa letras + números	Nome do navio	Indicativo de chamada	Porto de registo	Potência motriz (kW)
1	2	3	4	5

A. Datos que se retiran de la lista — Oplysninger, der skal slettes i listen — Aus der Liste herauszunehmende Angaben — Στοιχεία που διαγράφονται από τον κατάλογο — Information to be deleted from the list — Renseignements à retirer de la liste — Dati da togliere dall'elenco — Inlichtingen te schrappen uit de lijst — Informações a retirar da lista

BÉLGICA / BELGIEN / BELGIEN / BEAPIO / BELGIUM / BELGIQUE / BELGIO / BELGIË / BÉLGICA

A	2	Nancy	OPAB	Antwerpen	213
BOU	201	Adriana Maria	OPHS	Boekhoute	220
K	8	Aquarius	OPAH	Kieldrecht	220
K	13	Morgenster	OPAM	Kieldrecht	218
N	73	Kotje	OPCU	Nieuwpoort	221
O	152	John	OPFV	Oostende	221
O	225	Norman Kim	OPIQ	Oostende	184
O	481	Bi Si Pi	OPTC	Oostende	165
Z	207	Permeke	OPHY	Zeebrugge	221
Z	554	Lucky Star II	OPVX	Zeebrugge	191

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ALEMANIA / TYKSLAND/ DEUTSCHLAND / ΓΕΡΜΑΝΙΑ / GERMANY / ALLEMAGNE / GERMANIA /
DUITSLAND / ALEMANHA

ACC	9	Ozean	DCHJ	Accumersiel	219
BRA	8	Jade	DDIJ	Brake	220
CUX	3	Fortuna	DJEN	Cuxhaven	180
CUX	8	Johanna		Neuhaus-Oste	92
DOR	5	Stör	DFAT	Dorum	164
FED	9	Bianka	DLIX	Fedderwardsiel	191
GRE	22	Frieda Luise	DCPU	Greetsiel	199
HOO	1	Kpt Haye Laurenz	DJIS	Hooge	136
HUS	7	Gila	DDEY	Husum	175
NC	304	Gretha Johanna	DMEE	Cuxhaven	221
NC	320	Aaltje Van Ente	DFMD	Cuxhaven	220
NC	321	Hendrika Maria	DMED	Cuxhaven	220
NOR	205	Anette	DCEM	Norddeich	161
SC	2	Stolper Bank II	DIVQ	Büsum	221
SC	44	Klaus Groth	DIUC	Büsum	184
SD	6	Cap Arcona	DIRF	Friedrichskoog	184
SD	30	Cormoran	DFOC	Friedrichskoog	140
ST	6	Hilke Marita	DNHA	Tönning	221
ST	11	Birgit R	DJDF	Tönning	184
ST	24	Karolin	DJIF	Ording	99

DINAMARCA / DANMARK/ DÄNEMARK / ΔΑΝΙΑ / DENMARK / DANEMARK /
DANIMARCA / DENEMARKEN / DINAMARCA

E	9	Tjalfe	XPBF	Esbjerg	125
E	106	Oostbank	OXMN	Esbjerg	220

REINO UNIDO / FORENEDE KONGERIGE/ VEREINIGTES KÖNIGREICH / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ /
UNITED KINGDOM / ROYAUME-UNI / REGNO UNITO / VERENIGD KONINKRIJK / REINO UNIDO

BCK	105	Westra	MBHY	Buckie	171
FH	36	Auldgirth	2JZU	Falmouth	82
P	336	Zuiderzee	2MHY	Porstmouth	210
PH	418	NK Despoerandum	MBEK6	Plymouth	118

PAÍSES BAJOS / NEDERLANDENE / NIEDERLANDE / ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ / NETHERLANDS / PAYS-BAS /
PAESI BASSI / NEDERLAND / PAÍSES BAIXOS

BR	10	Johanna	PEDQ	Oostburg-Breskens	221
BR	23	Nellie	PGEL	Oostburg-Breskens	179
BR	29	Eendracht		Oostburg-Breskens	220
DZ	1	Lauwerszee		Delfzijl	88
EH	12	Dirk Senior		Enkhuizen	140
HA	106	Reseda	PHAD	Harlingen	220
HD	5	Albertina Willemmina		Den Helder	221

1	2	3	4	5
HD 45	Marie Anne		Den Helder	77
HON 29	Najade		Hontenisse	50
KG 15	Hendrik		Kortgene	221
KW 4	Willem Jan		Katwijk	221
KW 72	Tina Adriana		Katwijk	221
LO 4	Rana		Ulrum-Lauwersoog	99
LO 15	Johannes Post		Ulrum-Lauwersoog	97
NB 2	Vrijheid		Nieuw-Beijerland	110
SCH 65	Hendrina Johanna	PEQV	Scheveningen	221
SL 9	Boy Robin		Stellendam	221
SL 16	Morgenster		Stellendam	166
TM 16	Wendeltje	PINS	Termunten	96
TS 3	Bass Rock		Terschelling	156
TX 10	De Vrouw Naantje		Texel	134
UK 26	Vrijheid		Urk	63
UK 35	Noordster		Urk	110
UK 158	Willem Jacob		Urk	221
UK 321	Hessel Van Urk		Urk	221
UK 353	Regina Maris	PGZN	Urk	206
WL 21	Annie	PCRZ	Westdongeradeel	134
WR 10	Petrina	PGSD	Wieringen	188
WR 12	Dirk		Wieringen	96
WR 98	Else Jeanette	PDXK	Wieringen	221
WR 123	Jitske		Wieringen	134
WR 158	Antonia		Wieringen	220
ZK 2	Jacob Geertruida	PEHZ	Ulrum-Zoutkamp	188
ZK 19	Solca		Ulrum-Zoutkamp	55
ZK 23	Wilhelmina	PIOV	Ulrum-Zoutkamp	173
ZK 24	De Soltcamp		Ulrum-Zoutkamp	0
ZK 40	Morgenster	PGAZ	Ulrum-Zoutkamp	221
ZK 87	Klazina		Ulrum-Zoutkamp	221

B. Datos que se añaden a la lista — Oplysninger, der skal anføres i listen — In die Liste hinzuzufügende Angaben — Στοιχεία που προστίθενται στον κατάλογο — Information to be added to the list — Renseignements à ajouter à la liste — Dati da aggiungere all'elenco — Inlichtingen toe te voegen aan de lijst — Informações a aditar à lista

BÉLGICA / BELGIEN / BELGIEN / BÉATIO / BELGIUM / BELGIQUE / BELGIO / BELGIË / BÉLGICA

N 73	Kotje	OPCU	Nieuwpoort	220
O 2	Nancy	OPAB	Oostende	213
O 152	Aran	OPFV	Oostende	221
O 225	Norman Kim	OPIQ	Oostende	184
O 481	Bi Si Ti	OPTC	Oostende	165
Z 8	Aquarius	OPAH	Zeebrugge	220
Z 13	Morgenster	OPAM	Zeebrugge	218
Z 207	Verwachting	OPHY	Zeebrugge	221
Z 554	Nadia	OPVX	Zeebrugge	191

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ALEMANIA / TYKSLAND/ DEUTSCHLAND / ΓΕΡΜΑΝΙΑ / GERMANY / ALLEMAGNE / GERMANIA /
DUITSLAND / ALEMANHA

ACC	9	Ozean	DCHI	Accumersiel	219
BRA	8	Jade	DDJD	Brake	220
CUX	3	Fortuna	DJEN	Cuxhaven	130
CUX	8	Johanna		Cuxhaven	92
DOR	5	Stör	DFAT	Dorum	165
FED	9	Bianca	DLIX	Fedderwardsiel	191
GRE	22	Frieda-Luise	DCPU	Greetsiel	199
HOO	1	De Liekedeelers	DJIS	Hooge	136
HUS	7	Gila	DDEJ	Husum	175
NC	304	Gretha Johanna	DFNM	Cuxhaven	221
NC	320	Aaltje Van Ente	DFMD	Cuxhaven	221
NC	321	Hendrika Maria	DMED	Cuxhaven	221
NOR	205	Annette	DCEM	Norddeich	161
SC	2	Stolperbank II	DIVQ	Büsum	221
SC	44	Klaus Groth I	DIUC	Büsum	184
SD	6	Cap Arkona	DIRF	Friedrichskoog	184
SD	30	Cormoran	DFOC	Friedrichskoog	140
ST	6	Hilke-Maritta	DNHA	Tönning	221
ST	11	Birgitt-R	DJDF	Tönning	184
ST	24	Karolin	DJIF	Tönning	99

DINAMARCA / DANMARK/ DÄNEMARK / ΔΑΝΙΑ / DENMARK / DANEMARK / DANIMARCA /
DENEMARKEN / DINAMARCA

E	385	Bianca	OXRV	Esbjerg	125
L	425	Else Nees	OXMN	Thyborøn	220
RI	78	Lasse Stensberg	XP 5820	Hvide Sande	196

REINO UNIDO / FORENEDE KONGERIGE/ VEREINIGTES KÖNIGREICH / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ /
UNITED KINGDOM / ROYAUME-UNI / REGNO UNITO / VERENIGD KONINKRIJK / REINO UNIDO

FH	36	Auldgirth II	2JZU	Falmouth	82
P	336	Zuiderzee	2MHY	Portsmouth	210

PAÍSES BAJOS / NEDERLANDENE / NIEDERLANDE / ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ / NETHERLANDS / PAYS-BAS /
PAESI BASSI / NEDERLAND / PAÍSES BAIXOS

BR	10	Johanna	PFDQ	Oostburg-Breskens	221
BR	29	Eendracht	PDYB	Oostburg-Breskens	220
EH	12	Dirk Senior	PDQZ	Enkhuizen	140
GO	25	Elizabeth		Goedereede	176
HA	4	Zeelandia		Harlingen	221
HA	92	De Zes Gebroeders		Harlingen	162
HA	106	Reseda	PHAD	Harlingen	221
HD	5	Albertina Willemina	PCKE	Den Helder	221
KW	4	Willem Jan	PIPF	Katwijk	221
KW	72	Tina Adriana	PEQF	Katwijk	221
LO	4	Rana		Ulrum-Lauwersoog	88

1		2	3	4	5
LO	6	Zeermeermin		Ulrum-Lauwersoog	156
LO	15	Johannes Post		Ulrum-Lauwersoog	96
SCH	65	Hendrina Johanna	PEQU	Scheveningen	221
SL	8	Batavier	PFDB	Stellendam	158
SL	9	Boy Robin		Stellendam	221
SL	16	Morgenster		Stellendam	165
TH	42	Erwin		Tholen	110
TM	16	Wendeltje		Termunten	96
TS	1	Pietertje Faber		Terschelling	96
UK	158	Willem Jacob	PIPM	Urk	221
WL	21	Annie	PCRZ	Westdongeradeel	154
WR	3	Noordster	PGII	Wieringen	214
WR	10	Petrina	PGSD	Wieringen	220
WR	98	Else Jeannette		Wieringen	221
WR	123	Jitske	PFDO	Wieringen	221
WR	158	Antonia		Wieringen	221
ZK	2	Jacob Geertruida	PEZH	Ulrum-Zoutkamp	221
ZK	19	Solea		Ulrum-Zoutkamp	79
ZK	23	Wilhelmina	PIOU	Ulrum-Zoutkamp	173
ZK	24	De Soltcamp		Ulrum-Zoutkamp	116
ZK	40	Morgenster	PGAQ	Ulrum-Zoutkamp	221
ZK	87	Klazina	PFKD	Ulrum-Zoutkamp	221

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1994

om anmodning om tilbagebetaling af antidumpingtold opkrævet på import af visse CD-afspillere med oprindelse i Japan (Amroh BV, PIA HiFi)

(94/992/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/
88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport
eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer
af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 ⁽²⁾, særlig arti-
kel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

- (1) Mellem maj 1992 og juli 1993 indgav Amroh BV og PIA HiFi, som begge er uafhængige importører med hjemsted i henholdsvis Weesp (Nederlandene) og Weiterstadt (Tyskland), ni anmodninger om tilbagebetaling af endelig antidumpingtold, som indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 112/90 ⁽³⁾, på visse CD-afspillere med oprindelse i Japan og betales på import fra maj 1992 til juni 1993 på CD-afspillere fremstillet og eksporteret af Accuphase Laboratory. De gjorde gældende, at de havde betalt eksportpriser, der var betydeligt højere end den normale værdi. Anmodningerne er indgivet forskriftsmæssigt, navnlig hvad angår tidsfrister, eftersom de er indgivet inden for den frist på tre måneder, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2423/88.
- (2) Tre af anmodningerne fra Amroh BV vedrørte varer, der indførtes fra maj til juli 1992, en periode som allerede er omfattet af en kommissionsbeslutning ⁽⁴⁾ om anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold opkrævet på import af CD-afspillere med oprindelse i Japan. Nævnte beslutning, i henhold til hvilken der indrømmedes tilbagebetaling på 16,9% af den værdi, som de relevante myndigheder benyttede til beregning af antidumpingtolden, bør også anvendes for de pågældende

tre transaktioner, da hensyntagen hertil i beregningen ikke har nogen indvirkning på den faktiske dumpingmargin for den betragtede periode.

- (3) Kommissionen besluttede at behandle de øvrige anmodninger, som vedrørte import mellem februar og juni 1993, i overensstemmelse med de regler for tilbagevendende anmodninger, som er fastsat i Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold ⁽⁵⁾. De oplysninger, der var nødvendige for at fastslå anmodningernes gyldighed, blev på ansøgerens anmodning indgivet direkte til Kommissionen af Accuphase Laboratory.
- (4) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at behandle anmodningerne om tilbagebetaling.
- (5) Ansøgerne er blevet underrettet om resultaterne af Kommissionens undersøgelse af anmodningerne. Parterne indrømmedes en rimelig frist til fremsættelse af bemærkninger til ovennævnte oplysninger, og i det omfang det ansås for påkrævet, blev der taget hensyn til sådanne bemærkninger.

II. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (6) Definitionen af den pågældende vare er identisk med den, der er indholdt i forordning (EØF) nr. 112/90, ændret ved forordning (EØF) nr. 819/92 ⁽⁶⁾. Der er således tale om visse CD-afspillere henhørende under KN-kode ex 8519 31 00, ex 8519 39 00, ex 8519 99 10, ex 8520 31 90, ex 8520 39 10, ex 8520 39 90 og ex 8527 31 91 (Taric-kode: 8519 31 00*10, 8519 39 00*10, 8519 99 10*10, 8520 31 90*30, 8520 39 10*10, 8520 39 90*10 og 8527 31 91*10) ⁽⁷⁾ (i det følgende benævnt CDP).

⁽⁵⁾ EFT nr. C 266 af 22. 10. 1986, s. 2.⁽⁶⁾ EFT nr. L 87 af 2. 4. 1992, s. 1.⁽⁷⁾ Autonome lydgenivere med et laseroptisk læsesystem, hvis ydre dimensioner er mindst 216 × 45 × 150 mm, også apparater, hvori der kan indlægges højst ti CD-plader, herunder lydgenivere, der kan indgå i en såkaldt »rack«, men som kan fungere separat med egen strømforsyning og betjening, beregnet til tilslutning til lysnet med normalt 110/120/220/240 V vekselstrøm og ikke i stand til at fungere med en strømforsyning på DC 12 V og derunder.⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 13 af 17. 1. 1990, s. 21.⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 22. 6. 1993, s. 44.

III. RESULTATERNE AF UNDERSØGELSEN

A. Realiteten

(7) Ifølge artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88 er det importøren, som har betalt antidumpingtold og anmoder om tilbagebetaling heraf, der skal godtgøre, at den told, der er opkrævet, overstiger den beregnede dumpingmargen for den pågældende referenceperiode. Den faktiske dumpingmargen skal så vidt muligt beregnes efter samme metode, som blev anvendt under den oprindelige undersøgelse.

(8) Kommissionen fandt, at de oplysninger, der var indgivet af ansøgerne og eksportøren vedrørende den normale værdi og eksportpriserne for de forskellige CDP-modeller, var tilstrækkelige til at foretage en korrekt beregning af den faktiske gennemsnitlige dumpingmargen.

1. Normal værdi

(9) En af de CDP-modeller, der fremstilledes af Accuphase Laboratory, solgtes i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet til at kunne betragtes som repræsentativ og til priser, som sikrede dækning for alle omkostninger, der med rimelighed kunne fordeles i normal handel. Den normale værdi blev følgelig fastsat på grundlag af de vejede gennemsnitspriser for denne model med fradrag af eventuelle prisafslag eller rabatter. For de øvrige modeller beregnedes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

2. Eksportpris

(10) Eftersom Accuphase Laboratory solgte CDP direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

3. Sammenligning

(11) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88 tog Kommissionen hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, hvor det på tilfredsstillende måde kunne godtgøres, at der forelå en forbindelse mellem disse forskelle og det pågældende salg. Der blev navnlig foretaget justeringer for fragt-, forsikrings- og håndteringsomkostninger og løn til salgspersonale. Alle sammenligninger blev foretaget i samme handelsled, dvs. ab fabrik.

(12) Hvad angår forskelle i garantiomkostninger fastslog Kommissionen, at de justeringer, som ansøgeren gjorde krav på for at der kunne tages hensyn til disse omkostninger på hjemmemarkedet, delvis vedrørte transaktioner, der ikke fandt sted i undersøgelsesperioden. Kommissionen beregnede derfor gennemsnitsomkostningerne for denne post på grundlag af alt salg af autonome CDP i den relevante periode og justerede den normale værdi på dette grundlag.

(13) De ønskede justeringer for kreditomkostninger og provisioner blev kun foretaget, for så vidt der blev fremlagt tilstrækkelig dokumentation herfor.

(14) Accuphase Laboratory krævede også fradrag for udgifter til salgsfremme. I henhold til artikel 2, stk. 10, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88 kan der imidlertid ikke indrømmes justering for forskelle i sådanne udgifter, som ikke har direkte tilknytning til det pågældende salg, da de ikke påvirker prisernes sammenlignelighed, og kravet afvist derfor.

4. Dumpingmargen

(15) For den pågældende referenceperiode sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver CDP-model, ab fabrik, med Accuphase Laboratory's eksportpris af fabrik for hver forsendelse, der solgtes til eksport til Fællesskabet i samme periode. Kommissionen konstaterede, at den gennemsnitlige dumpingmargen i den betragtede periode var lavere end den told, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 112/90 som gældende for denne producent. Kommissionen fastslog, at den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i den pågældende periode udgjorde 15,7% udtrykt i procent af den samlede cif-værdi. Ansøgerne har følgelig påvist, at tolden, som er opkrævet til en sats på 32%, overstiger den faktiske dumpingmargen for den pågældende periode.

B. Tilbagebetalingen

(16) Det beløb, der skal betales tilbage til ansøgerne, og som udgør forskellen mellem den told, der er opkrævet, og den faktiske dumpingmargen, er lig med 16,3% (32% minus 15,7%) af den værdi, som de pågældende myndigheder har benyttet til beregning af antidumpingtolden.

(17) For de transaktioner, der er nævnt i betragtning 2, er det beløb, som skal tilbagebetales, lig med 16,9% af den værdi, som de pågældende myndigheder har benyttet til beregning af antidumpingtolden.

(18) Ansøgerne blev underrettet om resultaterne af denne undersøgelse og fremsatte ingen bemærk-

ninger hertil. Kommissionen underrettede medlemsstaterne og afgav udtalelse om sagen. Ingen medlemsstat gjorde indsigelse herimod —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold, der er indgivet af Amroh BV og PIA HiFi Vertriebs GmbH, og som vedrører import i perioden fra den 21. december 1992 til den 20. juni 1993, imødekommes med et beløb svarende til 16,3% af den værdi, som de pågældende myndigheder har benyttet til beregning af antidumpingtolden.

De anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold, der er indgivet af Amroh BV, og som vedrører import i perioden fra maj til juli 1992, imødekommes med et beløb svarende til 16,9% af den værdi, som de pågældende myndigheder har benyttet til beregning af antidumpingtolden.

Artikel 2

De beløb, der er anført i artikel 1, tilbagebetales af henholdsvis de nederlandske og de tyske myndigheder.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene, Forbundsrepublikken Tyskland og ansøgerne:

- Amroh BV, Hogeweyselaan 227, 1382 JL Weesp, Nederlandene
- PIA HiFi Vertriebs GmbH, Rosenweg 6, 64331 Weiterstadt, Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994.

På Kommissionens vegne
Leon BRITTAN
Medlem af Kommissionen